

PRILOGA 1: PRAVILA O POGOJENOSTI

Izrazi, uporabljeni v tej prilogi, pomenijo:

PZR – predpisane zahteve ravnjanja

DKOP – standardi za dobre kmetijske in okoljske pogoje

NBP – neskladnost brez ali z zametljivimi posledicami

OBMOČJE: PODNEBJE IN OKOLJE**GLAVNA ZADEVA: PODNEBNE SPREMEMBE (BLAŽENJE IN PRILAGAJANJE NANJE)****DKOP 1: OHRANJANJE TRAJNEGA TRAVINJA NA PODLAGI DELEŽA TRAJNEGA TRAVINJA V PRIMERJAVI S KMETIJSKO POVRŠINO NA NACIONALNI RAVNINI**

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
Ohranjanje trajnega travinja na podlagi deleža trajnega travinja v primerjavi s kmetijsko površino	Splošna zaščita pred preusmeritvijo v druge kmetijske uporabe za ohranitev zalog ogljika.	Reševanje podnebnih sprememb (prilagajanje in ublažitev) glede na zmogljivost trajnih travnikov za skladiščenje in odlaganje ogljika iz ozračja	1) Ohranjanje trajnega travinja na podlagi deleža trajnega travinja v primerjavi s celotno površino kmetijskih zemljišč na ravni države v primerjavi z letom 2018. Vzdrževanje razmerja trajnega travinja glede na celotno površino kmetijskih zemljišč se zagotavlja na ravni države. Izhodiščno leto predstavlja stanje v letu 2018.	1, 3, 5 ali 10

DKOP 2: VAROVANJE MOKRIŠ IN ŠOTIŠČ

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
Varovanje mokriš in šotišč	Varstvo z ogljikom bogate prsti	Zaščita z ogljikom bogatih tal. Ohranjanje šotišč in mokriš kot pomembne zaloge ogljika. Zmanjšanje nadaljnje degradacije območij, ki so podvržena izčrpavanju zalog ogljika; to je pomembno z vidika blaženja posledic in prilaganja podnebnim spremembam. Mokriša in šotišča predstavljajo ekosisteme z visoko biotsko pestrostjo, nujno življenjski prostor številnim vrstam, predvsem pticam, ne nazadnje pa njihovo ohranjanje prispeva h kvalitetnejši pitni vodi in prsti (visoka zmogljivost zadreževanja vode in njenega prečiščevanja).	2) Površine na območju mokriš in šotišč je prepovedano preoravati, požigati, nasipavati ali kakor koli posegati v zgornjo plast zemljišča/travno rušo. 3) Orne površine in površine trajnih nasadov na območju mokriš in šotišč so obdelane plitvo. Prepovedano jih je požigati ali nasipavati. 4) Prepovedano je izkopavanje/izkorisčanje šote.	1, 3, 5 ali 10

	<p>6) Prepovedano je izsuševanje in spremiščanje vodnih režimov. Vzdrževanje osuševalnih sistemov se izvaja v skladu z letnim programom vzdrževanja, ki ga pripravi Državna javna služba oziroma se vzdržujejo na način, da se ohrani mokrotni značaj površin.</p>	1, 3, 5 ali 10
	<p>7) Na površinah na območju mokrišč in šotisč je prepovedana uporaba organskih in mineralnih gnojil.</p>	1, 3, 5 ali 10
	<p>8) Na kmetijskih površinah znotraj območja mokrišč in šotisč je prepovedana reja na prostem.</p>	1, 3, 5 ali 10

DKOP 3: PREPOVED SEŽIGANJA ORNIH STRNIČ, RAZEN ZARADI ZDRAVSTVENEGA VARSTVA RASTLIN

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
Vzdrževanje ravni vsebnosti organskih snovi v prsti	Standard prispeva k ohranjanju in povečevanju zalog ogijka v tleh.	Žetveni ostanki so bogat vir organske snovi, ki je nujna za rodrovitnost tal. Vesten gospodar v skladu z dobro kmetijsko prakso žetvene ostanke primerno obdelava in jih zaorje oziroma jih porabi za steljo živalim ter jo vrne tlom v obliku hlevskega gnoja. Kot žetveni ostanki se štejejo strnišča in slama po žetvi strnih žit, oljnic ali koruze za zrnje.	9) Žetveni ostanki na ornih strniščih se ne smejo kuriti. 10) Sežiganje travniških površin kot edini način obdelave v tekočem letu ni dovoljeno.	1, 3 ali 5 3 ali 5

GLAVNA ZADEVA: VODA

PZR 1: NADZOROVANJE RAZPRŠENIH VIROV ONESNAŽEVANJA S FOSFATI

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK PLAČIL zaradi kršitve predpisov RS, izražene z odstotkom	ZMANJŠANJA
Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike: člena 11(3)(e) in 11(3)(h) glede obveznih zahtev za nadzorovanje razpršenih virov onesnaževanja s fosfati	Člen 11 Program ukrepov 3. „Osnovni ukrepi“ so najmanjše zahteve, ki jih je treba izpolniti, in jih sestavljajo: (e) nadzor nad odvzemanjem sladke površinske in podzemne vode ter zajezovaljem sladke površinske vode, skupaj z registrom ali registri odvzemov vode in zahtevo za predhodno dovoljenje za odzem in zajezitev. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi. Družave članice lahko iz tega nadzora izvamejo odvzem ali zajezitev, ki nimajo pomembnega vpliva na stanje vode	5. točka 1. odstavka 125. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20)	125. člen (vodno dovoljenje) Zakon o vodah (1) Vodno dovoljenje je treba pridobiti za nepostredno rabo vode za: 5. namakanje kmetijskega zemljišča ali drugih površin	11) Za namakanje kmetijskih površin mora biti izdana odločba	1, 3, 5 ali 10	

<p>(h) za razprtene vire, ki lahko povzročijo onesnaženje, ukrepi za preprečevanje ali nadzorovanje vnosa onesnaževal. Nadzor je lahko v obliki zahteve za predhodno ureditvev, na primer prepovedi vnašanja onesnaževal v vodo, ali za predhodno dovoljenje ali registracijo na podlagi splošnih zavezujočih pravil, kadar taka zahteva ni drugače predvidena v zakonodaji Skupnosti. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi;</p> <p>Zakon o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdri A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20) - 79.b člen</p> <p>Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22)</p> <p>Zakon o ratifikaciji Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer (Uradni list RS, 5/99)</p> <p>Zakon o ratifikaciji Konvencije o sodelovanju pri varstvu in trajnosti rabi reke Donave (Uradni list RS, 12/98)</p> <p>Zakon o ratifikaciji Konvencije o zaščiti Sredozemskega morja pred onesnaženjem (Uradni list RS, 11/92), zadnjič spremenjeno z Zakonom o ratifikaciji Spremembe Konvencije o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaženjem (MSKVSM) (Uradni list RS, 102/2002)</p>	<p>(12) Gnojenje nijuskih površin z gnojili, ki vsebujejo fosfor, ki ležijo na prispevni površini vodnih tel es z zmernim ekološkim stanjem glede na parameter celotni fosfor, se izvaja skladno z gnojilnim načrtom.</p> <p>(79.b člen</p> <p>(varstveno območje površinskih voda)</p> <p>(1) Z namenom zavarovanja površinske vode pred onesnaženjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivalo na kakovost površinske vode, lahko vlada določi varstvena območja na priobalnih zemljiščih in na vplivnem območju površinskih voda.</p> <p>(2) Na območjih iz prejšnjega odstavka se lahko omejijo ali prepovejo dejavnosti, ki bi lahko ogrozile ustrezeno kakovost površinske vode, ali naloži lastnikom ali drugim posestnikom zemljišč na tem območju, da izvršijo ali dopustijo izvršitev ukrepov, s katerimi se zavaruje kakovost površinskih voda.</p> <p>(3) Omejitve in prepovedi iz prejšnjega odstavka se nanašajo na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. prepoved ali določitev posebnih pogojev pri posegih v prostor, 2. prepoved ali omejitev opravljanja dejavnosti, 3. prepoved ali omejitev pri prevozu blaga ali ljudi. <p>(4) Lastninska pravica na zemljišču, ki je na območju varstvenega območja površinskih voda, se lahko po predpisih o razlastitvi odvzame ali omeji, če ni mogoče dosegči zavarovanja kakovosti površinske vode z omrežitvami in s prepovedmi iz prejšnjega odstavka.</p> <p>(5) Če jena istem območju določenih več varstvenih režimov ali režimov na ogroženem območju po tem zakonu, se uporablja tisti režim, ki je strožji.</p> <p>(6) V okviru varstvenega režima ali režima na ogroženem območju se lahko zahteva izdelava analize tveganja, s katero se ugotovi stopnjo tveganja za onesnaženje ali druge vrste obremenjevanja oziroma ogroženost, če je to določeno za posamezne posege z akti, s katerimi so določeni varstveni režimi in ogrožena območja po tem zakonu.</p> <p>(7) Minister predpiše podrobnejša merila za izdelavo analize tveganja iz prejšnjega odstavka.</p>
--	--

PZR 2: VARSTVO VODA PRED ONESNAŽENJEM Z NITRATI IZ KMETIJSKIH VIROV

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS, ki povzemajo predpisov EU	IZVAJANJE zahteve	ZAHTEV PREPISOV RS na ravni gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PIAČI zadari kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaženjem z nitratij iz kmetijskih virov (UL L št. 375 z dne 31. 12. 1991, str. 1) zadnjji spremenjeno z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251. pogodbе, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom regulativnemu postopku s pregledom – Prvi del (UL št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1); člena 4 in 5	Člen 4 1. Države članice za zagotovitev spošnje ravni varstva pred onesnaževanjem za vse vode v dveh letih po notifikaciji te direktive sprejmejo naslednje ukrepe: (a) izdelajo kodeks ali kodekse dobre kmetijske prakse, ki jih bodo kmetje prostovoljno in naj bi vključevali dolobbe, ki zajemajo vsaj točke iz Priloge II A; (b) pripravijo, kadar je to potrebno, program za spodbujanje uporabe kodeksov dobre kmetijske prakse, ki predvideva tudi zagotavljanje usposabljanja in obveščanja kmetov.	3 odstavek 5. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitratij iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	Vodenje podatkov v skladu s Prilog 5 te uredbe je obvezno za vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih letni vnos dušika iz živilskih gnojil presega 350 kg N/letno, hkrati pa letna obremenitev z živilskimi gnojili presega 140 kg N/ha kmetijskih površin, zavezance za KOP, zavezance za EK, KMG, ki gnojijo površine nagnjene k površinskim vodam, in KMG, ki gnojijo z mineralnimi gnojili po 1.9.	Vodenje podatkov v skladu s Prilog 5 te uredbe je obvezno za vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih letni vnos dušika iz živilskih gnojil presega 350 kg N/letno, hkrati pa letna obremenitev z živilskimi gnojili presega 140 kg N/ha kmetijskih površin, zavezance za KOP, zavezance za EK, KMG, ki gnojijo površine nagnjene k površinskim vodam, in KMG, ki gnojijo z mineralnimi gnojili po 1.9.	13) Nositel KMG vodi podatke o uporabi organskih in mineralnih gnojil v skladu s Prilog 5 te uredbe	1, 3, 5 ali 10
			8. člen Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitratij iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	(1) Gnojenje s tekočimi organskimi gnojili je na kmetijskih zemljiščih prepovedano od 15. novembra do 1. marca. (2) Ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje s tekočimi organskimi gnojili na kmetijskih zemljiščih prepovedano od 15. novembra do 15. februarja če gre za: - priravo zemljišč za setev jarin žit, trav in travno-deteljnih mešanic ali - pomladansko dognojevanje ozim in sejanega travinja. (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje s tekočimi organskimi gnojili na kmetijskih zemljiščih z zeleno odajo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zeleno odaje pa od 1. decembra do 15. februarja. (4) Ne glede na prvi odstavek	1, 3, 5 ali 10	

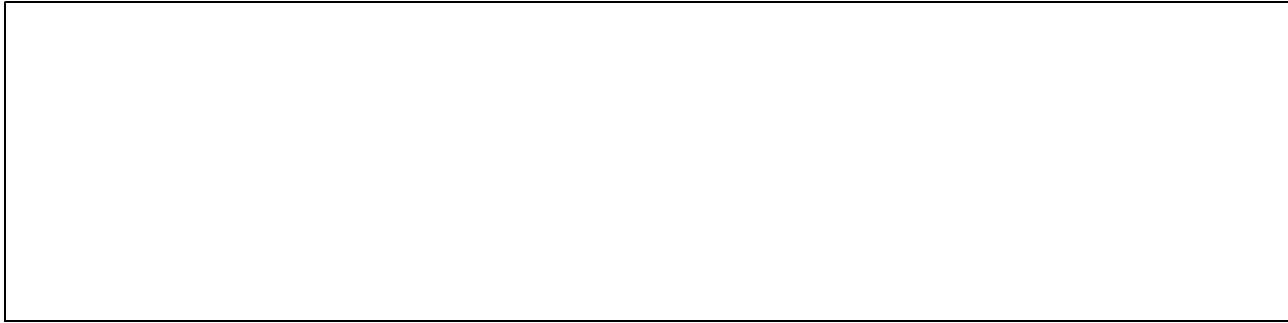
		<p>tega člena je gnojenje s tekočimi organskimi gnojišči na kmetijskih zemliščih brez zeleno odaje v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 1. decembra do 1. februarja, če gre za priravo zemljišč za setev jarih žit, trav in travno-detinjnih mešanic.</p> <p>(5) Ne glede na prvi do četrти odstavek tega člena lahko minister, pristojen za kmetijstvo, dovoli podaljšanje obdobja gnojenja s tekočimi organskimi gnojišči za največ trideset dni, vendar ne daje kot do 15. decembra, na prizadetih obmojcij, če gre za nepredvidene ali izjemne okoliščine zaradi poplav in so bila kmetijska zemljišča poplavljena in tla zasičena z vodo v obdobju dvajsetih dni pred začetkom prepovedi iz prvega odstavka tega člena ter zato razvoz gnojišč in gnojenje v predpisanih rokih nista bila mogoča.</p>
--	--	--

7. Države članice vsaj vsaka štiri leta pregledajo in, če je potrebno, popravijo svoje delovne programe, vključno s kakšnimi koli dodatnimi ukrepi na podlagi odstavka 5. Komisijo obvestijo o kakšnih koli spremembah delovnih programov.			
8. a člen Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	<p>15) Hlevski gnoji se ne uporabljaj v obdobju prepovedi, razen če se gnojijo kmetijske rastline v rastlinjakih.</p> <p>(1) Gnojenje s hlevskim gnojem, kompostom ali digestatom, če slednji vsebuje več kaktor 20 odstotkov suhe snovi, je na kmetijskih zemljiščih prepovedano od 1. decembra do 15. februarja.</p> <p>(2) Ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje s hlevskim gnojem, kompostom ali digestatom, če slednji vsebuje več kaktor 20 odstotkov suhe snovi, na kmetijskih zemljiščih z zeleno odajo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene odaje pa od 1. decembra do 1. februarja.</p> <p>(3) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.</p>	1, 3, 5 ali 10	
9. člen Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	<p>(1) Gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, je prepovedano od 15. oktobra do 1. marca.</p> <p>(2) Ne glede na prejšnji odstavek je gnojenje ozim in mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, prevedeno od 1. decembra do 15. februarja.</p> <p>(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je gnojenje z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, na kmetijskih zemljiščih z zeleno odajo v katastrskih občinah, določenih v Prilogi 2 te uredbe, prepovedano od 15. decembra do 15. januarja, na kmetijskih zemljiščih brez zelene</p>	<p>16) V obdobju prepovedi se ne gnoji z mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik, razen, če se gnojijo kmetijske rastline v rastlinjakih.</p> <p>(17) Na kmetijskem gospodarstvu se upošteva prepoved gnojenja ozim in mineralnimi gnojili, ki vsebujejo dušik:</p> <ul style="list-style-type: none"> - med 1. decembrom in 15. februarjem razen, če se gnojijo kmetijske rastline v rastlinjakih. 	<p>1, 3, 5 ali 10</p> <p>1, 3, 5 ali 10</p>

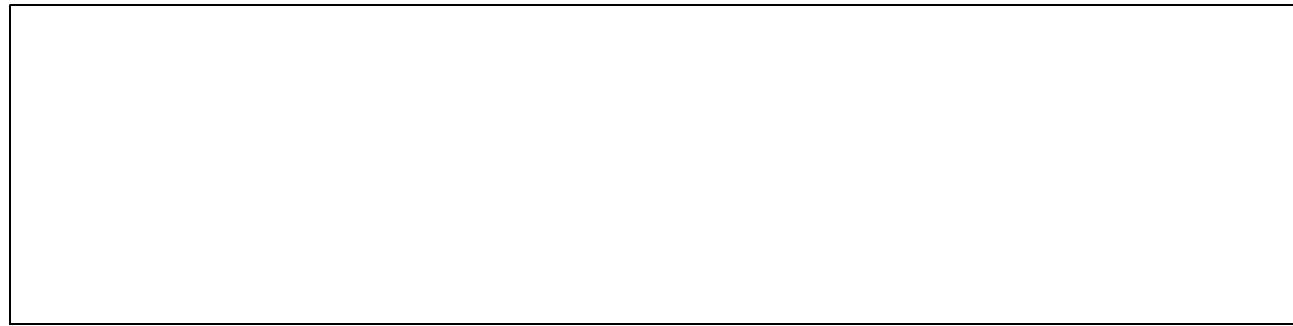
		40 kg N/ha, razen, če se gnojilo kmetijske rastline v rastlinjakih.
		odeje pa od 1. decembra do 1. februarja. (4) Vnos dušika v tla v obliku mineralnih gnojil v času od 1. septembra do začetka trajanja prepovedi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne sme presegati 40 kg N/ha. (5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za gnojenje kmetijskih rastlin v rastlinjakih.
1. odstavek 10. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	10. člen	(1) Gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili je prepovedano na poplavljenih tleh, na tleh, nasičenih z vodo, na tleh, prekritih s snežno odejo, in na zamrznjenih tleh. (2) Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, odmerek dušika ob posameznem gnojenju ne presega 80 kg/ha.
2. odstavek 10. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	10. člen	(1) Gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili je prepovedano na poplavljenih tleh, na tleh, nasičenih z vodo, na tleh, prekritih s snežno odejo, in na zamrznjenih tleh. (2) Na strmih zemljiščih, ki so nagnjena k površinskim vodam, odmerek dušika ob posameznem gnojenju ne presega 80 kg/ha.
3. odstavek 10. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	10. člen	(3) Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na njivah, ki so na strmih zemljiščih, nagnjenih k površinskim vodam, zagotoviti enega od naslednjih ukrepov: - njiva mora biti razmejena s prečnimi ozelenjenimi pasovi ali - med njivo in površinsko vodo mora biti najmanj 15 m širok pas zemljišča, porasel z zeleno odejo ali drugimi rastlinami, - njiva mora biti obdelana prečno na strmino ali z zeleno odejo.
4. odstavek 11. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	11. člen	(1) Vnos gnojil v tla ali na tla je prepovedan na kmetijskih zemljiščih v zaražanju ter na nerodovitnih in vodnih
		40 kg N/ha, razen, če se gnojilo kmetijske rastline v rastlinjakih.
		NBP, 1, 3, 5 ali 10
		NBP, 1, 3, 5 ali 10
		NBP, 1, 3, 5 ali 10
		1, 3 ali 5
		1, 3 ali 5
		1, 3 ali 10

		brega voda 1. reda in 5 m od meje brega voda 2. reda.	
65. člen Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15)	(3) Če za območje okoli objekta za zatem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, ni določen vodovarstveni rezim, sta do spremenja vodovarstvenih rezimov v skladu z zakonom, ki ureja vode, vnos tekočih organskih gnojil v tla ali na tla in preoravjanje trajnega travinja prepovedana v razdalji 100 m od tega.	23) Vnos gnojil v tla ali na tla je prepovedan na kmetijskih zemljiščih v zaraščanju ter na nerodovitnih in vodnih zemljiščih.	1, 3, 5 ali 10
	(4) Ob vodotokih je prepovedan vnos gnojil na priobalnih zemljiščih v tlorsini širini, določeni z zakonom, ki ureja vode.		
12 in 12. a. člen Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitriti iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	65. člen (prepoved gnojenja in uporabe sredstev za varstvo rastlin) Prepovedano je gnojenje ali uporaba sredstev za varstvo rastlin na priobalnih zemljiščih v tlorsni širini 15 metrov od meje brega voda 1. reda, in pet metrov od meje brega voda 2. reda.	(1) Živinska gnojila in bioplinska gnojekva, četudi ta ne vsebuje živinskih gnojil, se morajo skladiti v zbiralnikih tekočih živinskih gnojil, na gnojščih ali v drugih vodotesnih objektih (v nadaljnjem besedilu: skladišča za živinska gnojila). Skladišča za živinska gnojila morajo biti umesčena v prostor ter grajena in upravljana tako, da ne pride do nenadzorovanega iztekanja in onesnaženja vode ali tal. Biti morajo vodotesna, stabilna in odporna proti mehanskim, topločnim ali kemičnim vplivom. Skladišča za živinska gnojila morajo biti redno vzdrževana. Ob poškodbah je treba živinska gnojila ali bioplinsko gnojekvo hitro in varno uporabiti ali skladiti druge tako, da ne	NBP - 1, 3, 5 ali 10 1, 3, 5 ali 10 1, 3, 5 ali 10 1, 3, 5 ali 10

priče do onesnaževanja vode ali tal. (2) Pretični kanali in cevovedi, ki povezujejo hleva in skladišča za živinska gnojila ali skladišča za živinska gnojila med seboj, morajo biti vodotesni, stabilni, nepremični in odporjni proti mehanskim, topotnim ali kemičnim vplivom. Pretični kanali in cevovedi morajo biti redno vzdrževani. Pri poškodbah kanala ali cevovoda pretakanje tekočih organskih gnojil ni dovoljeno. (3) Zmogljivost skladišča za živinska gnojila mora biti prilagojena številu in vrsti živali na kmetijskem gospodarstvu in mora zagotavljati skladiščne zmogljivosti za najmanj šestmesечно skladiščenje. Najmanjše potrebne zmogljivosti skladišč za živinska gnojila so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe. Če kmetijsko gospodarstvo nima dovolj veľkega skladišča za živinska gnojila, lahko manjkače zmogljivosti najame, kar mora biti izkazano z najemno pogodbo. (4) Če se na kmetijskem gospodarstvu uporabljajo različni načini zbiranja živinskih gnojil, se najmanjše potrebne zmogljivosti skladišč za živinska gnojila, ki so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe, ustrezno preračunajo. Če se različni načini zbiranja živinskih gnojil uporabljajo za različne vrste ali kategorije rejnih živali, se potrebe po zmogljivostih za gnojevko, gnojniko ali hlevski gnoj računajo za vsako vrsto ali kategorijo živali posebej in se na koncu sezrejejo. Če se izločki iste kategorije živali zbirajo na različne načine (npr. gnojevka

na hodniku ob krmilini mizi in globoki nastili na ležalnem prostoru, potem mora kombinacija vseh načinov skladiščenja živilinskih gnojil zadostiti potrebnim zmogljivostim iz preglednice 3 iz Priloge 1 te uredbe.
(5) Uležan hlevski gnoj se lahko začasno odloži na kmetijskem zemljišču v uporabi, ki ni nagnjeno k površinskim vodam, vendar ne daje kakor dva meseca z obvezno menjavo lokacije vsako leto. Začasno odlaganje uležanega hlevskega gnoja mora biti od tekočih ali stojecih voda oddaljeno najmanj 25 m.
(6) Začasno odlaganje uležanega hlevskega gnoja je prepovedano v razdalji 100 m od objekta za zajem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, če za območje okoli tega objekta ni določen vodovarstveni režim.
(7) Pri reji na globokem nastilu se hlevski gnoj lahko skladišči tudi v hlevu. V tem primeru se zahtevana zmogljivost skladišč za živilinska gnojila iz tretjega odstavka tega člena zmanjša za prostornino skladišča v hlevu.
(8) Pri reji živali, ki se pasijo osem mesecov ali več, ni treba zagotavljati skladiščnih zmogljivosti, kijih določa preglednica 3 iz Priloge 1 te uredbe. V tem primeru je treba za vsak mesec bivanja živali v hlevu zagotoviti četrtiro zmogljivosti, ki so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe.
(9) Skladišče za gnojnicico ali gnojevko ni potrebno, če zaradi posebnih načinov reje in skladiščenja gnoja z nastilom gnojevka ali gnojnico ne nastajata.
(10) Ne glede na določbe

<p>tretjega odstavka tega člena mora biti zagotovljena najmanj šestina zmogljivosti skladišč za živilska gnojila, ki so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe, če kmetijsko gospodarstvo živilska gnojila predeluje in jih v različnih oblikah prodaja na trgu ali če živilska gnojila odstranjuje po predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki, kar mora biti izkazano z evidentnimi listi ali drugimi knjigovodskeimi listinami, iz katereh mora biti razvidna tudi količina predelanih, prodanih ali drugače odstranjениh živilskih gnojil.</p> <p>(11) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena je na območju katastrskih občin iz Priloge 2 te uredbe treba zagotoviti skladiščne zmogljivosti za najmanj štiri mesece, kar pomeni dve tretjini skladiščnih zmogljivosti, kakor so določene v preglednici 3 iz Priloge 1 te uredbe.</p> <p>(12) Ne glede na prvi in peti odstavek tega člena se lahko perutniški gnoj iz nastajjem skladišč na kmetijskem zemljišču v uporabi do največ šest mesecov z obvezno menjavo lokacije vsako leto, če:</p> <ul style="list-style-type: none">- gre za gnoj iz talne reje,- gnoj vsebuje več kot 400 g suhe snovi na kg,- se gnoj nalaga v kup, katerega skupina prostornina je enaka ali manjša kot 30 m³,- je kup v celoti prekrit z neposkodovano vodoodporno folijo, ki mora segati čez vznosje kupa najmanj 1 m v vse smere, da ne pride do zatekanja vode pod folijo,- je folija obtežena ali kako drugače pritrjena k tlotu, da je onemogočeno razkritje zaradi vetra,- je kup oblikovan in prekrit
--

<p>najpozneje v štirih dneh od začetka dovajanja gnoja,</p> <ul style="list-style-type: none"> - je kup oblikovan tako, da se na foliji, s katero je prekrit, ne nabira deževnica, - je kup oddaljen od stojecih ali tekočih roda najmanj 25 m, - je kup oddaljen več kot 100 m od objekta za zajem pitne vode, ki je vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo, če za območje okoli tega objekta ni določen vodovarstveni režim, - kup leži neposredno ob hlevu ali je od naselja oddaljen več kot 300 m in - up nini na strmem zemljišču, na poplavnem zemljišču ali zemljišču, na katerem lahko zastaja voda. <p>(13) Prostornina skladиш za perutinski gnoj z nastiljem, ki so urejena v skladu z zahtevami iz prejšnjega odstavka, se upošteva pri preverjanju najmanjših potrebnih zmogljivosti skladis za živinska gnojila, kot jih določa tretji odstavek tega člena.</p> <p>(14) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za skladisjenje tekočih organskih gnojil, četudi ta ne vsebujejo živinskih gnojil.</p> <p>12.a člen</p> <p>(1) Določbe prejšnjega člena se ne uporabljajo za kmetijska gospodarstva, na katerih skupna letna količina dušika iz živinskih gnojil ne presegá 150 kg in na katerih letna količina dušika iz živinskih gnojil, ki ga prispevajo posamezne vrste in kategorije rejnih živali, ne presegajo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 120 kg dušika pri govedu, dirobnici in konjih, - 60 kg dušika pri prsačih in - 20 kg dušika pri perutnih in kuncih. <p>(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora biti</p>	

<p>skladiščenje živilinskih gnojil urejeno tako, da je preprečeno izlivanje, izpiranje ali odtekanje izcedkov gnojnice ali izcedkov hlevskega gnoja v površinske ali podzemne vode ali okolje.</p> <p>(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo za načine reje z zbiranjem gnojevke.</p>	<p>5. 1. in 2. odstavek 5. člena ter 1. in 2. odstavek 6. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)</p> <p>(1) Na območju iz 3. člena te uredbe letni vnos dušika iz živilinskih gnojil ne sme presegati 170 kg N/ha kmetijskih zemljišč v uporabi na ravni kmetijskega gospodarstva.</p> <p>(2) Letni vnos dušika v tla z živilinskimi gnojili se izračuna na podlagi podatkov o številu živali na kmetijskem gospodarstvu in letne količine dušika v živilinskih gnojilih, ki ga prispevajo posamezne vrste in kategorije rejnih živali in so prikazani v preglednici 1 v Prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe. Pri izračunu letnega vnaposa dušika iz živilinskih gnojil v tla se upoštevajo tudi podatki o prejeti ali oddani količini živilinskih gnojil.</p> <p>Količina prejetih ali oddanih živilinskih gnojil mora biti izkazana na obrazcu iz Priloge 3, ki je sestavni del te uredbe.</p>	<p>člen 27) Na gospodarstvu dušika iz živilinskih gnojil ne presegava 170 kg N/ha kmetijskih površin.</p> <p>Letni vnos dušika v tla z živilinskimi gnojili se izračuna na podlagi podatkov o številu živali na kmetijskem gospodarstvu in letne količine dušika v živilinskih gnojilih, ki ga prispevajo posamezne vrste in kategorije rejnih živali in so prikazani v preglednici 1 v Prilogi 1, ki je sestavni del uredbe, ki ureja varstvo voda izračunu letnega vnaposa dušika iz živilinskih gnojil v tla se predstavlja v obliki, ki je sestavni del te uredbe. Pri izračunu letnega vnaposa dušika iz živilinskih gnojil v tla se upoštevajo tudi podatki o prejeti ali oddani količini živilinskih gnojil.</p> <p>člen 6. (1) Kmetijsko gospodarstvo, na katerem nastajajo živilinska gnojila v količnah, ki presegajo dovoljeni letni vnos dušika iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora zagotoviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oddajo presežkov živilinskih gnojil drugim uporabnikom kmetijskih zemljišč, - predelavo presežkov živilinskih gnojil in njihovo prodajo na trgu v različnih oblikah ali - ravnanje s presežki živilinskih gnojil v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke, in predpisi, ki urejajo ravnanje z živilskimi

<p>stranskimi proizvodi.</p> <p>(2) Količina oddanega, prodanega ali na drug način odstranjenega dušika iz živinskih gnojil se izračuna na podlagi vsebnosti dušika v živinskih gnojilih iz preglednice 2 Priloge 1 te uredbe ali na podlagi analize dušika v teh gnojilih.</p> <p>3. odstavek 6. člena ter 1., 2. in 5. odstavek 6. a člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)</p>	<p>6. člen</p> <p>(3) Količina oddanih, prodanih ali na drug način odstranjenih živinskih gnojil mora biti izkazana na obrazcu iz Priloge 3 te uredbe, pri čemer mora biti obrazec izpolnjen vsakič na dan oddaje živinskega gnojila.</p> <p>6.a člen</p> <p>(1) Kmetijsko gospodarstvo, ki uporablja kupljena ali izven kmetijskega gospodarstva pridobljena živinska ali druga organska gnojila, mora kolичino kupljenega ali izven lastnega kmetijskega gospodarstva pridobljenega gnojila izkazati na obrazcu iz tretjega odstavka prejšnjega člena.</p> <p>(2) Kmetijsko gospodarstvo iz prejšnjega odstavka, ki uporablja digestat, mora k obrazcu iz tretjega odstavka prejšnjega člena prilžiti tudi dokazilo o vsebnosti dušika v skladu s predpisom, ki ureja predelavo bioološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata iz dokazila o vsebnosti dušika v digestatu mora biti razviden tudi delež dušika iz živinskih gnojil. Delež dušika iz živinskih gnojil v digestatu se izračuna na ravni bioplinske naprave v skladu s tretjim odstavkom tega člena.</p> <p>(5) Dokazila o oddaji ali prejemu živinskih in drugih organskih gnojil ter dokazila o vsebnosti dušika v prejetem gnojilu morajo</p>	<p>28.) Kmetijsko gospodarstvo, ki oddaja, prodaja ali drugače odstranjuje živinska gnojila ali uporablja kupljena ali zunaj lastnega gospodarstva pridobljena organska gnojila, ima za oddajo, nakup ali prejem organskih gnojil izpolnjen Obrazec za oddajo in prejem živinskih gnojil, digestata in komposta iz Priloge 4 te uredbe.</p> <p>Kmetijsko gospodarstvo, ki uporablja digestat, mora k obrazcu prilžiti tudi dokazilo o vsebnosti dušika v skladu s predpisom, ki ureja predelavo bioološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata. Iz dokazila o vsebnosti dušika v digestatu mora biti razviden tudi delež dušika iz živinskih gnojil.</p> <p>Dokazila o oddaji ali prejemu živinskih in drugih organskih gnojil ter dokazila o vsebnosti dušika v prejetem gnojilu morajo zavezanci najmanj pet let.</p>

	zavezanci iz 4. člena te uredbe hranični najmanj pet let.	
1. odstavek 13. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitriti iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	<p>3. člen</p> <p>(1) Gnojila je treba uporabljati v skladu s potrebami rastlin. Te se določijo na podlagi pričakovanih pridelkov, tipov tal, razmer v tleh, podnebnih razmer, rabe zemljišč in drugih pridelovalnih razmer. Ob upoštevanju navedenih dejavnikov mejna vrednost vnosu dušika v tla na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč pri gnojenju posameznih vrst kmetijskih rastlin ne sme presegati mejnih vrednosti, ki so navedene v preglednici 4 iz Priloge 1 te uredbe.</p>	29) Skupni letni vnos dušika pri gnojenju posameznih vrst kmetijskih rastlin ne presega predpisanih mejnih vrednosti, ki so navedene v preglednici 4 iz Priloge 1 Uredbe, ki ureja varstvo pred vodo pred onesnaževanjem z nitriti iz kmetijskih virov, razen če je večji vnos utemeljen z gnojilnim načrtom.
2. in 3. odstavek 13. člena Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitriti iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	<p>13. člen</p> <p>(2) Letni vnos dušika iz organskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč ne sme presegati 250 kg N/ha.</p> <p>(3) Letni vnos dušika iz živinskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč se izračuna na podlagi vsebnosti dušika v živinskih gnojilih iz preglednice 2 iz Priloge 1 te uredbe ali na podlagi analize dušika v teh gnojilih.</p>	<p>30) Letni vnos dušika iz organskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih površin ne presega 250 kg N/ha.</p> <p>Letni vnos dušika iz živinskih gnojil na posamezno enoto rabe kmetijskih zemljišč se izračuna na podlagi vsebnosti dušika v živinskih gnojilih iz preglednice 2 iz Priloge 1 uredbe, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitriti iz kmetijskih virov ali na podlagi analize dušika v teh gnojilih.</p>
14. člen Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitriti iz kmetijskih virov (Uradni list RS, št. 113/09, 5/13, 22/15 in 12/17)	<p>14. člen</p> <p>(1) Mineralna in organska gnojila morajo biti po površini, ki se gnoji, razrošena enakomerno. Pri prevozu in gnojenju je treba prepričati razrošanje gnojil in gnojenje zunaj predvidenega območja gnojenja.</p> <p>(2) Za gnojenje z mineralnimi gnojili je dovoljeno uporabljati široke trosilnike, metalne trosilnike z vrtčo (centrifugalni ploščni trosilniki), metalne trosilnike z nihajočo cevjo, pnevmatične</p>	<p>31) Mineralna in organska gnojila so po površini, ki se gnoji, enakomerno nanesena. Pri prevozu in gnojenju ni nadzorovanega razrosa gnojil in gnojenja zunaj predvidenega območja gnojenja.</p> <p>1, 3, 5 ali 10</p>

<p>trosilnike s polzastitim transporterjem in naprave za tekoče gnojenje. Za gnojenje s hlevskim gnojem in drugimi netekočimi organskimi gnojili je dovoljeno uporabljati trosilnike s trosino napravo s horizontalnimi ali vertikalnimi trosilnimi valji, trosilnike s trosilno napravo z vrtečo ploščo in trosilnike z bočno izmetalno napravo. Za gnojenje s tekočimi organskimi gnojili je dovoljeno uporabljati cisterne z razpršilno ploščo, cisterne z razpršilnim topom, cisterne za nanašanje tekoch organskih gnojil v pasovih (vlečene cevi in vlečenesani), cisterne za plitev vnos tekoch organskih gnojil v tia z odprtimi rezami ali z zapiranjem rez in cisterne za globok vnos tekoch organskih gnojil v tla. Poleg cistern je dovoljeno za gnojenje s tekočimi organskimi gnojili uporabljati tudi naprave s priključkom na cevi za distribucijo tekoch organskih gnojil.</p> <p>(3) Ne glede na prejšnji odstavek je za gnojenje z mineralnimi organskimi gnojili dovoljen tudi ročni raztrtos.</p> <p>(4) Naprave za gnojenje ne smejo imeti poškodovanih tistih delov, ki lahko vplivajo na enakomernost raztrosa, zagotavljati morajo pravilne odmerke in njihovo porazdelitev ter čim manjše izgube pri vnosu.</p>

		32) Kmetijska gospodarstva, ki oddajajo (ali prejemajo v primerih iz šestega odstavka 12. člena te uredbe) živilska gnojila, morajo Obrazec za oddajo in prejem živilskih gnojil digestata ali komposta poslati na ARSKTRP do 15.12. tekočega leta.

DKOP 4: VZPOSTAVITEV VAROVALNIH PASOV VZDOLŽ VODNIH TOKOV

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK PLAČIL	ZMANJŠANJA
Varstvo rečnih tokov pred onesnaževanjem in odtekanjem. Varovalni pasovi v okviru dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev morajo na ranljivih območjih, določenih v skladu s členom 3(2) Direktive 91/676/EGS, in zunaj njih izpolnjevati vsaj zahteve v zvezi s pogoji za vnos gnojil v tla bližu vodotokov, navedene v točki A.4 Priloge II k Direktivi 91/676/EGS, kijih je treba uporabljati v skladu z delovnimi programi, ki jih države članice določijo v skladu s členom 5(4) Direktive 91/676/EGS.	Zaščita vodotokov pred onesnaževanjem in odtekanjem, zmanjšanje onesnaževanja vodotokov in izboljšanje kakovosti voda, prispeva k biotski raznovrstnosti, varovalni pas je življenjski prostor za rastlinske in živalske vrste, preprečuje in omejuje eutrofikacijo (organcko onesnaženje).	Varovalni pasovi ob vodotokih so različno širok pas zemljišča, kjer je prepovedana uporaba gnojil in sredstev za varstvo rastlin, ki bi se s površine ali podzemno lahko izlivala v vodotoke in ogrožila življenje v vodi ali ob njej. Prepovedano je gnojenje in uporaba fitofarmacevtskih sredstev na priobalnih zemljiščih v tlotorini širini 15 metrov od meje brega voda 1. reda in 5 metrov od meje brega voda 2. reda. Na površini varovalnega pasu se ne sme odlagati hlevskega gnoja. Varovalni pas je lahko zaraščen s travo, divje raststročimi rastlinami, grmovjem ali drevesi, ne sme pa biti neobdelana površina ali površina, preraščena z rastlinami z invazivnim potencialom. Prepovedano je preoravanje vseh površin varovalnih pasov. Površinska obdelava (košnja, mulčenje ali paša) je dovoljena. Biti mora vzdrževan v skladu z dobro kmetijsko prakso.	33) Oranje v varovalnem pasu je prepovedano, dovoljena je površinska obdelava zaradi vzdrževanja varovalnega pasu (košnja, mulčenje ali paša). Varovalni pas je lahko zaraščen s travo, samoniklimi rastlinami, grmovjem ali drevesi.	NBP, 1, 3 ali 5	
			34) Znotraj varovalnih pasov je prepovedano gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili, ne velja za iztrebljanje živali na pašnikih med pašo.	1, 3, 5 ali 10	
			35) Znotraj varovalnih pasov velja prepoved uporabe FFS.	1, 3, 5 ali 10	

	<p>36) Znotraj varovalnih pasov velja prepoved odlaganja organskih gnojil.</p> <p>37) Paša živine na varovalnih pasovih se izvaja brez poseganja v strukturo brega vodnih teles.</p> <p>Znotraj varovalnih pasov se izvaja napajanje živine v vodotokih na za to določenih mestih in na kontrolliran način brez pretiranih znakov poškodbe zemljišča. Napajamo jih na kontroliran način v več manjših skupinah.</p> <p>Živali na paši v varovalnem pasu ne dokrmljujemo.</p>
--	--

GLAVNA ZADEVA: TLA (VARSTVO IN KAKOVOST)

DKOP 5: UPRAVILJANJE OBDELAVE ZA ZMANJŠANJE TVEGANJA DEGRADACIJE IN EROZIE TAL, VKLJUČNO Z UPOŠTEVANJEM NAKLONA TERENA

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
Minimalno upravljanje zemljишč, specifične omejitve zemljishčih.	Kmetijske površine je treba obdelovati tako, da bo čim manjša, in hkrati uporabljati agrotehnične ukrepe, ki zmanjšujejo njen učinek.	Dober gospodar na kmetijskih površinah pri rabi izvaja najnujnejše ukrepe skladno z ustrezno tehnologijo, zlasti tako, da ne razvrednoti zemljишč (erozija, zbitost, onesnaženje) z neutrenzno tehnologijo. Erozija tal je razpadanje in premeščanje talnih delcev zaradi delovanja vode ali vetra na tla. Pri načrtovanju varovanja tal pred erozijo je treba predvsem upoštevati naklon kmetijskega zemljišča, njegovo izpostavljenost vodni ali vetrni eroziji ter čas in način obdelave tal (poleg preostalih dejavnikov). Z oranjem po plastnicah prečno na naklon ob upoštevanju primernega časa precej prepričemo vodno erozijo (ki je v naših krajih najpogostejsa).	38) Ohranjanje teras zaradi zaščite pred erozijo.	1,3 ali 5

	<p>39) Na kmetijskih površinah z rabo njiva, ki imajo srednji naklon 10 % ali več, je treba med 15. novembrom in 15. februarjem upoštevati vsaj enega od teh ukrepov:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ali oranje po plastnicah – ali ohraniti strnišče – ali poskrbeti za ozelenitev. <p>Zahteva za oranje po plastnicah ne velja za kmetijske površine z rabo njiva, ki so manjše od 0,3 ha, ter za kmetijske površine z rabo njiva, ki so usmerjene v smer naklona in katerih kraša stranica ni daljša od vključno 40 m.</p>	1, 3 ali 5
	<p>40) Novi vertikalni nasadi so dovoljeni samo z odločbo MKGP za zahtevno agromelioracijo.</p>	3 ali 5
Pri obdelavi tal je treba upoštevati njihovo razmočenost. Globina kolesnic na pretežnem delu kmetijskih površin ne sme presegati 20 cm. Zbitost tal je največkrat posledica čezmerne uporabe kmetijskih strojev v neprimerenem času.	<p>Občutljivost tal za zbijanje se povečuje z večjim deležem gline v njih in neustrezeno setveno sestavo (monokulture in ozki specializirani kolobarji). Pri preprečevanju nastajanja zbitih tal se ob njihovem tipu upoštevajo tudi raba primernih kmetijskih strojev v primerenem stanju tal, kolobar, različna in s potrebami rastlin usklajena globina oranja, občasno globoko rahljanje in vzdrževanje drenaže.</p>	NBP, 1, 3 ali 5

DKOP 6: MINIMALNA POKRITOST TAL, DA SE PREPREČI GOLA ZEMLJA V OBDOBJIH, KI SO NAJBOLJ OBČUTLJIVA

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
Minimalna pokritost tal, da se prepreči gola zemlja v obdobjih, ki so najbolj občutljiva.	Zaščita tal v obdobjih, ki so najbolj občutljiva.	Za zagotavljanje ustrezne zaloge ogljika v tleh in preprečevanje erozije se v najbolj občutljivem obdobju zagotavlja pokritost tal z rastlinami, strniščem, zastirko ali pa so puščena nepreorana. Vzdriževanje talne odeje se upošteva sorazmerno za vsa kmetijska zemljišča, kar vključuje tudi orna zemljišča in trajne nasade.	42) Talna odeja se vzdržuje na vsaj 80 % kmetijskih površin kmetijskega gospodarstva v času od 15. 11. do 15. 2. naslednje leto. Zagotavlja se pokritost tal z rastlinami, zastirko ali strniščem oziroma nepreorano površino.	NBP, 1, 3, 5 ali 10

DKOP 7: KOLOBARJENJE NA ORNIH ZEMLJIŠČIH, RAZEN KMETIJSKIH RASTLIN, KI RASTEJO POD VODO

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČL
Ohranjanje potenciala tal	Ohraniti potencial tal (odvisno od fizične strukture tal, rodovitnosti tal, organskih snovi v tleh, mikrolorem, kemikalij, vključno s zvebnostmi, škodljivimi snovmi; presežek gnojil, pesticidov, škodljivi organizmi, bolezni). Vrstjenje rastlin je koristno za vse zgornji naštete dejavnike (npr. razvojnična prekinitev škodljivcev, bolezni). Pozitiven vpliv na biorisko raznovrstnost in onesnaženost vode, več pridelka.	<p>Dober gospodar na kmetijskih površinah pri rabi izvajajo najnujnejše ukrepe skladno z ustrezeno tehnologijo, zlasti tako, da: zagotavlja ohranitev ali izboljševanje rodovitnosti tal z ustreznim načinom rabe. Pri pridelavi kmetijskih rastlin na njivah se mora izvajati ustrezen kolobar. Kot ustrezen kolobar se šteje vsak kolobar, ki ustreza izbrani tehnologiji pridelave, kar pomeni menjavo posevkov vsako leto na vsaki ornii površini.</p> <p>Delež organske snovi in humusa v tleh je posledica delovanja podnebja in rastlinja na matično podlago. Razgrajna organskih ostankov in biotemični procesi v tleh so najpomembnejši za roditvenost in stabilnost talnega ekosistema. Gospodarjenje z organsko snovojo v tleh je pomembno za preprečevanje erozije in drugih slabih vplivov na tla (slabšanje strukture, sposobnost za zadrževanje vode), še posebno če so plitva, lahka in hidromorfna. Za načrtovanje povečevanja oziroma vzdrževanja deleža organske snovi in humusa v tleh se predvsem upoštevalo kolobar, zaoravvanje žetvenih ostankov, redna in uravnotežena uporaba živilskih gnojil ali vključevanje metuljnic v kolobar. Zahiteva se nadzira na kraju samem in na podlagi pregleda v sakolentih zbirnih vlog oziroma drugih evidenc, ki jih hrani kmet. Hranjenje drugih evidenc zaradi pogojenosti ni obvezno, je pa priporočljivo.</p> <p>Kot praha za ta standard se šteje praha iz DKOP 8.</p>	<p>43) Obvezna je menjava posevkov, pravilno prijavljenih na zbirni vlogi, vsako leto na najmanj 60 % ornih površin kmetijskega gospodarstva. Na ostalih 40 % ornih površin je treba zagotoviti, da se posevek zamenja nalkasnejše po treh letih, v teh treh letih pa je med glavnimi posevki obvezen podsevek, dosevek ali drugi glavni posevek.</p> <p>Drugi glavni posevek v istem letu se šteje kot kolobarни člen, če sledi takoj po spravilu glavnega posevka in je prisoten do priravne zemljišča za setev in setve naslednjega glavnega posevka.</p> <p>Trave, travno-deteljine mešanice, deteljino-travne mešanice, praha in trajni nasadi na ornih površinah so del kolobarja in so lahko na istem zemljišču več kot tri leta.</p> <p>Kmetijska gospodarstva z 10 ha ali manj ornih površin so izvzeta iz te zahteve.</p> <p>Kmetijska gospodarstva na katerih se na več kot 75 % njivskih površin goji trave, druge krmne rastline, metuljnice, so površine v prahi ali kombinaciji naštetih rab, so izvzeta iz te zahteve.</p> <p>Kmetijska gospodarstva z več kot 75 % upravljenih površin z rabo trajno travinje so izvzeta iz te zahteve.</p> <p>Kmetijska gospodarstva certificirana v skladu z Uredbo (EU) 2018/848 so izvzeta iz te zahteve.</p>	1, 3, 5 ali 10

GLAVNA ZADEVA: BIOTSKA RAZNOVRSTNOST IN KRAJINA (VARSTVO IN KAKOVOST)

PZR 3: OHRANjanje PROSTO ŽIVEČIH PTIC

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJAJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor RS, izražene z odstotkom
Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L št. 20 z dne 26. 1. 2010, str. 7); člen 3(1), člen 3(2)(b), člen 4(1), (2) in (4)	<p>Člen 3</p> <p>1. Gled na zahteve iz člena 2 države članice sprejmejo potrebne ukrepe za ohranitev, vzdrževanje ali ponovno vzpostavitev zadostne raznovrstnosti in površine habitatov za vse vrste ptic iz člena 1.</p> <p>2. Ohranjanje, vzdrževanje in ponovno vzpostavljanje biotopov in habitatov vključujejo zlasti naslednje ukrepe:</p> <p>(b) vzdrževanje in upravljanje habitatov v skladu z ekološkimi zahtevami na zavarovanih območjih in izven njih.</p> <p>Člen 4</p> <p>1. Vrste iz Priloge I so predmet posebnih ukrepov za ohranitev njihovih habitatov, da se zagotovi preživetje in razmnoževanje teh vrst na njihovem območju razširjenosti.</p>	<p>Uredba o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04, 109/04, 84/05, 115/07, 32/08 – odl. US, 96/08, 36/09, 102/11, 15/14, 64/16 in 62/19); člen 23.</p>	<p>23. člen (usmeritve za ohranjanje ugodnega stanja)</p> <p>(1) Habitat živilskih vrst se ohranjava v ugodnem stanju tako, da se posegi in dejavnosti v teh habitatih, zlasti v dobro ohranjenih delih, načrtujejo tako, da je njihov neugoden vpliv čim manjši.</p> <p>(2) Posegi in dejavnosti se načrtujejo z namenom ohraniti habitate živilskih vrst v ugodnem stanju na način in v obsegu, da se v največji možni meri:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ohranja ali veča naravna razširjenost habitatov živilskih vrst in območju, ki jih posamezni habitat živilske vrste znata te razširjenosti pokriva, in - ohranja specifične strukture habitata živilskih vrst in naravne procese ali ustrezno rabo v skladu z varstvenimi cilji, določenimi v prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe. <p>(3) Pred odločitvijo o prostorskih ureditvah in rešitvah, ki se nanašajo na območja s predvidenimi spremenljivimi rabe prostora oziroma razmestitvijo dejavnosti v prostoru, se mora ugotoviti prirodnost habitatov živilskih vrst na teh območjih in njihovo stanje ohranjenosti.</p> <p>(4) Načini iz prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za zagonjavjanje ugodnega stanja habitatov živilskih vrst pri načrtovanju na področjih upravljanja in rabe naravnih dobrin.</p>	<p>Kot osnova za vrednotenje se upoštevajo trendi in nihanja</p>	<p>3 ali 5</p> <p>44) Travnike površine in zatravljene površine travniških visokodebelih sadovnjakov so vzdrževane vsaj enkrat letno, napoznejne do 15. 10. tekočega leta.</p> <p>Travnike površine, ki so del DKOP 2 morajo biti obdelane vsaj enkrat v dveh letih.</p> <p>Travnike površine za katere se v tekočem letu uveljavlja intervencija kmetijsko-ekolojska-podnebna plačila v okviru podintervencij »Posebni traviščni habitati«, »Traviščni habitati metuljev«, »Habitati ptic vlažnih ekstenzivnih travnikov«, »Steljnik«, »Mokroti travnični habitati« »Ohranjanje suhih travščic«, »Suh krasiki travniki in pašniki in »Ohranjanje mokrišč in barj« ter intervencija iz 72. člena »Natura 2000 plačila« ter intervencija iz 77. člena »izvajanje izbranih ukrepov na zavarovanih območjih«, morajo biti obdelane vsaj enkrat v dveh letih.</p>

populacijskih nivojev.	<p>Države članice razvrstijo zlasti ozemlja, ki so glede na število in velikost najprimernejša, kot posebna območja varstva za ohranjanje teh vrst, upoštevaje varstvene zahteve teh vrst na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja ta direktiva.</p> <p>2. Države članice sprejmejo podobne ukrepe za redno pojavljajoče se selitvene vrste, ki niso navedene v Prilogi I., upoštevaje njihovo potrebo po varstvu na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja ta direktiva, kar zadeva njihova območja za razmnoževanje, gojenje in prezimovanje ter počivališca na njihovih selitvenih poteh. Države članice zato posvetijo posebno pozornost varovanju mokrišč ter zlasti mokrišč mednarodnega pomena.</p> <p>4. V zvezi z območji varstva iz odstavkov 1 in 2 države članice sprejmejo primerne ukrepe, da ne pride do onesnaženja ali poslabšanja stanja habitatov ali kakršnih koli močnej, ki v takih meri vplivajo na ptice, da bi bilo to pomembno glede na cilje tega člena. Države članice si prizadevajo, da ne bi prišlo do onesnaženja ali poslabšanja stanja habitatov tudi izven teh območij varstva.</p>
------------------------	---

Uredba o posebnih varstvenih območjih (območij Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 11/04, 59/07, 43/08, 8/12, 33/13, 35/13 – popr., 39/13 – odl. US, 3/14, 21/16 in 4/18), 7. člen	<p>(1) Varstvene usmeritve za ohranitev Natura območij so usmeritve za načrtovanje in izvajanje posegov in dejavnosti ter drugih ravnanj človeka na teh območjih z namenom doseganja varstvenih ciljev.</p> <p>(2) Na Natura območjih se posege in dejavnosti načrtuje takoj, da se v tem večji možni meri:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst; - ohranja ustrezne lastnosti abiotiskih in biotskih sestavin habitatnih tipov, njihove specifične strukture ter naravne procese ali ustrezno rabo; - ohranja ali izboljšuje kakovost habitata rastlinskih in živalskih vrst, zlasti tistih delov habitata, ki so bistveni za najpomembnejše življenske faze kot so zlasti mesta za razmnoževanje, skupinsko prenočevanje, prezimovanje, selitev in prehranjevanje živali; - ohranja povezanost habitatov populacij rastlinskih in živalskih vrst in omogoča ponovno povezanost, če je le-ta prekinjena. <p>(3) Pri izvajanjiju posegov in dejavnosti, ki so načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitante type, rastline in živali ter njihove habitate čim manjši.</p> <p>(4) Čas izvajanja posegov, opravljanja dejavnosti ter drugih ravnanj se kar najbolj prilagodi življenskim ciklom živali in rastlin tako, da se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - živalim prilagodi tako, da poseganje oziroma opravljanje dejavnosti ne, ali v tem manjši možni meri, sovpada z obdobji, ko potrebujete mir oziroma se ne morejo umakniti, zlasti v času razmnoževalnih aktivnosti, vzrejanja mladičev, razvoja negibljivih ali slabo gibljivih razvojnih oblik ter prezimovanja, - rastlinam prilagodi tako, da se omogoči semenje, naravno 	3 ali 5	<p>45) Na območjih Natura 2000 – ptice je prepovedano vzpostavljanje novih in obnavljanje obstoječih plantaz gozdnega drevja in hitro rastočih panjevcov, vključno z vrstami in hibridi iz rodu Paulownia sp., na kmetijskih zemljiščih z namenom pridobivanja lesa/šekancov.</p>

<p>zasajevanje ali druge oblike razmnoževanja.</p> <p>(5) Na Natura območja se ne vnaša živali in rastlin tujerodnih vrst ter gensko spremenjenih organizmov.</p> <p>(6) Na podlagi varstvenih usmeritev se določijo podrobnejše in konkretnje varstvene usmeritve, ki se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora, rabi naravnih dobrin in urejanju voda. Podrobnejše varstvene usmeritve se lahko določijo v programu upravljanja iz 12. člena te uredbe oziroma v naravovarstvenih smernicah, kjer se določijo tudi konkretnje varstvene usmeritve.</p>

	<p>Uredba o posebnih varstvenih območjih (območij Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 11/04, 59/07, 43/08, 8/12, 33/13, 35/13 – popr., 39/13 – odl. US, 3/14, 21/16 in 4/18), peti odstavek 7. člena</p>	<p>(5) Na Natura območja se ne vnaša živali in rastlin tujerodnih vrst ter gensko spremenjenih organizmov.</p>	<p>(46) Na območjih Natura 2000 – ptice je prepovedano vzpostavljanje novih in obnavljajanje obstoječih nasadov naslednjih tujerodnih rastlin z invazivnim potencialom:</p> <ul style="list-style-type: none">– miskant (<i>Miscanthus</i> sp.),– goji jagode,– topinambur,– aronija,– abesinska gizotija.	<p>1, 3, 5 ali 10</p>
--	---	--	--	-----------------------

PZR 4: OHRANjanje NARAVNIH HABITATOV TER PROSTO ŽIVEČIH ŽIVALSKIH IN RASTLINSKIH VRST

PREDPIS EU	ZAHTEV IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEV IZ ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOJTEK ZMANJŠANJA PLAČIL zaradi kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Direktiva 92/43/EHS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L št. 206, z dne 22. 7. 1992, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/105/ES z dne 20. novembra 2006 (UL L št. 363 z dne 20. 12. 2006, str. 368); člen §(1) in (2)	Člen 6. Za posebna ohranitvena območja države članice določijo potrebne ohranitvene ukrepe, ki po potrebi vključujejo ustrezone načrte upravljanja, pripravljene posebej za ta območja ali zajete v drugih razvojnih načrtih, ter ustrezen zakonske, upravne ali pogodbene ukrepe, ki ustrezajo ekološkim zahtevam naravnih habitatnih tipov iz Priloge I in vrst iz Priloge II na teh območjih.	Zakon 0. Ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNORG, 31/18, 82/20 in 3/22 – ZDeb); člen 68 (1. odstavek, točka)	68. Z aktom o zavarovanju območju besedilo, glede na vrsto zavarovane območja lahko prepovejo, omejijo ali drugače uredijo: 15.: kmetijsko obdelovanje zemljišč z načini in sredstvi, ki bi lahko povzročili bistvene spremembe raznovrstnosti, strukture in vrste ekosistemov ali bistveno spremenili površinsko plast prst;	68. člen, 1. odstavek: 47) Koprila in/ali mulčenje travniških površin v območju Natura 2000 – habitati, ki poškoduje travno rušo, ni dovoljeno.	1, 3 ali 5

<p>Zakon o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D in 79/17), člena 78 in 80</p>	<p>78. člen: Agromelioracije obsegajo ukrepe, ki izboljšujejo fizikalne, kemikalne in biološke lastnosti tal ter izboljšujejo dostop na kmetijsko zemljišče.</p> <p>Agromelioracije obsegajo ukrepe izravnave zemljišč, krčitev grmovja in dreves, nasipavanje rodotvorne zemlje, odstranitev kamnitih osamelecev, ureditve poljskih poti, izdelave in razgradnje teras, ureditve gorskih in kraških pašnikov, ureditve manjših odvodnjavanih apnenja in založnega</p>	<p>48) Zahtevne agromelioracije so:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zahtevne delijo na: in nezahtevne. - zahtevne agromelioracije so: <ul style="list-style-type: none"> a) izdelava in razgradnja teras, b) ureditev manjših odvodnjavanj, ki presegajo omejitve iz točke h) četrtega odstavka tega člena, c) ureditev novih poljskih poti, č) agromelioracije, katerih del je vnos: - zemeljskega izkopa, ki ne izhaja z območja predlagane agromelioracije, razen če gre za rodotvorno zemljo, ali - umetno pripravljene zemljine. <p>Nezahtevne agromelioracije so:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) izravnava zemljišča, b) krčitev grmovja in dreves, c) izravnava mikrodepresij na nijivskih površinah, č) nasipavanje rodotvorne zemlje, odstranitev kamnitih osamelecev, d) ureditev obstoječih poljskih poti, e) ureditev gorskih in kraških pašnikov, g) apnenje, h) ureditev manjših odvodnjavanj na površini do 1 ha in založno i) gnojenje. 	<p>48) Nove agromelioracije na območju NATURA 2000 – habitati so dovoljene samo z Odločbo o uredbi zahtevne agromelioracije oziroma s soglasjem ZRSV/ za ostale agromelioracije.</p> <p>3 ali 5</p>
---	--	---	---

80. člen: Zahtevna agromelioracija se uvede z odločbo ministrica, pristojnega za kmetijstvo, iz katere so razvidni: - meja območja zahtevne agromelioracije; - katastrske občine in parcele številke, na katerih se uvede zahtevna agromelioracija; - predvidena agromelioracijska dela, njenihova količina in lokacija in predvideni datum zaključka agromelioracijskih del.	Grafična priloga točke a) tretjega odstavka prejšnjega člena in načrt agromelioracijskih del skupaj s popisom del iz točke c) tretjega odstavka prejšnjega člena sta sestavni del odločbe o uvedbi zahtevne agromelioracije in sta na vpogled strankam v postopku pri pristojnem organu.
	Odločba o uvedbi zahtevne agromelioracije se vrvi vsem lastnikom kmetijskih zemljišč na območju zahtevne agromelioracije. Če lastnik kmetijskega zemljišča za uvedbo zahtevne agromelioracije pooblasti fizično ali pravno osebo, se odločba o uvedbi zahtevne agromelioracije vrvi tudi pooblaščeni osebi.

<p>Uredba o posebnih varstvenih območjih (območij Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 110/04, 59/07, 43/08, 8/12, 33/13, 35/13 – popr., 39/13 – odl. US, 3/14, 24/16 in 47/18), 7. člen</p>	<p>(1) Varstvene usmeritve za ohranitev Natura območij so usmeritve za načrtovanje in izvajanje posegov in dejavnosti ter drugih ravnanj človeka na teh območjih z namenom doseganja ciljev.</p> <p>(2) Na Natura območjih se posege in dejavnosti načrtuje tako, da se v čim večji možni - ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst;</p> <ul style="list-style-type: none"> - ohranja ustrezne lastnosti abiotiskih in biotskih sestavin habitatnih tipov, njihove specifične strukture ter naravne procese ali uporab; - ohranja ali izboljšuje takovost habitatov rastlinskih in živalskih vrst, zlasti tistih delov habitatov, ki so bistveni za najpomembnejše življenske faze kot so zlasti mesta za razmnoževanje, skupinsko prenočevanje, prezimovanje, selitev in prehranjevanje; - ohranja povezanost habitatov populacij rastlinskih in živalskih vrst in omogoča ponovno povezanost, če je le-ta prekinjena. <p>(3) Pri izvajanjiju posegov in dejavnosti, ki so načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitatne tipe, rastline in živali ter njihove habitatne manjši.</p> <p>(4) Čas izvajanja posegov, opravljanja dejavnosti ter drugih ravnanj se kar najbolj</p>	<p>3 ali 5</p> <p>49) Na območjih Natura 2000 – habitatati je prepovedano vzpostavljanje novih in obnavljanje obstoječih plantaz gozdnega drejya in hitro rastotčih parnjevcev, vključno zvrstami in hibridi iz rodu Paulownia sp., na kmetijskih zemljiščih z predobivalnega lesa/sekancev.</p>
---	--	--

				3 ali 5
prilagodi živiljenjskim ciklom živali in rastlin tako, - živalim prilagodi tako, da poseganje oziroma opravljanje dejavnosti ne, ali v čim manjši možni meri, sovpada z obdobji, ko potrebujejo mir oziroma se ne morejo umakniti, zlasti v času razmnoževalnih aktivnosti, vzrejanja mladičev, razvoja negibljivih ali slabo gibljivih razvojnih oblik ter - rastlinam prilagodi tako, da se omogoči semenje, naravno zasajevanje ali druge oblike razmnoževanja.	50) Občiščenju oziroma vzpostaviti novih osuševalnih jarkov na območjih iz sloja PZR 4. Jarki je obvezno raztresti izkopano zemljino na njive. Izkopane zemljine ni dovoljeno poravnati ob jarkih lin na travnike.			
(5) Na Natura območja se ne vnaša živali in rastlin tujerodnih vrst ter gensko spremenjenih organizmov.	(6) Na podlagi varstvenih usmeritev se določijo podrobnejše in konkretne varstvene usmeritve, ki se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora, rabi naravnih dobrin in urejanju voda. Podrobnejše varstvene usmeritve se lahko določijo v programu upravljanja iz 12. člena te uredbe oziroma v naravovarstvenih smernicah, kjer se določijo tudi konkretnе usmeritve.	(5) Na Natura območja se ne vnaša živali in rastlin tujerodnih vrst ter gensko spremenjenih organizmov.	51) Na območjih Natura 2000 – habitati je prepovedano vzpostavljanje novih in obnavljanje obstoječih nasadov naslednjih tujerodnih rastlin z invazivnim potencialom: – miskant (<i>Miscanthus</i> sp.), – goji jagode, – topinambur, – aronija, – abeinska gizotija.	3 ali 5
Uredba o posebnih območjih (območijih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 110/04, 59/07, 43/08, 8/12, 33/13, 35/13 – popr., 39/13 – odl. US, 3/14, 21/16 in 4/18), peti odstavek 7. člena				

<p>Uredba o posebnih območjih Natura 2000 (območijih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 110/04, 59/07, 43/08, 8/12, 33/13, 35/13 – popr., 39/13 – odl. US, 3/14, 21/16 in 47/18), 15. b in 15. člen v zvezi s 7. členom</p>	<p>15.b člen: Za preprečitev slabšanja stanja prednostnih habitatnih tipov in habitatov prednostnih rastlinskih in živalskih vrst ter vzneširjanja, ki bi lahko ogrozilo ohranjanje vrst, zaradi katerih so bila območja predlagana za Natura območja s strani Evropske komisije, se uporabljata prvi in drugi odstavki 15. člena te uredbe.</p> <p>15.člen: (1) Vrstvene usmeritve za ohranjanje potencialnih Natura območij so usmeritve za načrtovanje in izvajanje posegov in dejavnosti ter drugih ravnanj človeka na teh območjih z namenom preprečevanja poslabšanja stanja.</p> <p>(2) Pri izvajanjiju posegov in dejavnosti na potencialnih Natura območjih, ki so načrtovani v skladu z usmeritvami iz prejšnjega odstavka, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitatne tipe, rastline in živali ter njihove habitate čim manjši v skladu s četrtim in petim odstavkom 7. člena te uredbe. 7. člen: (3) Pri izvajaju posegov in dejavnosti, ki so načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitatne tipe, rastline in živali ter njihove habitate čim manjši.</p>	<p>52) Na območjih Natura 2000 – habitati za varstvo protusa, kjer je vrsta v neugodnem ohranitvenem stanju zaradi onesnaženosti podzemnih vod z dušikom (9,2 mg N/l), ni dovoljeno gnojenje kmetijskih zemljišč, digestatatom in bioplinsko gnojevko.</p>
--	--	--

DKOP 8: MINIMALNI DELEŽ NEPROIZVODNIH POVRŠIN, OHRAJANJE KRAJINSKIH ZNAČILNOSTI, OMEJITEV REZANJA MEJIC, OMEJEVANJE TUJERODNIH INVAZIVNIH RASTLINSKIH VRST

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL	
Minimalni delež kmetijske površine, namenjen za neproizvodne površine ali območja	Ohranjanje neproizvodnih značilnosti in območij zaradi izbojšanja biotske raznovrstnosti na kmetijah	Ohranjanje neproizvodnih značilnosti in območji je namenjeno ohranjanju oziroma povečevanju prostora rastlin in živali v kmetijski krajini. Pridelkov s teh površin zato ni dovoljeno uporabiti za hrano ljudi in živali. Tudi uporaba FFS in dodatno gnojenje teh površin ni dovoljeno ravno zato, da se lahko rastline in živali relativno nemoteno razvijajo. Ker pa gre za kmetijske površine, ki so še vedno v osnovi namenjene kmetijski proizvodniji (pridelavi hrane), dolgoročno ne moremo dovoljiti neoviranega razmnoževanja plevelnih vrst. Zato je t. i. »črno prahov«, torej praho brez zasejanih rastlin, treba občasno mehansko oddeleti, da preprečimo semenjenje in pretirano širjenje koreninskih plevelov. Pri tem je priporočeno upoštevanje živilenskih ciklov živali, ki naidejo zavjetje v naravnem rastlinskem pokrovu. Praha je lahko tudi zasejanja s sejanimi rastlinami, ki se običajno uporabljajo za doseve (ne pridelkov ni mogoče). Mec temi posevkijo lahko med drugim trave, TDM, DTM, tudi medonose mešanice. Priporočene so mešanice za podor (obogatene z rastlinami, ki vežejo duški). Tako tda bogatimo z organsko maso, ki jo lahko koristno uporabi glavni posevec, ki sledi prahi.	Neproduktivne značilnosti in elementi so: – praha (zadrževana – pleveli se ne smejo širiti oz. sementiti; lahko je zasejanja z dosevkami, medonosnimi posevkami ali travo oz. TDM, DTM, pridelki se ne smejo uporabljati za hrano ljudi ali živali); praha mora biti prisotna najmanj od 1.1. do 31.7. tekočega leta, brez uporabe FFS in gnjenja, – krajinske značilnosti ob oz. na njivah: mejice vključno s pasovi ob vodotokih, posamečna drevesa, drevoredi, skupine dreves in kali iz slojev DKOP 8 Ohranjanje in DKOP 8 4 % – varovalni pasovi ob vodnih tokovih iz DKOP 4. Pri tem je priporočeno upoštevanje živilenskih ciklov živali, ki naidejo zavjetje v naravnem rastlinskem pokrovu. Praha je lahko tudi zasejanja s sejanimi rastlinami, ki se običajno uporabljajo za doseve (ne pridelkov ni mogoče). Mec temi posevkijo lahko med drugim trave, TDM, DTM, tudi medonose mešanice. Priporočene so mešanice za podor (obogatene z rastlinami, ki vežejo duški). Tako tda bogatimo z organsko maso, ki jo lahko koristno uporabi glavni posevec, ki sledi prahi.	53) Najmanj 4 % delež njivskih površin kmetijskega gospodarstva namenjen za neproizvodne površine in elemente, vključno s praho.	1, 3 ali 5
Ohranjanje krajinskih značilnosti	Ohranjanje krajinskih značilnosti	Dober gospodar ohranja krajinske značilnosti na svojem gospodarstvu. Pri tem upošteva Nacionalne smernice za krajinske značilnosti, ki so objavljene na spletnem mestu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in v katerih so določeni posamezni tipi krajinskih značilnosti in način njihovega vzdrževanja. Krajinske značilnosti, ki jih je treba obvezno ohranjati: – mejice oziroma male lesne prvine vključno s pasovi ob vodotokih do širine 20 m, – posamezna drevesa s prispišano površino 25 m ²	54) Na površinah kmetijskega gospodarstva je obvezno ohranjanje krajinske značilnosti: – lesne prvine iz sloja DKOP 8 Ohranjanje (posamična drevesa, drevesa v skupini, drevoredi, mejice, pasovi vegetacije ob vodotokih) – naravne vrednote iz sloja DKOP 8 Ohranjanje – terase v trajnih nasadih – manjše vodne prvine (kali) iz sloja DKOP 8 Ohranjanje – suhi zidovi (suhozidji) iz sloja DKOP 8 Ohranjanje	1, 3 ali 5	

	<ul style="list-style-type: none"> – skupine dreves, ki se združujejo v jasno oblikovane skupine do površine 5.000 m², – drevesa v vrsti s prapisano širino 8 m, – kali (manjše vodne prvine) do površine 2.500 m², – suhi zidovi (suhozidi) s prapisano širino 2 m, – terase v trajnih nasadih, ki so označeni kot terasirani <p>– naravne vrednote</p> <p>Krajinskih znacinosti iz Stoja DKOP 8 – Ohranjanje ni dovoljeno odstranjevati, razen v primerih višje sile ali z dovoljenjem pristojnih inštitucij. Če se jih odstrani, jih je treba do naslednjega leta vzpostaviti/zasnovati nazaj v prejšnjem obsegu. Določilo ne velja za Naravne vrednote.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – oljke (posamične ali v skupini, ki niso del trajnega nasada) na območju, kjer uspevajo oljke. 	
Ukrepi za preprečevanje vnašanja invazivnih rastlinskih vrst	<p>Nadzor nad širjenjem tujerodnih rastlin z invazivnim potencialom.</p> <p>V primeru agromelioracij (komasacij) se lahko krajinske znacinosti premakne na drugo lokacijo v enakem obsegu, vendar še vedno znotraj območja agromelioracije (komasacie). Na varovanih območjih se ta premik lahko naredi samo z dovoljenjem ZRSVN. Določilo ne velja za Naravne vrednote.</p> <p>V primeru agromelioracij (komasacij) se lahko krajinske znaciosti premakne na drugo lokacijo v enakem obsegu, vendar še vedno znotraj območja agromelioracije (komasacie). Na varovanih območjih se ta premik lahko naredi samo z dovoljenjem ZRSVN. Določilo ne velja za Naravne vrednote.</p>	<p>Dober gospodar na celotnem kmetijskem gospodarstvu izvaja ukrepe zaomejitev širjenja tujerodnih vrst z invazivnim potencialom. Ti ukrepi vključujejo odstranjevanje s pušenjem, košnjo, pašo, preoravanjem ali druge načine za preprečevanje njihovega širjenja.</p>	<p>NBP, 1, 3, 5 ali 10</p> <p>55) Na kmetijskih površinah se izvajajo ukrepi zaomejitev širjenja (ne sme cveteti ali sementi oziroma se širiti v primeru lesnih rastlin) tujerodnih rastlin z invazivnim potencialom:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rudbekija/deljenolista rudbekija (<i>Rudbeckia laciniata</i>) – kanadska žlata rozga (<i>Solidago canadensis</i>) – onjaška žlata rozga (<i>Solidago gigantea</i>) – enoletra suholetnica (<i>Erigeron annuus</i>) – ambrožija/pelinolistna žvrklica (<i>Ambrosia artemisiifolia</i>), skatero se ravna v skladu z Odredbo o ukrepih za zatiranje škodljivih rastlin iz rodu Ambrosia (Uradni list RS, št. 63/10) – sirška svilnica (<i>Asclepias syriaca</i>) – žlezava redotika (<i>Impatiens glandulifera</i>) – navadna barvinica (<i>Phytolacca americana</i>) – veliki pašesen (<i>Allianthus altissima</i>) – dresniki (japonski dresnik (<i>Falllopia japonica</i>), češki dresnik (<i>Falllopia bohemica</i>), sahalinski dresnik (<i>Falllopia sachalinensis</i>)). <p>56) Izkrčitev in obrezovanje ter redčenje mejic in dreves ni dovoljeno v času od 1. marca do 1. avgusta.</p>
Prepoved rezanja žive meje in sekanja dreves v času razmnoževanja in mladičev pri pticah	<p>Prepoved rezanja žive meje in sekanja dreves v času razmnoževanja in mladičev pri pticah</p>	<p>Ozaveščen gospodar ne posega v mejice in drevesa v času gnezdenja ptic, saj s tem prispeva k raznovrstnosti živalskih vrst v svojem okolu, ne dela nepotrebne škode in ohranja zavjetje vrstam, ki uničujejo škodljivce na njegovih površinah.</p>	<p>1, 3 ali 5</p>

DKOP 9: PREPOVED PREUSMERITVE ALI ORANJA TRAJNEGA TRAVINJA, OPREDELJENEGA KOT OKOLJSKO OBČUTLJIVO TRAVINJE, NA OBMOČJIH NATURA 2000

NAČIN DELOVANJA	UKREP	SMERNICE	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL
Prepoved preusmeritve ali oranja trajnega travinja, opredeljenega kot okoljsko občutljivo trajno travnje, na območjih Natura 2000	Varstvo habitatov in vrst vrt. Orhanjanje trajnih travnikov na območjih Natura 2000, vzpostavljenih z direktivama 92/43/EHS in 2009/147/EES s prepovedjo oranja ali preusmeritve, prispeva k varovanju dragocenih habitatov in vrst, vključno z gnezdišči in razmnoževališči ptic.	Glavni cilj standarda je zaščita habitatov in vrst. Ohranjanje trajnih travnikov na območjih Natura 2000, vzpostavljenih z direktivama 92/43/EHS in 2009/147/EES s prepovedjo oranja ali preusmeritve, prispeva k varovanju dragocenih habitatov in vrst, vključno z gnezdišči in razmnoževališči ptic.	57) Prepovedano je spreminjanje ali preoravanje vseh površin trajnih travnikov na območju, ki je določeno kot okoljsko občutljivo znotraj območij NATURA 2000. Območje okoljsko občutljivega trajnega travinja je predstavljeno v obliki sloja v sistemu LPIS.	1, 3, 5 ali 10

PZR 5: VARNOST ŽIVIL IN KRME

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni knetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL.
Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvah splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1381 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 (UL L št. 231 z dne 6. 9. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES). 14. člen	Člen 14 Zahteve glede varnosti živil 1. Živila, ki niso varna, se ne smejo dajati v promet. 2. Šteje se, da živilo ni varno, če se smatra, da je: (a) škodljivo za zdravje; (b) neustrezen za prehrano ljudi. 3. Pri odločjanju, ali je neko živilo varno ali ni, se upoštevajo: (a) običajni pogoji uporabe živila s strani potrošnika in pri vsaki fazi pridelave, predelave in distribucije; ter (b) informacije, ki jih je potrošnik prejel, vključno z navedbami na oznaki, ali druge informacije, ki so običajno na voljo potrošniku o preprečevanju posebnih neželenih vplivov nekega živila ali skupine živil na zdravje.	Uredba se uporablja neposredno. Pravilnik o določitvi majhnih količin živil, pogojih za njihovo pridelavo ter o določitvi nekaterih odstopanj za obrate na področju živil živilskega izvora (Uradni list RS, št. 96/2014).	58) Nositelc zivilske dejavnosti iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanc in jih preverja kontrolor	iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanc in jih preverja kontrolor	zadari kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom 1, 3, 5 ali 10

<p>namen uporabe zaradi onesnaženosti s tujou snovjo ali kako drugače, ali zaradi gnitja, kvarjenja ali razkroja.</p> <p>6. Kadar je neko živilo, ki ni varno, del serije, partite ali pošiljke živil istega razreda ali poimenovanja, se predpostavlja, da tudi vsa živila v tej seriji, partiji ali pošiljki niso varna, razen če po natancni presoji ni nobenega dokaza, da preostanek serije, partite ali pošiljke ni varen.</p> <p>7. Za živilo, ki je v skladu s posebnimi določbami Skupnosti, ki urejajo varnost živil, se šteje, da je varno, kolikor gre za vidike, ki so zajeti s posebnimi določbami Skupnosti.</p> <p>8. Skladnost živila s posebnimi določbami, ki veljajo za to živilo, pristojnih organov ne ovira pri sprijetju ustreznih ukrepov za uvedbo omejitev pri dajanju živila v promet ali pri zahtevi za umik živila iz prometa, kadar obstaja utemeljen sum, da kljub skladnosti z navedenimi določbami, živilo ni varno.</p> <p>9. Kadar ni posebnih določb Skupnosti, se šteje, da je živilo varno, če je v skladu s posebnimi določbami živilske zakonodaje države članice, na ozemlju katere se živilo trži, pri čemer se te določbe sprejmejo in uporabljajo brez poseganja v Pogodboto, zlasti v člena 28 in 30 Pogodbe</p>	<p>Člen 15 Zahteve glede varnosti krme</p> <ol style="list-style-type: none"> Krma, ki ni varna, se ne sme dajati v promet ali se z njo krmiti živali za pridobivanje hrane. Šteje se, da krma ni varna za namen uporabe, če se smatra: <ul style="list-style-type: none"> da škodljivo vpliva na zdravje ljudi ali živali, če živilo, proizvedeno iz živila za pridobivanje hrane, zaradi krme ni varno za prehrano ljudi. Kadar je krma, za katero je bilo ugotovljeno, da ne izpolnjuje zahteve za 	<p>Uredba se uporablja neposredno.</p> <p>Pravilnik o pogojih za zagotavljanje varnosti krme (Uradni list RS, št. 9/20) – 5. člen</p>	<p>5. člen (1) Proizvodi za prehrano živali se lahko dajejo na trg, uporabljajo ali uvažajo na ozemlje Republike Slovenije, če:</p> <ol style="list-style-type: none"> vsebnost neželenih snovi ne presega najvišje dovoljene meje vrednosti, določene v Prilogi i Direktive 2002/32/ES; ustrezajo minimalnim mikrobiološkim kriterijem krme iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika; ustrezajo mikrobiološkim kriterijem za krme proizvode
Uredba (ES) št. 178/2002/ES - 15. člen			<p>59) Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ne daje v promet primarnih proizvodov živilne rejske ali rastlinske proizvodnje namenjenih za krmo, če ugotovi ali utemeljeno sumi, da niso varni.</p>

<p>Živilskega izvora iz Uredbe Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja 2011 o izvajанию Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živilske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajaju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev, in predmetov, ki so izvezeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L št. 54 z dne 26. 2. 2011, str. 1), zadnjič spremenjene z Deležirano uredbo Komisije (EU) 2019/2124 z dne 10. oktobra 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil o uradnem nadzoru pošiljki živali in blaga, ki so v transitzu, se prenašajo ali nadalje prevažajo skozi Unijo, ter o spremembri uredbe Komisije (ES) št. 798/2008, (ES) št. 1251/2008, (ES) št. 119/2009, (EU) št. 206/2010, (EU) št. 605/2010, (EU) št. 142/2011 in (EU) št. 28/2012. Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/759 ter Odločbe Komisie 2007/777/ES (UL L št. 321 z dne 12. 12. 2019, str. 73);</p> <p>4. vsebnost učinkovin protimikrobnih veterinarskih zdravil in antiparazitikov v nečilni krmni po neizognibnem prenosu ne presega najvišje mejne vrednosti iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika;</p> <p>5. se v njih ugotovi snovi, za katere ni predpisana najvišja mejna vsebnost, vendar pa ocena tvzehja, ki jo v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo, zagotovi Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVR) ali Evropska komisija ne potrdi tveganja za zdravje ljudi oziroma živali ali za okolje.</p>	
--	--

				(2) Proizvodi, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjega odstavka, niso varni v skladu s 15. členom Uredbe 178/2002/ES.
Uredba (ES) št. 178/2002/ES - 17. (1) člen	17(1). Člen Pristojnosti	Uredbe se uporabljajo neposredno.		60) Živila živalskega izvora ne vsebujejo ostankov dovoljenih farmakološko aktivnih snovi nad prepisanim MRL, ostankov nedovoljenih in prepovedanih snovi. 61) Krma oziroma živila rastlinskih in živalskega izvora se ne dajejo v promet kot hrana ali krma ali se z njimi ne krmijo živali, če presegajo mejne vsebnosti ostankov pesticidov.
	1. Nosiči živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije v podjetjih pod njenim nadzorom zagotavljajo, da živila in krma izpolnjujejo zahteve živilske zakonodaje, ki veljajo za njihove dejavnosti, in preverjajo izpolnjevanje teh zahtev. Za izvajanje tega člena je potrebno za živila upoštevati določbe naslednjih EU predpisov: - Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živilskega izvora in razveljavljivih Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in sprememb Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 152 z dne 16.6.2009, str. 11) - 14. člen			62) Z odpadki in nevarnimi snovmi se ravna in se skladijo tako, da ni možnosti, da pridejo v stik (ni možnosti za onesnaženje) s krmo, živili ali živalmi. 63) Nosič živilske dejavnosti mora redno preverjati izdravstveno stanje živali, pri tem mora posebno pozornost nameniti dokupljenim živalim. Ob pojavu znakov, po katerih je mogoče sumiti, da so živali bolezle, jih mora nosilec nemudoma oskrbeti in po potrebi namestiti ločeno od zdravih živali ter takoj obvestiti pristojno veterinarsko službo.
	- Priloga k Uredbi (ES) št. 37/2010, Uredba Komisije (EU) št. 37/2010 z dne 22. decembra 2009 o farmakološko aktivnih snoveh in njihovi razvrstitvi glede mejnih vrednosti ostankov v živilih živilskega izvora (UL št. 15, z dne 20. 1. 2010, str. 1) zadnjič spremenjena z izvedbeno uredbo	Uredba se uporabljajo neposredno.		64) Nosič živilske dejavnosti hrani in uporablja dodatke h hrani in veterinarska zdravila skladno z zakonodajo, navodili proizvajalca oziroma, v primeru veterinarskih zdravil, v skladu z navodili veterinarja.

	Komisije (EU) št. 418/2014 z dne 24. aprila 2014 - Uredba (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjena z izvedbeno Uredbo Komisije (EU) 2021/382 z dne 3. marca 2021 (UL št. 74 z dne 4. 3. 2021, str. 3) člen 4(1) v povezavi z delom A Priloge I (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)); - Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higieniskih pravilih za živila živalskega izvora (UL št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 55), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2021/1756 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2021 (UL št. 357 z dne 8. 10. 2021, str. 27) člen 3(1) iv povezavi s Poglavjem I oddelka IX Priloge II (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A.1, 2, 3, 4; II-B.1(a, d), 2, 4 (a, b)), poglavje 1 (1) oddelka X Priloge III. - UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krm rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembni Direktive Sveta 91/414/EWG – 18 člen ⁿ	Uredbe se uporabljajo neposredno.	65) Fitofarmacevtska sredstva in biocide je treba uporabljati skladno z navodili proizvajalca. Ni dovoljeno uporabljati sredstev s pretečenim rokom uporabe ali sredstev, za katera se ugotovi, da so bila neustrezeno skladisčena, ali katerih embalaža je bila poškodovana zaradi in neustreznih pogojev skladisčenja in ravnanja.	1, 3, 5 ali 10
	66) Nosilec živilske dejavnosti izvede ukrepe, odrejene s pravnomočno ureditveno odločbo, ki jo izda uradni veterinar, v roku določenem z odločbo.	3 ali 5	66) Nosilec živilske dejavnosti izvede ukrepe, odrejene s pravnomočno ureditveno odločbo, ki jo izda uradni veterinar, v roku določenem z odločbo.	NBP, 1, 3 ali 5
	67) Nosilec živilske dejavnosti vodi in hrani evidence/dokumente: – dnevnik veterinarskih poseljev, – izsledke vseh laboratorijskih preiskav vzorcev, odvetnih živalim, ali drugih vzorcev, odvetnih za diagnostične namene, – zapiski in poročila o preverjanjih, opravljenih na živilih ali proizvodih živilskega izvora, – vrsti in izvoru krme, ki jo dajejo živalim.	NBP, 1, 3 ali 5	67) Nosilec živilske dejavnosti vodi in hrani evidence/dokumente: – dnevnik veterinarskih poseljev, – izsledke vseh laboratorijskih preiskav vzorcev, odvetnih živalim, ali drugih vzorcev, odvetnih za diagnostične namene, – zapiski in poročila o preverjanjih, opravljenih na živilih ali proizvodih živilskega izvora, – vrsti in izvoru krme, ki jo dajejo živalim.	NBP, 1, 3 ali 5
	68) Nosilec živilske dejavnosti vodi in hrani evidence/dokumente o: – kakršni koli uporabi fitofarmacevtskih sredstev in biocidov, – izsledkih vseh analiz, pomemornih za zdravje ljudi, opravljenih na rastlinam odvetnih vzorcih ali na drugih vzorcih, odvetnih za diagnostične namene.	NBP, 1, 3 ali 5	68) Nosilec živilske dejavnosti vodi in hrani evidence/dokumente o: – kakršni koli uporabi fitofarmacevtskih sredstev in biocidov, – izsledkih vseh analiz, pomemornih za zdravje ljudi, opravljenih na rastlinam odvetnih vzorcih ali na drugih vzorcih, odvetnih za diagnostične namene.	NBP, 1, 3 ali 5

<p>69) Nosilec živilske dejavnosti pridelave surovega mleka/kolostruma dnevno preverja zdravstveno stanje živali, tako da:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pred vsako molžo oceni splošno počutje živali; - preverja prisotnost pojava nenormalnih vaginalnih izcedkov; - preverja pojav morebitne hude driske; - pred vsako molžo preveri, ali je prišlo do morebitnega vnetja vimena (oteklina, prvi curki); - preverja morebitni pojav ran na vimenu. <p>Živalim se dajejo le dovoljene snovi ali pripravki. Nosilec upošteva karenco, predpisano za te proizvode ali snovi.</p>	<p>70) Nosilec živilske dejavnosti pridelave surovega mleka/kolostruma izvede vse odrejene ukrepe, ki jih z odločbo, nalži uradni veterinar in se nanasajo na zdravstveni status živali in proizvode teh živali v povezavi z brucelzo in/ali tuberkulozo.</p>	<p>3 ali 5</p>	<p>71) Nosilec živilske dejavnosti pridelave surovega mleka/kolostruma zagotovi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uporabo ustrezne molzne opreme, ki preprečuje onesnaženje mleka in/ali kolostruma; - ločen prostor za skladisanje in hlajenje mleka in/ali kolostruma; - zaščito pred škodljivci (učinkovito tesnjenje vrat, zaščitna mreža na oknih, po potrebi uporaba vab in pasti, ...); - uporabo gladkih in pralnih površin iz netoksičnega materiala; - najmanj enkrat dnevno čiščenje in razkuževanje opreme in posod (cistern) za mleko. 	<p>1, 3 ali 5</p>

Uredba (ES) št. 178/2002/ES - prvi odstavek 17. člena	17(1). člen - KRMA Pristojnosti	<p>Uredba se uporablja neposredno.</p> <p>1. Nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmom v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije v podjetjih pod njihovim nadzorom zagotavljajo, da živila in krma izpolnjujejo zahteve živilske zakonodaje, ki veljajo za njihove dejavnosti, in preverjajo izpolnjevanje teh zahtev.</p> <p>Za izvajanje tega člena je potrebno za krmno upoštevati določbe naslednjih EU predpisov:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higijene krme (UL L št. 35 z dne 8. 2. 2005, str. 1), zadnjjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena 	<p>drugih živali. Te živali se, če jih je treba moesti, morajo ločeno od drugih po končani možnosti živali, ki niso zdravljene;</p> <ul style="list-style-type: none"> - takošnje hlajenja mleka na 8 °C ali manj, če zbiranje mleka ne poteka dnevno, razen če se mleko predela v dveh urah po molži ali pa je višja temperatura potrebna zaradi tehnoloških vzrokov, povezanih s proizvodnjo določenih mlečnih proizvodov (v ta namen mora biti izdana odločba uradnega veterinarija). <p>73) Nositelc živilske dejavnosti pridevale jajc zagotoviti, da so jajca po znesenju nameščena v prostor, v katerem je omogočena njihova zaščita pred onesnaženjem, udarci, vlago, neprijetnimi vonjavami in neposrednim vplivom sončnih žarkov.</p> <p>74) Nositelc dejavnosti poslovanja s krmom upošteva izsledke vseh laboratorijskih preiskav vzorcev iz primarnih proizvodov ali drugih vzorcev, ki so pomembni za varnost krme.</p>

<p>uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL št. 198/z dne 25.7.2019, str. 241); člen 5(1) in del A Priloga I (14 e, g; II-2 a, b, e), člen 5(5) in Priloga III (1,2) člen 5(6)</p>	<p>75) Nositelj dejavnosti poslovanja s krmom vodi in hrani podatke /dokumente o: - morebitni uporabi proizvodov za zaščito rastlin in biocidov; - uporabi gensko spremenjenih semen; - viru in količini več surrovin za krmu ter namembnem kraju in količini vse proizvedene krme.</p> <p>76) Zagotovljena je ustrezna higiena skladitvenja krme. Kemična sredstva, tretirana semena, fitofarmacevtska sredstva, biocidi in veterinarska zdravila ter medicirana krma se morajo hraniti na varnem in ne smejo nenačrtovano priti v stik s krmom, živili ali živalmi.</p>	<p>NBP, 1, 3 ali 5 1, 3 ali 5 1, 3 ali 5</p>
	<p>77) Sistem distribucije krme na kmetiji mora zagotoviti, da je prava krma poslana na pravo namembno mesto in da se med distribucijo na kmetiji krma ne onesnaži.</p> <p>78) Nositelji dejavnosti nabavljajo krmo samo iz obratov, ki so registrirani ali odobreni pri pristojnih organih, razen če se registracija v skladu z Uredbo 183/2005 ES ne zahteva.</p>	<p>1, 3 ali 5 1, 3 ali 5</p>

Uredba (ES) št. 178/2002/ES - 18. člen	18. člen Sledljivost	Uredba se uporablja neposredno.	<p>1. Za vsa živila, krmilo, živali za pridobivanje hrane in vse druge snov, namenjene uporabi ali za katere se pričakuje, da se bodo uporablie v živilih ali krmili, se zagotovi sledljivost v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije.</p> <p>2. Nosilcem živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmom mora biti omogočeno določiti vsako osebo, ki jim je dobavila živilo, krmilo, žival za pridobivanje hrane ali snov, namenjeno uporabi ali za katero se pričakuje, da se bo uporabila v živilu ali krmili.</p> <p>Nosilci dejavnosti zato vzpostavijo sisteme in postopke, ki omogučajo sporocanje teh informacij pristojnim organom na njihovo zahtevo.</p> <p>3. Nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmom vzpostavijo sisteme in postopke za določitev podjetij, prejemnikov njihovih proizvodov. Te podatke dajo na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.</p> <p>4. Živila in kрма, ki se dajejo v promet ali se bodo verjetno dajali v promet v Skupnosti, se ustrezeno označijo ali opredelijo za lažjo sledljivost z ustrezeno dokumentacijo ali informacijskim skladno z ustreznimi zahtevami posebnih določb.</p>	<p>79) Nosilec živilske dejavnosti in/ali nosilec dejavnosti poslovanja s krmom razpologa s podatki o izvoru rejhinj živali in vseh snovi k jih uporABLJA PRI PROIZVODNJI ŽIVIL, VRU IN KOLIČINI VSEH SUROVIN ZA KRMETO TER S PODATKI, KOMU JE DOBAVIL ŽIVILA ALI KRMLO. VELJA NAČELOB »EN KORAK NAZAJ, EN KORAK NAPREJ« – NOSILEC ŽIVILSKE DEJAVNOSTI IN/ALI NOSILEC DEJAVNOSTI POSLOVANJA S KRMOM MORA RAZPOLAGATI S PODATKI O NEPOSREDNEM DOBAVITELJU IN NEPOSREDNEM ODJEMALCU, ČE TO NIJO KONČNI POTROŠNICKI.</p>	NBP, 1 ali 3
Uredba (ES) št. 178/2002/ES - 19. člen	19. člen Odgovornosti za živila: nosilci živilske dejavnosti	Uredba se uporablja neposredno.	<p>1. Če nosilec živilske dejavnosti presodi ali utemeljeno meni, da živilo, ki ga je uvozil, pridelal, predelal, prizvedel ali distribuiral, ni v skladu z zahtevami varnosti živil, takoj sproži postopek za umik zadevnega živila iz prometa, če živilo ni več pod neposrednim nadzorom tega začetnega nosilca živilske dejavnosti, ter o tem obvesti pristojne organe.</p> <p>2. Če je proizvod morda že lahko v rokah potrošnika, nosilec živilske dejavnosti</p>	<p>80) Nosilec živilske dejavnosti ob sumu ali ugotovitvi, da njegovo živilo ni varno, sprejme ustrezne ukrepe (obveščanje kupcev, umik in odpoklic) in obvesti o tem pristojne organe (npr. o pozitivnem izvidu notranje kontrole).</p>	3 ali 5

učinkovito in natančno obvesti potrošnike o razlogih za umik živila in po potrebi odpoklici že dobavljene izdelke, če drugi ukrepi ne zadostajo za doseganje visoke ravni varovanja zdravja.	3. Nositelj živilske dejavnosti mora takoj obvestiti pristojne organe, če presodi ali utemeljeno meni, da živilo, ki ga je dal v promet, lahko škodi zdravju ljudi. Nositci dejavnosti obvestijo pristojne organe o ukrepih, sprejetih za preprečevanje tveganja za končnega potrošnika, in nikomur ne preprečujejo ali ga odvračajo od sodelovanja s pristojnimi organi v skladu z nacionalno zakonodajo in pravno prakso, kadar to lahko prepreči, zmanjša ali odpravi tveganje, povezano z živilom.	4. Nositelj živilske dejavnosti sodelujejo s pristojnimi organi pri spreheth ukrepih za preprečevanje ali zmanjševanje tveganja, povezanega z živilom, ki ga dobavljajo ali so ga dobavili.	(6) Če nosilec dejavnosti poslovanja s krmo pri izvajaju notranjih kontrol ali kako drugače ugotovi ali pridobi informacijo, da krma ne izpolnjuje pogojev iz tega pravilnika, mora o tem po telefonu, telefaksu ali po elektronski pošti nemudoma obvestiti pristojnini območni urad UVHVV/R in ukrepati v skladu z 20. členom Uredbe 178/2002/ES.
Uredba (ES) št. 178/2002/ES - 20. člen	20. člen Odgovornosti za krmo: nosilci dejavnosti poslovanja s krmo	Uredba se uporablja neposredno Pravilnik o pogojih zagotavljanja varnosti krme (Uradni list RS, št 9/20), šestti in sedmi odstavek 9. člena	(7) Če nosilec dejavnosti poslovanja s krmo pri izvajaju notranjih kontrol ugotovi, da je v krmnem proizvodu prekoračen prag za ukrepanje glede nezaželenih snovi iz Priloge II Direktive 2002/32/ES, mora o tem obvestiti pristojni območni urad UVHVV/R in izvesti ukrepe iz četrtega odstavka tega člena. 81) Nositelj dejavnosti poslovanja s krmo ob sumu ali ugotoviti, da njegova krma ni varna, sprejme ustrezne ukrepe (obvezanje kupcev, umik in odpoklic) in obvesti o tem pristojne organe (npr. o pozitivnem izvidu notranje kontrole).

skladu z zahtevami varnosti krme, in sodeluje ter prispeva k varnosti krme s posredovanjem ustreznih informacij, potrebnih za sledljivost krme, ter sodeluje v ukrepih, ki jih sprejinejo pridelovaci, predelovalci, proizvajalci in/ali pristojni organi.	3. Nositelc dejavnosti poslovanja s krmo mora takoj obvestiti pristojne organe, če presodi ali utemeljeno meni, da krma, ki jo je dal v promet, ne izpolnjuje zahteve varnosti krme. Pristojne organe obvesti o spremenih ukrepih za preprečitev tveganja pri uporabi take krme in nikomur ne preprečuje ali ga odvraca od sodelovanja s pristojnimi organi v skladu z nacionalno zakonodajo in pravno praksjo, kadar to lahko prepreči, zmanjša ali odpravi tveganje, povezano s krmo.	4. Nositelc dejavnosti poslovanja s krmo sodelujejo s pristojnimi organi pri ukrepih, spremenih za preprečevanje ali zmanjševanje tveganja, povezanega s krmo, ki jo dobavljal o ali so jo dobavili.

PZR 6: ZDRAVSTVENO VARNSTVO LIJUDI IN ŽIVALI

Za te predpisane zahteve ravnanja se uporablja naslednja opredelitev:

- promet je komercialni premik živali in živalskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi, živalskih proizvodov, krme in nekaterih sestavin za prodajo, vključno s ponujanjem za prodajo ali vsemi drugimi oblikami prenosa, brezplačno ali za plačilo, pa tudi prodaja, distribucija in druge oblike njihovega prenosa v EU

PREDPIS EU	ZAHTEV IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEVA IZ PREDPISOV RS na ravni knjižnega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL zaradi kršitve zahtev, iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinorej določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L št. 125 z dne 23. 5. 1996, str. 3), Člen 3	Države članice prepovejo, za snovi iz Priloge II, in začasno prepovejo, za snovi iz Priloge III: (a) dajanje navedenih snovi farmskim živalim in živalim iz ribogostva, po kakršnih koli metodah; (b)	Pravilnik o prepovedi uporabe določenih snovi s hormonskim ali tirostatskim delovanjem in betaagonistov v živinoreji, v skladu z Direktivo Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinorej določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L št. 125 z dne 23. 5. 1996, str. 3),	1. člen: Pravilnik o prepovedi uporabe določenih snovi s hormonskim ali tirostatskim delovanjem in betaagonistov v živinoreji, v skladu z Direktivo Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinorej določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L št. 125 z dne 23. 5. 1996, str. 3),	82) Imetniki živali ne smejo uporabljati snovi in priravkov, ki vsebujejo snovi iz prilog 1 in 2. Pravilnika o prepovedi uporabe določenih snovi s hormonskim ali tirostatskim delovanjem in betaagonistov v živinoreji.	3 ali 5

			<p>83) Prepovedano je posezovanje farmskih živali in akvakultur, z izjemo tistih, ki so pod uradnim nadzorom, promet in trgovanje ali zakol farmskih živali za prehrano ljudi, pri katerih so prisotne prepovedane snovi, razen farmskih živali in akvakultur, kjer je prisotnost teh snovi posledica dovoljene uporabe za namen zdravljenja.</p>	3 ali 5
<p>88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L 125, 23.5.1996, str. 3), zadnji spremenjenega z Direktivo 2008/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (URL 318 z dne 28.11.2008, str. 9); člen 3(a), (b), (d) in (e) ter členi 4, 5 in 7</p>	<p>-rejo, razen pod uradnim nadzorom, živali iz točke (a) na gospodarstvu, in -dajanje na trg ali v zakol za prehrano ljudi farmskih živali, ki vsebujejo snov iz Priloge II in Priloge III ali v katerih je bila ugotovljena prisotnost navedenih snovi, razen če je mogoče dokazati, da so bile zadevne živali izdravljene v skladu s členi 4, 5</p> <p>(d) dajanje na trg mesa živali iz točke (b);</p> <p>(e) predelavo mesa iz točke (d).</p>		<p>Zadnji spremenjeni Direktivo 2008/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembah Direktive Sveta 96/22/ES o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov (UL L št. 318 z dne 28.11. 2008, str. 9) (V nadaljnjiem besedilu: Direktiva 96/22/ES), določa ukrepe za preprečevanje vnosa škodljivih snovi v prehransko verigo ljudi zaradi zdravljenja živali z zdravili, ki vsebujejo snovi s hormonalnim ali tirostatskim delovanjem ali beta-agoniste.</p> <p>4. člen (prepoved uporabe snovi)</p> <p>Za snovi, navedene v Prilogi 1 tega pravilnika in v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika, veljajo naslednje prepovedi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kakršnakoli uporaba pri farmskih živalih in akvakulturi; - posezovanje farmskih živali in akvakultur, z izjemo tistih, ki so pod uradnim nadzorom, promet in trgovanje ali zakol farmskih živali za prehrano ljudi, pri katerih so prisotne snovi iz Priloge 1 ali Priloge 2 tega pravilnika, razen farmskih živali in akvakultur, kjer je prisotnost teh snovi posledica tretirjanja živali v skladu z določbami 5. ali 6. člena tega pravilnika; - dajanje na trg za prehrano ljudi živali iz akvakultur in njihovih proizvodov, če vsebujejo snovi, navedene v Prilogi 1 ali Prilogi 2 tega pravilnika; - dajanje na trg mesa in mesešnih proizvodov, ki izvirajo od farmskih živali, če vsebujejo snovi iz Priloge 1 ali Priloge 2 tega pravilnika. 	3 ali 5
	<p>Člen 4</p> <p>Ne glede na člena 2 in 3 smejo države članice dovoliti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dajanje živalim na kmetiji, za terapevtske namene testosterona in progesterona ter derivatov, ki po absorpciji na mestu uporabe hitro razpadajo vzhodne (starševske) komponente. Zdravila za 		<p>84) Mesa in mesešni proizvodi, ki izvirajo od farmskih živali, ki so bile tretirane s prepovedanimi snovmi, se ne daje na trg za prehrano ljudi.</p> <p>Akvakulture in njihovi proizvodi, ki vsebujejo prepovedane snovi, se ne dajejo na trg za prehrano ljudi.</p> <p>85) Samo veterinar daje preparate, ki vsebujejo testosteron in progesteron ter derive.</p>	3 ali 5

		hitro razpade na izhodne (starševske) komponente;
		- ima zdravilo za uporabo v veterinarski medicini dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila;
		- dajanje zdravil opravi veterinar z injiciranjem ali v primeru motenj v delovanju jačnikov v obliku nožničnih spiral pri zdravljenju, vendar nikakor v obliki implantantov;
		- je zdravljena žival jasno identificirana;
		- je veterinar odgovoren za identifikacijo živali in evidentiranje zdravljenja;
		- se evidenca, ki se vodi tudi v dnevniku veterinarskih poselov na gospodarstvu, vodi v skladu s predpisi o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in vsebuje najmanj naslednje podatke:
		a) vrsto uporabe (zdravljenje ali zootehnična uporaba);
		b) vrsto zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki ima dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, in ki je bilo uporabljeno;
		c) datum zdravljenja;
		d) identifikacijo zdravljenje živali.
		2. za zdravljenje živali z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo spodaj naštet snovi in imajo dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, pod naslednjimi pogoji:
		- ali trenbolon za peroralno uporabo, ali beta-agonisti, za uporabo pri kopitarijih, če se uporabljajo v skladu z navodili proizvajalca;
		- beta-agonisti, če se dajejo v obliki injekcije za indukcijo tokolize pri kravah med teletijo.
		(2) Snovi iz 2. točke prejšnjega odstavka mora dajati veterinar, ali pri zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, v primeru iz prve alinee 2. točke prejšnjega odstavka, druga oseba, na neposredno odgovornost veterinarja. Odgovoren veterinar mora voditi evidenco zdravljenja, ki mora vsebovati vsaj podatke iz šeste alinee 1. točke prejšnjega odstavka.
		(3) Imetnikom živali ni dovoljeno izdajati 1.
uporabo v veterinarski medicini, ki se uporabljajo za zdravljenje, morajo biti v skladu z zahtevami v prometu, predpisanimi v Direktivi 81/851/EGS, in jih lahko da samo veterinar, z injekcijo ali v obliki nožničnih spiral pri zdravljenju disfunkcije jačnikov, ni pa dovoljeno dajanje zdravil v obliki podkožnih vstavkov živalim na kmetiji, ki so bile nedovoumno identificirane.	Zdravljenje identificiranih živali mora evidentirati odgovorni veterinar. Zabeležiti mora vsaj naslednje podatke v registru, je lahko register, predpisani v Direktivi 81/851/EGS:	- način zdravljenja,
		- vrsto zdravila za uporabo v veterinarski medici, ki ima dovoljenje za promet, ki je bilo uporabljeno,
		- datum zdravljenja,
		- identitet o zdravljenih živali.
		Registri mora biti na voljo pristojnemu organu, če ga ta zahteva.
		2. za terapevtske namene dajanje zdravil za uporabo v veterinarski medicini z dovoljenjem za promet, ki vsebujejo:
		(i) ali trenbolon za peroralno uporabo ali betaagoniste kopitarijem, če se uporabljajo v skladu z navodili proizvajalca;
		(ii) beta-agoniste v obliki injekcije za sprožanje tokolize pri kravah, ki se teijo.
		Take snovi mora dajati veterinar, ali, pri zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, navedenih pod (i), na njegovo neposredno odgovornost; zdravljenje mora evidentirati odgovorni veterinar, ki mora zabeležiti vsaj podatke iz točke

Kmetom je prepovedano posedovanje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo snovi iz druge alinee, 2. točke prvega odstavka tega člena.	(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena je prepovedano zdravljenje proizvodnih živali, vključno s plemenskimi živalmi po zaključenem reproduktivnem obdobju.	(5) Evidence iz tega člena morajo biti na razpolago uradnemu veterinarju, če jih ta zahteva.	
Kmetom je prepovedano posedovanje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki se lahko uporabljajo za indukcijo pri zdravljenju tokolize. Vendar pa je brez poseganja v določbe prvega pododstavka točke 2(i) prepovedano zdravljenje živali za proizvodnjo, vključno s plemenskimi živalmi, ki se ne uporabljajo več za razplod.	9. člen (posedovanje snovi)	Snovi iz 3. in 4. člena tega pravilnika lahko posedujejo le pravne in fizične osebe, ki imajo za to dovoljenje, izданo v skladu z zakonom, ki ureja zdravila. Posedovanje v smislu tega člena pomeni posedovanje snovi ob uvozu, proizvodnji, skladisčenju, distribuciji, prodaji ali uporabi.	86) Le veterinar ali oseba z neposredno odgovornostjo veterinarja daje kopiratjem orahna zdravila, ki vsebujejo ali trenbolon ali beta-agoniste.
Člen 4 Ne glede na člena 2 in 3 smejo države članice dovoliti: 1. dajanje živalim na kmetiji, za terapevtske namene testosterona in progesterona ter derivatov, ki po absorpciji na mestu uporabe hitro razпадajo v izhodne (starševske) komponente. Zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki se uporabljajo za zdravljenje, morajo biti v skladu z zahtevami v prometu, predpisanimi v Direktivi 81/851/EGS, in jih lahko da samo veterinar, z injekcijo ali v obliku nožičnih spiral pri zdravljenju disfunkcije jačnikov, ni pa dovoljeno dajanje zdravil v obliki podkožnih stavkov živalim na kmetiji, ki so bile nedvoumno identificirane.	5. člen (zdravljenje)	(1) Ne glede na določbe 3. in 4. člena tega pravilnika je za namen zdravljenja dovoljena uporaba: 1. testosterona, progesterona in njunih derivatov pri farmskih živalih, pod pogojem, da: - zdravilo po absorbiciji z mesta dajanja, hitro razпадa na izhodne (starševske) komponente; - ima zdravilo za uporabo v veterinarski medicini dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila; - dajanje zdravil opravi veterinar z injiciranjem ali v primeru motenj v delovanju jačnikov v obliku nožičnih spiral pri zdravljenju, vendar nikakor v obliki implantantov;	86) Le veterinar ali oseba z neposredno odgovornostjo veterinarja daje kopiratjem orahna zdravila, ki vsebujejo ali trenbolon ali beta-agoniste.
Zdravljenje identificiranih živali mora evidentirati odgovorni		- je zdravljenja žival jasno identificirana; - je veterinar odgovoren za identifikacijo živali in evidentiranje zdravljenja; - se evidentira, ki se vodi tudi v dnevniku veterinarskih posegov na gospodarstvu, vodi v skladu s predpisi o zdravilih za	87) Imetnik živali nima zdravil, ki vsebujejo beta-agoniste, ki se lahko uporabijo za indukcijo tokolize.

	veterinar. Zabeležiti mora vsaj naslednje podatke v registru, ki je lahko register, predpisani v Direktivi 81/851/EGS: - način zdravljenja, - vrsto zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki ima dovoljenje za promet, ki je bilo uporabljeno, - datum zdravljenja, - identiteto zdravljenih živali. Register mora biti na voljo pristojnemu organu, če ga ta zahteva.	uporabo v veterinarski medicini in vsebuje najmanj naslednje podatke: a) vrsto uporabe (zdravljenje ali zootehnična uporaba); b) vrsto zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki ima dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, in ki je bilo uporabljeno; c) datum zdravljenja; d) identifikacijo zdravljene živali.	88) Imenik živali daje snov za sinhronizacijo estrusa in pripravo živali darovalk in prejemnic za presaditev zarodkov samo z neposrednim dovoljenjem veterinarja. V zvezi z akvakulturnimi sme veterinar dajati mladim ribam v prvih treh mesecih življenja zaradi spremembe spola zdravila za uporabo v veterinarski medicini z androgenim delovanjem, če imajo dovoljenje za promet.	3 ali 5
	2. za zdravljenje živali z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujujo spodaj naštetevsnov in imajo dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, pod naslednjimi pogoji: - aili trenbolon za perioralno uporabo, aili beta-agonisti, za uporabo pri kopitarjih, če se uporabljajo v skladu z navodili proizvajalca; - beta-agonisti, če se dajejo v obliki injekcije za indukcijo tokolize pri krvah med telitvijo.	(2) Snov iz 2. točke prejšnjega odstavka mora dajati veterinar, ali, pri zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, v primeru iz prve alinee 2. točke prejšnjega odstavka, druga oseba, na neposredno odgovornost veterinarja. Odgovoren veterinar mora voditi evidenco zdravljenja, ki mora vsebovati vsaj podatke iz šeste alinee 1. točke prejšnjega odstavka.	(3) Imenikom živali ni dovoljeno izdajati in ne smejo posedovati zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo novi iz druge alinee, 2. točke prvega odstavka tega člena.	
	1. Kmetom je prepovedano posedovanje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo beta-agoniste, ki se lahko uporabljajo za indukcijo pri zdravljenju tokolize. Vendar pa je brez poseganja v določbe prvega pododstavka točke 2(ii) prepovedano zdravljenje živali za proizvodnjo, vključno s plemenskimi živalmi, ki se ne uporabljajo več za razplod.	(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena je prepovedano zdravljenje proizvodnih živali, vključno s plemenskimi živalmi po zaključenem reproduktivnem obdobju.	(5) Evidencija iz tega člena morajo biti na razpolago uradnemu veterinarju, če jih ta zahteva.	9. člen

		(posedovanje snovi)
članice dovoljilo dajanje farmskim živalim, za zootehnično uporabo, zdravil za uporabo v veterinarski medicini z estrogenim (razen estradiola 17β in njegovih estrov podobnih derivatov), androgenim ali gestagenim delovanjem, ki so dovoljena v skladu z Direktivo 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o kodeksu Skupnosti v zvezi z zdravili za uporabo v veterinarski medicini (14). Taka zdravila za uporabo v veterinarski medicini mora dajati odgovorni veterinar nedvoumno identificiranim živalim; zdravljenje mora evidentirati odgovorni veterinar v skladu z določbami točke 1 člena 4.	<p>Snovi iz 3. in 4. člena tega pravilnika lahko posedujejo le pravne in fizične osebe, ki imajo za to dovoljenje, izdano v skladu z zakonom, ki ureja zdravila. Posedovanje v smislu tega člena pomeni posedovanje snovi ob uvozu, proizvodnji, skladiščenju, distribuciji, prodaji ali uporabi.</p> <p>6. člen (zootehnična uporaba)</p> <p>(1) Ne glede na prvo alineo 4. člena tega pravilnika se za uporabo v zootehnične namene pri farmskih živalih, dovoli dajanje zdravil z estrogenim (razen estradiol 17β in njegove estrov podobne derivate), androgenim ali gestagenim učinkovanjem, če imajo dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila.</p> <p>(2) Zdravila iz prejšnjega odstavka lahko uporablja in daje samo veterinar, tretriane živali pa morajo biti jasno označene oziroma identificirane. O dajanjem zdravil mora odgovorni veterinar voditi evidenco v skladu s šesto alineo 1. točke prvega odstavka 5. člena tega pravilnika.</p> <p>(3) Za sinhronizacijo estrusa in pripravo živali darovalk in prejemnic za presaditev zarokov, lahko zdravila iz prvega odstavka tega člena daje tudi druga oseba na neposredno odgovornost veterinarja.</p> <p>(4) V primeru akvakultur, se lahko dajejo ribam v prvih treh mesecih življenja in prejemnic za presaditev zarokov, lahko zdravila iz prvega odstavka tega člena daje tudi druga oseba na neposredno odgovornost veterinarja.</p> <p>(5) V primerih iz tretjega odstavka tega člena mora veterinar izdati veterinarski recept za enkratno izdajo zdravila, s katerim določi vrsto zootehnične uporabe v veterinarski medicini z androgenim delovanjem, če imajo dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila.</p> <p>V primerih, predvidenih v tem členu, veterinar napiše recept za enkratno uporabo, v katerem opredeli zdravljenje oz. ukrepe in količino potrebnega proizvoda ter evidentira predpisane proizvode.</p> <p>Vendar pa so prepovedani zootehnični ukrepi pri živalih za proizvodnjo, in tudi v času</p>	

pitanja pri plemenskih živalih, ki se ne uporabljajo več za razplod.	<p>isti recept prepovedana.</p> <p>(6) O predpisanih zdravilih in izdanih receptih mora veterinar voditi evidenco v skladu s predpisi, ki urejajo sledljivost prepisovanja, izdanih receptov in uporabe zdravil.</p> <p>(7) Zootehnična uporaba zdravila je prepovedana pri proizvodnih živalih, vključno pri plemenskih živalih v času pitanja, če se ne uporabljajo več za razplod.</p> <p>7. člen (izpolnjevanje zahtev)</p> <p>(1) Snovi s hormonskim delovanjem in bera-agonisti, katerih dajanje farmskим živalim je dovoljeno v skladu s 5. in 6. členom tega pravilnika, morajo izpolnjevati zahteve, določene v zakonu, ki ureja zdravila.</p> <p>(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je prepovedana uporaba:</p> <ol style="list-style-type: none">1. snovi s hormonskim delovanjem:<ul style="list-style-type: none">- ki imajo podaljšano delovanje;- ki imajo karenco dališo kot 15 dni po končanem tretirанию in- zdravil: <p>a) ki so pridobila dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki so bili veljavni pred uveljavljitvijo Uredbe Sveta (EGS) št. 2309/93 z dne 22. julija 1993, ki določa postopke Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za uporabo v humani medicini in za uporabo v veterini ter ustanavlja Evropsko agencijo za vrednotenje zdravil zadnjic spremenjene z Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila, (UL L št. 136 z dne 30. 4. 2004, str. 1);<ul style="list-style-type: none">b) za katera niso znani pogoj uporabe;c) za katera ne obstajajo regentni ali</p>	

<p>oprema, ki se uporablja v analiznih tehnikah za odkrivanje prisotnosti ostankov v količinah, ki presegajo najviše dovoljene količine.</p> <p>2. zdravil za uporabo v veterinarski medicini, k vsebujejo beta-agoniste in imajo karenco daljšo kot 28 dni po končanem tretiraju.</p>	<p>Člen 5 Ne glede na člen 3 (a) in brez vpliva na člen 2 lahko države članice dovolijo dajanje farmskim živalim, za zootehnično uporabo, zdravil za uporabo v veterinarski medicini z estrogenim (razen estradiola 17β in njegovih estrov podobnih derivatov), androgenim ali gestagenim delovanjem, ki so dovoljena v skladu z Direktivo 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o kodeksu Skupnosti v zvezi z zdravili za uporabo v veterinarski medicini (14).</p> <p>Taka zdravila za uporabo v veterinarski medicini mora dajati odgovorni veterinar nedvoumno identificiranim živalim; zdravljenje mora evidentirati odgovorni veterinar v skladu z določbami točke 1</p> <p>6. člen (zootehnična uporaba)</p> <p>(1) Ne glede na prvo alineo 4. člena tega pravilnika se za uporabo v zootehnične namene pri farmskih živalih, dovoli dajanje zdravil z estrogenim (razen estradiol 17β in njegove estrov podobne derive), androgenim ali gestagenim učinkovanjem, če imajo dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila.</p> <p>(2) Zdravila iz prejšnjega odstavka lahko uporabljajo dajanje samo veterinar, tretrane živali pa morajo biti jasno označene oziroma identificirane. O dajaju zdravil mora odgovorni veterinar voditi evidenco v skladu s šesto alineo 1. točke prvega odstavka 5. člena tega pravilnika.</p> <p>(3) Za sinhronizacijo estrusa in pripravo živali darovalk in prejemnic za presaditev zarodkov, lahko zdravila iz prvega</p>

	<p>člena 4. Vendar pa lahko države članice dovolijo, da sinhronizacijo estrusa in pripravo datovalk in prejamic za presajanje zarodka ne opravi veterinar sam, temveč da se to opravi na njegovo odgovornost.</p> <p>Pri vodnih živalih je dovoljeno, da se za sprememblo spola mladim ribam v prvih treh mesecih življenja dajejo zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki imajo androgeno delovanje in ki imajo dovoljenje za promet v skladu z citočlobami direktiv 81/852/EGS in 81/852/EGS.</p> <p>V primerih, predvidenih v tem členu, veterinar napiše recept za enkratno uporabo, v katerem opredeli zdravljenje oz. ukrepe in količino potrebnega proizvoda ter evidentira predpisane proizvode.</p> <p>Vendar pa so prepovedani zootehnični ukrepi pri živalih za proizvodnjo, in tudi v času pitanja pri plemenskih živalih, ki se ne uporabljajo več za razplod.</p> <p>Člen 7</p> <p>1. Za namene trgovine lahko države članice dovolijo dajanje na trg živali, namenjenih za pleme in plemenskih živali proti koncu njihovega razplodnega obdobja življenja. Ki so bile v navedenem obdobju zdravljene v skladu s členi 4, 5 in lahko dovolijo tudi za Skupnost veljavno označevanje zdravstvene ustreznosti mesa, pridobljenega od takih živali, če so izpolnjeni pogoj, predpisani v členih 4, 5 in je bila upoštevana karenca, določena v dovoljenju za promet z zdravilom.</p> <p>Vendar pa je dovoljena trgovina z dragocenimi konji in zlasti dirkalnimi in tekmovalnimi</p>	<p>odstavka tega člena daje tudi druga oseba na neposredno odgovornost veterinara.</p> <p>(4) V primeru akvakultur, se lahko dajejo ribam v prvih treh mesecih življenja za namen inverzije spola, zdravila za uporabo v veterinarski medicini z androgenim delovanjem, če imajo dovoljenje za promet v skladu z zakonom, ki ureja potekom karence.</p> <p>(5) V primerih iz tretjega odstavka tega člena mora veterinar izdati veterinarski recept za enkratno izdajo zdravila, s katerim doleti vrsto zootehnične uporabe ter vrsto in količino potrebnega zdravila, pri čemer je večkratna izdaja zdravila na isti recept prepovedana.</p> <p>(6) O predpisanih zdravilih in izdanih receptih mora veterinar voditi evidenco v skladu s predpisi, ki urejajo sledljivost predpisovanja, izdanih receptov in uporabe zdravil.</p> <p>(7) Zootehnična uporaba zdravila je prepovedana pri proizvodnih živalih, vključno pri plemenskih živalih v času pitanja, če se ne uporabljajo več za razplod.</p> <p>7. člen (izpolnjevanje zahtev)</p> <p>(1) Snovi s hormonskim delovanjem in beta-agonisti, katerih dajanje farmskim živalim je dovoljeno v skladu s 5. in 6. členom tega pravilnika, morajo izpolnjevati zahteve, določene v zakonu, ki ureja zdravila.</p> <p>(2) Ne glede na določbo prejnjega odstavka je prepovedana uporaba:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. snovi s hormonskim delovanjem: <ul style="list-style-type: none"> - ki imajo podlješano delovanje; - ki imajo karenco daljšo kot 15 dni po končanem tretranju in - zdravil: a) ki so pridobila dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki so bili veljavni pred
		<p>namenjene za pleme, in plemenskih živali, ki jih je veterinar ali osoba na neposredno odgovornost veterinaria dajal snovi s hormonskim ali tireostatskim delovanjem in beta-agoniste, v prometu za prehrano ljudi pred potekom karence.</p> <p>90) Imetnik živali ne daje živali, 3 ali 5</p>

	<p>konji, cirkuškimi konji za vrejo ali za razstave, vključno z registriranimi kopitarij, ki so jima bila za namene iz člena 4 dana zdavila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo ali trenbolon ali beta-agoniste, še pred koncem karence zdravil za uporabo v veterinarski medicini, če so izpolnjeni pogoji, ki urejajo uporabo zdravil, in če sta na potrdilu o zdravstvenem stanju ali na potnem listu, ki spreminja živali, napisana vrsta in datum zdavljenja.</p> <p>2. Meso ali proizvodi živali, ki so jim bile dane snovi z estrogenim, androgenim ali gestagenim delovanjem ali beta-agonistimi, v skladu s farmakopejskimi določbami te direktive, nesmejo biti dani v prodajo na trg za prehrano ljudi, razen če so živali dobivale zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki izpolnjujejo zahteve člena 6, in če je bila pred zakonom živali upoštevana predpisana karenca.</p>
	<p>uvajavljivijo Uredbe Sveta (EGS) št. 2309/93 z dne 22. julija 1993, ki določa postopke Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za uporabo v humani medicini in za uporabo v veterini ter ustanavlja Evropsko agencijo za vrednotenje zdravil zadržič spremenjene z Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustavovitvi Evropske agencije za zdravila, (UL L št. 136 z dne 30. 4. 2004, str. 1);</p> <p>b) za katera niso znani pogoji uporabe;</p> <p>c) za katera ne obstajajo reagenti ali oprema, ki se uporabljajo v analiznih tehnikah za odkrivanje prisotnosti ostankov v količinah, ki presegajo najviše dovoljene količine.</p> <p>2. zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo beta-agoniste in imajo karenco daljšo kot 28 dni po končanem tretrjanju.</p> <p>8. člen (promet in trgovanje z živalmi ter dajanje mesa na trg)</p> <p>(1) Dovoljena sta promet in trgovanje z živalmi za pleme in plemenskih živali, ki niso več namenjene nadaljnemu razpolodu in so bile v zadnjem obdobju tretirane v skladu s 5. ali 6. členom tega pravilnika. Meso teh živali, ob upoštevanju karence, določene v dovoljenju za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, se lahko označi z oznako zdravstvene ustreznosti, ki jo določa Uredba (ES) 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega veterinarskega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi (UL L št. 139 z dne 30. aprila 2004, str. 206), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1021/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembah Prilog I, II in III k Uredbi (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih pravilih za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega</p>

izvora, namenjenih prehrani ljudi ter Uredbe (ES) št. 2076/2005 v zvezi z živimi školkami, nekaterimi ribiškimi proizvodi in osebjem, ki pomaga pri uradnih nadzorih v klavnicih (Ul L št. 277 z dne 18. oktobra 2008, str. 15).	(2) Promet in trgovanje z visokovrednimi konji še zlasti z dirkahimi in tekmovalnimi konji, cirkuski konji ali s konji, namenjenimi za razplod ali razstave, vključno z registriranimi kopitarji, ki so jih bila dana zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo all-trenbolon ali beta-agoniste v skladu s 5. členom tega pravilnika sta dovoljena pred iztekom karence, če so upoštevani pogoj glede predpisane uporabe zdravila in je v veterinarskem spričevalu ali potnem listu, ki spreminja te živali, naveden datum in vrsta zdravljenja.	
	(3) Meso in proizvodov živali, ki jih je bila dana snov z estrogenom, androgenom ali gestagenim učinkom ali beta-agonistu v skladu s tem pravilnikom, se ne sme dačati na trg za prehrano ljudi, razen če so bile živali zdravljene z zdravilom za uporabo v veterinarski medicini, v skladu z določbami iz 7. člena tega pravilnika ob upoštevanju predpisane karence pred zakonom živali	8. člen (promet in trgovanje z živalmi ter dajanje mesa na trg)
Člen 7	1. Za namene trgovine lahko države članice dovolijo dajanje na trg živali, namenjenih za pleme in plemenskih živali proti koncu njihovega razpolodnega obdobja življenja, ki so bile v navedenem obdobju zdravljene v skladu s členi 4, 5 in 5 lahko dovolijo tudi za Skupnost veljavno označevanje zdravstvene ustreznosti mesa, pridobljenega od takih živali, če so izpoljeni pogoj, predpisani v členih 4, 5 in 6, ki je bila upoštevana karenca, določena v	91) Imetnik živali skrb, da dragocene konje ter dirkalne in tekmovalne konje, cirkuske konje ali konje, namejene za razplod ali razstave, vključno z registriranimi kopitarji, ki jih je bilo dano zdravilo za uporabo v veterinarski medicini z vsebnostjo ali trenbolona ali beta-agonistov, spremila veterinarsko spričevalo ali potni list s podatki o zdravljenju. (1) Dovoljena sta promet in trgovanje z živalmi za pleme in plemenskih živali, ki niso več namenjene nadaljnemu razpolodu in so bile v zadnjem obdobju tretrjane v skladu s 5. ali 6. členom tega pravilnika. Meso teh živali, ob upoštevanju karence, določene v dovoljenju za promet v skladu z zakonom, ki ureja zdravila, se lahko označi z označko zdravstvene ustreznosti, ki jo določa Uredba (ES) 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov

<p>dovolenju za promet z zdravilom.</p> <p>Vendar pa je dovoljena trgovina z dragocenimi konji in zlasti dirkališnimi in tekmovalnimi konji, cirkuski konji in konji za vrejo ali za razstave, vključno z registriranimi kopitarji, ki so jima bila za namene iz člena 4 dana zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo ali trenbolon ali beta-agoniste, še pred koncem karence zdravil za uporabo v veterinarski medicini, če so izpolnjeni pogoji, ki urejajo uporabo zdravil, in če sta na potrdilu o zdravstvenem stanju ali na potrem listu, ki spremela živali, napisana vrsta in datum zdravljenja.</p> <p>2. Meso ali proizvodi živali, ki so jim bile dane snovi z estrogenim, androgenim ali gestagenim delovanjem ali beta-agonisti, v skladu s farmakopejskimi določbami te direktive, nesmejo biti dani v prodajo na trg za prehrano ljudi, razen če so živali dobivale zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki izpolnjujejo zahteve člena 6, in če je bila pred zakonom živali upoštevana predpisana karenca.</p>	<p>za organizacijo uradnega veterinarskega nadzora proizvodov živilskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi (UL L št. 139 z dne 30. aprila 2004, str. 206), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1021/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembri Prilog I, II in III k Uredbi (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih pravilih za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živilskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ter Uredbe (ES) št. 2076/2005 v zvezi z živimi školjkami, nekaterimi ribiškimi proizvodi in osebjem, ki pomaga pri uradnih nadzorih v klavnicih (UL L št. 277 z dne 18. oktobra 2008, str. 15).</p> <p>(2) Promet in trgovanje z visokovrednimi konji se zlasti z dirkališnimi in tekmovalnimi konji, cirkuski konji ali s konji, namenjenimi za razplod ali razstave, vključno z registriranimi kopitarji, ki so jima bila dana zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki vsebujejo ali- trenbolon ali beta-agoniste v skladu s 5. členom tega pravilnika sta dovoljena pred iztekom karence, če so upoštevani pogoj glede predpisane uporabe zdravila in je v veterinarskem spričevalu ali potrem listu, ki spremila te živali, naveden datum in vrsta zdravljenja.</p> <p>(3) Meso in proizvodov živili, ki jih je bila dana snov z estrogenim, androgenim ali gestagenim učinkom ali beta-agonistu v skladu s tem pravilnikom, se ne sme dajati na trg za prehrano ljudi, razen če so bile živali zdravljene z zdravilom za uporabo v veterinarski medicini, v skladu z določbami iz 7. člena tega pravilnika ob upoštevanju predpisane karence pred zakonom živali</p>
<p>92) Meso in izdelki živali, ki so jimbile dane snov z estrogenim, androgenim ali gestagenim učinkom ali beta-agonistu, se nedajejo v promet za prehrano ljudi, razen če je živali zdravil veterinar in je upoštevana karenca, preden so bile zaklpane.</p>	<p>3 ali 5</p>

GLAVNA ZADEVA: FITOFARMACEVTSKA SREDSTVA
PZR 7: PRAVILNA UPORABA FITOFARMACEVTSKIH SREDSTEV

PREDPIS EU	ZAHTEV IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPIS RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpoljevati zavezanc in jih preverja kontrolor	ODSTOJEK ZMANJŠANJA PLAČIL zaradi kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Uredba (ES) št.1107/2009 1. in 2. člen 55	Člen 55 Uporaba fitofarmacevtskih sredstev Fitofarmacevtska sredstva se pravilno uporabljajo. Pravilna uporaba vključuje uporabo načel dobre prakse varstva rastlin in skladnosti s pogoji iz člena 31, ki so navedeni na etiketi.	1. odstavek 5. člena Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12) 49. a člen Zakona o kemikalijah (Uradni list RS, št. 110/03 – uradno preščeno besedilo, 47/04 – ZdPZ, 61/06 – ZBiP, 16/08, 9/11 in 83/12 – ZFFS-1)	5. člen (registracija in dovoljenja za FFS) (1) FFS se lahko daje v promet in uporabila na ozemlju Republike Slovenije če ima odločbo o registraciji, dovolenje za nujne primere, dovoljenje za vzporedno trgovanje ali dovoljenje za raziskave in razvoj, izданo v skladu z Uredbo 1107/2009/ES. 49. a člen (promet fitofarmacevtskih sredstev)	93) Uporaba samo registriranih fitofarmacevtskih sredstev ali sredstev, za katera je bilo izданo dovolenje za nujne primere, dovolenje za vzporedno trgovanje ali dovoljenje za raziskave in razvoj.	3, 5 ali 10
				Fitofarmacevtska sredstva, ki se dajejo v promet za uporabo v Republiki Sloveniji, morajo biti registrirana v skladu s predpisi, ki urejajo registracijo teh sredstev. Odločbo o registraciji izda organ, pristojen za registracijo fitofarmacevtskih sredstev v soglasju z organom, pristojnim za kemikalije. Soglasje organa, pristojnega za kemikalije, temelji na oceni fitofarmacevtskega sredstva za zdravje ljudi in okolje. Če se v zvezi s fitofarmacevtskim sredstvom, za katerega je bilo že izданo soglasje, pojavijo nove okoliščine, ki vplivajo na rezultate ocene iz drugega odstavka tega člena, lahko organ, pristojen za kemikalije, že izданo soglasje umakne.	94) Registrirana fitofarmaceutska sredstva je treba uporabljati skladno z dobro praksvo varstva rastlin ob upoštevanju navodil za uporabo, navedbo na etiketi ali s podatki v dovoljenju za uporabo.

sredstev (Uradni list RS, št. 71/14 in 28/18)	3. člen (etiketa in navodilo za uporabo) <p>(1) Pred uporabo FFS mora uporabnik FFS natančno prebrati in upoštevati etiketo ter navodilo za uporabo in pri uporabi FFS dosledno upoštevati vsa predpisana opozorila (npr. opozorila o varnostnih pasovih do voda, varstvu čebel in drugih nečiljnih organizmov).</p> <p>(2) FFS se sme uporabljati le na rastlinah, v odmerkih oziroma koncentracijah in v časovnih razmikih, kot je določeno na etiketi in v navodilu za uporabo.</p>	4. člen (ravnanje s FFS) <p>(3) Ob polnjenju rezervoarja škropilnice je treba embalažo FFS temeljito izpraznit, če je FFS v trdni obliki. Če je FFS v tekoči obliki, je treba upoštevati navodila proizvajalca glede ravnaja z embalažo FFS. Če ni navodil proizvajalca, je treba embalažo FFS v tekoči obliki trikrat temeljito izprati s čisto vodo oziroma temeljito sprati z integriranim sistemom za izpiranje, če je ta nameščen na škropilni napravi, in jo izprazniti v rezervoar škropilnice.</p>	9. člen (dobra praksa varstva rastlin) <p>(4) Poklicni in nepoklicni uporabnik FFS morata pri tretirajujočem uporabljati osebno varovalno opremo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pri delu, in v skladu z etiketo in navodilom proizvajalca FFS.</p>
Zakon o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12)	19. člen (podatki o uporabi FFS) <p>(1) Uporabnik FFS za polnilno rabo mora zagotoviti sledljivost vsakega FFS od nakupa do uporabe FFS tako, da vodi podatke o uporabi FFS.</p> <p>(2) Za vsako tretiranje posebej mora voditi podatke o uporabi FFS, ki vsebujejo najmanj podatke iz 67. člena Uredbe 1107/2009/ES.</p>	19. člen (podatki o uporabi FFS) <p>(1) Uporabnik FFS za polnilno rabo mora zagotoviti sledljivost vsakega FFS od nakupa do uporabe FFS tako, da vodi podatke o uporabi FFS.</p> <p>(2) Za vsako tretiranje posebej mora voditi podatke o uporabi FFS, ki vsebujejo najmanj podatke iz 67. člena Uredbe 1107/2009/ES.</p>	95) Na kmetijskem gospodarstvu se vodijo podatki o uporabi FFS na prostem in v zavarovanih prostorih po GERK-PID-u in kulturnih, v skladu s prilog 1 Pravilnika o integriranem varstvu rastlin. Skupaj s podatki o uporabi FFS se hranijo računi od nakupa FFS.
			1, 3, 5 ali 10

(3) Podatke o uporabi FFS mora uporabnik FFS za pollicno rabo hraniči najmanj tri leta od datuma nakupa FFS oziroma tretiranja.	Podatki o uporabi FFS in računi se hraniči najmanj tri leta od uporabe FFS oziroma nakupa FFS.	
(4) Uporabnik FFS za pollicno rabo mora podatke iz drugega odstavka tega člena posredovati Upravi na njeno zahtevo.		
(5) Uprava posreduje podatke iz prejšnjega odstavka Statističnemu uradu Republike Slovenije, če jih potrebuje za namen zbiranja in obdelave statističnih podatkov o uporabi FFS.		
(6) Podrobnejšo vsebino in način vodenja podatkov o uporabi FFS iz drugega odstavka tega člena ter račun posredovanja podatkov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.		
Pravilnik o integriranem varstvu rastlin pred škodljivimi organizmi (Uradni list RS, št. 43/14)	7. člen (vodenje podatkov) Priloga 1	<p>(1) Uporabnik FFS za pollicno rabo mora voditi podatke o uporabi metod varstva rastlin iz 5. člena tega pravilnika, uspešnosti uporabljenih ukrepov in metod in jih hraniči skupaj s podatki o uporabi FFS in račune, s katerimi zagotavlja sledljivost od nakupa do uporabe FFS, kar omogoča preverjanje vrste, količine in uporabe FFS.</p> <p>(2) Podatki o uporabi FFS in metodah varstva rastlin z nizkim tveganjem se vodijo na obrazcu iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika. Podatke o izvedbi kolobarja iz 4. člena tega pravilnika se spreminja na podlagi podatkov iz preteklih let.</p> <p>(3) Podatki o uporabi FFS v objektih za tretiranje semena se vodijo na obrazcu iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.</p> <p>(4) Račune od nakupa FFS, s katerimi zagotavlja sledljivost od nakupa do uporabe FFS, mora uporabnik FFS za pollicno rabo hraniči skupaj s podatki o uporabi FFS. Podatke o uporabi FFS in račune od nakupa FFS mora uporabnik dati na vpogled fitosanitarnemu inspektorju na njegovo zahtevo.</p> <p>(5) Podatki iz drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko vodijo v papirni oziroma elektronski obliku.</p>

PZR 8: UPORABA, RAVNANJE IN SKLADIŠENJE FITOFARMACEVTSKIH SREDSTEV

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEVA IZ PREDPISOV RS na ravnini knetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL zaradi kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov (UL L št. 309 z dne 24. 11. 2009, str. 71) zadnjic spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL št. 198 z dne 25. 7. 2019, st. 241), člen 5(2)	Člen 5 (Usposabljanje) 2. Države članice do 26. novembra 2013 uvedejo sisteme potrdil in imenujejo pristojne organe, ki so odgovorni za njihovo izvajanje. Ta potrdila zagotovijo najmanj dokaz o zadostnem poznavanju področij iz Priloge I, ki ga potencialni uporabniki, distributerji in svetovalci pridobijo bodisi z usposabljanjem bodisi na kakšen drug način. Sistemi potrdil zajemajo zahteve in postopke za odobritev, obnovitev in odzvem potrdil. postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL št. 198 z dne 25. 7. 2019, st. 241), člen 5(2)	prvi odstavek 15. člena v zvezki s 1. točko prvega odstavka 3. člena in 22. člen Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12)	15. člen (nakup in uporaba FFS) (1) FFS, ki so dovoljena za poklicno rabo, lahko v splošniziranih prodajalnah FFS kupijo in jih uporabljajo samo osebe, ki imajo izkaznico o opravljenem usposabljanju o ravnanju s FFS iz drugega odstavka 22. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: uporabnik FFS za poklicno rabo). 22. člen (usposabljanje za ravnanje s FFS) (1) Za ravnanje s FFS se morajo usposablati poklicni uporabniki, prodajalci FFS in svetovalci za FFS ter druge osebe, ki želijo pridobiti potrdilo o pridobitvi znanj iz fitomedicine. (2) Osebe iz prejšnjega odstavka na podlagi opravljenega usposabljanja za ravnanje s FFS pridobijo potrdilo o pridobitvi znanj iz fitomedicine (v nadaljnjem besedilu: izkaznica): - za poklicnega uporabnika in druge osebe, usposobljene za ravnanje s FFS (v nadaljnjem besedilu: izvajalec ukrepov varstva rastlin), - za prodajalce FFS ali - za svetovalce za FFS. (3) Za usposabljanje za ravnanje s FFS se ne štejejo tečaji o pravilih in varni uporabi FFS, katerih udeležba je prostovoljna in na katerih ni mogoče pridobiti izkaznice ter so namenjeni zlasti nepoklicnim uporabnikom.	96) izvajalec varstva rastlin na kmetiškem gospodarstvu ima veljavno izkaznico o pridobitvi znanj iz fitomedicine. 96) izvajalec varstva rastlin na kmetiškem gospodarstvu ima veljavno izkaznico o pridobitvi znanj iz fitomedicine.	NBP, 3 ali 5
				tretji odstavek 9. člena Pravilnika o pravilih uporabi fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 71/14 in 28/18)	9. člen (dobra praksa varstva rastlin) (3) Poklicni in nepoklicni uporabnik FFS, ki uporablja FFS za poklicno rabo, morata imetи opravljeno usposabljanje za ravnanje s FFS v skladu s predpisom, ki ureja usposabljanje o FFS.

Direktiva 2009/128/ES, člen 8 (1) do (5)	<p>1. Države članice zagotovijo redne pregledje naprav za nanašanje pesticidov za poklicno rabo. Do leta 2020 časovni presledek med pregledi ne sme biti daljši od petih let oziroma od treh let po letu 2020.</p> <p>2. Države članice do 14. decembra 2016 zagotovijo, da se naprave za nanašanje pesticidov pregledajo vsaj enkrat. Po tem datumu smejo biti v poklicni uporabi le naprave za nanašanje pesticidov, katerih rezultat pregleda je bil pozitiven. Nove naprave se pregledajo vsaj enkrat v petih letih od nakupa.</p> <p>3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 in po oceni tveganja za zdravje ljudi in okolje ter oceni pogostosti uporabe naprav lahko države članice:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) uporabljajo drugače časovne razporedje in obdobja med pregledi naprav za nanašanje pesticidov, ki se ne uporabljajo za škropiljenje pesticidov, za ročne naprave za nanašanje pesticidov ali nahrblne škropilnice in za dodatno opremo za nanašanje pesticidov, ki predstavljajo zelo omejen obseg uporabe in se jih navede v nacionalnem akcijskem načrtu, predvidenem v členu 4. <p>V nadaljevanju navedene dodatne naprave za nanašanje pesticidov se v nobenem primeru ne obravnavajo kot naprave z zelo omremenim obsegom uporabe:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) naprave za tretiranje, nameščene na vlačih in letalih; (ii) naprave s škropilnimi letvami, širšimi od 3 m, vključno s škropilnimi letvami, nameščenimi na napravah za setev; 	<p>28. člen (pregledi naprav)</p> <p>(1) Lastniki naprav morajo zaradi varnosti in zaščite zdravja ljudi in okolja zagotoviti, da so naprave, ki jih uporabljajo, redno pregledane v skladu s tem členom.</p> <p>(2) Naprave morajo biti na predpisani način redno pregledane vsake tri leta, razen novih naprav, ki se prvič pregledajo v petih letih od datuma nakupa.</p> <p>(3) Po uspešno opravljenem pregledu naprave preglednik naprave iz 29. člena tega zakona izda potrdilo o pravilnem delovanju naprave in znak o rednem pregledu, razen novim napravam, ki se jim pred prvo uporabo oziroma najpoznej v šestih mesecih od nakupa izda znak o rednem pregledu ter potrdilo o pravilnem delovanju naprave brez opravljenega pregleda.</p> <p>(4) Preglednik naprave iz 29. člena tega zakona pridobi znake o rednem pregledu od Uprave, potrdila o pravilnem delovanju naprave pa zagotovi sam.</p> <p>(5) Znak o rednem pregledu se namesti na napravo tako, da je dobro viden in čitljiv ter ne sme biti poškodovan, zakrit, dodatno prelepen ali prekrit.</p> <p>(6) Strošek v zvezi s pregledi naprav pregledniku naprave plača lastnik naprave.</p> <p>(7) Lastnik naprave mora pregledniku naprav iz 29. člena tega zakona pisno sporočiti vsako sprememblo glede lastništva naprave ali tehničnih podatkov o napravi, najpoznej v roku 30 dni od nastanka spremembe oziroma od trenutka, ko je zanje izvedel.</p> <p>(8) Minister predpiše podrobnejše pogoje glede načina pregledov, vsebino, barvo in obliko potrdila o pravilnem delovanju naprave, vsebino, barvo in obliko znaka o rednem pregledu ter višino stroškov iz tega člena.</p>	<p>97) Za varstvo rastlin se uporabljajo samo redno pregledane naprave, ki imajo znak o rednem pregledu.</p>
--	--	--	--

(b) iz pregleda izključijo ročne naprave za nanašanje pesticidov ali nahrtitve škropilnice. Države članice v tem primeru zagotovijo, da so izvajalci seznanjeni s tem, da je treba pribor redno menjati, in s posebnimi tvezenji, povezanimi s temi napravami, ter da so izvajalci usposobljeni za pravilno uporabo teh naprav za nanašanje v skladu s členom 5.	4. S pregledi se potrdi, da naprave za nanašanje pesticidov izpolnjujejo ustrezne zahteve iz Priloge II, da se doseže visoka stopnja varstva zdravja ljudi in okolja. Šteje se, da naprave za nanašanje pesticidov, ki ustrezajo uskalemim standardom v skladu s členom 20(1), izpolnjujejo bistvene zdravstvene in varnostne ter okoliske zahteve.	5. Poklicni uporabniki redno kalibrirajo naprave za nanašanje pesticidov in opravljajo tehnične preglede v skladu z opravljenim ustreznim usposabljanjem, kot je določeno v členu 5.	98) Izvajalec varstva rastlin na najožjem vodovarstvenem območju (VVO) I ne uporablja FFS, ki so preporočana za uporabo na najožjih VVO.
Direktiva 2009/128/ES, 12. člen	Člen 12 Zmanjševanje uporabe pesticidov ali tveganji na posebnih območjih	3. odstavek 32. člena in drugi odstavek 33. člena Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12)	32. člen (varovanje vodnega okolja in pitne vode) (3) Za zmanjševanje tveganja onesnaževanja vodnega okolja in pitne vode s FFS minister predpiše vrsto FFS in način njihove uporabe na ali ob cestah, železniških progah, zelo opustnih površinah ali drugih infrastrukturah v bližini ali vzdolž površinskih voda, ali nad območji podzemnih voda, ali na neprepustnih površinah z velikim tveganjem odtekanja FFS v površinske vode ali kanalizacijo.

				3, 5 ali 10
fitofarmacevtskih sredstev z nizko stopnjo tveganja, kakor so opredeljena v Uredbi (ES) št. 1/107/2009 in ukrepop za biološko zdravjanje škodljivih organizmov. Zadevna posebna območja so:	4. odstavek 32. člena Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12), 65. člen Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdr-I-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20)	32. člen (varovanje vodnega okola in pitne vode) <ul style="list-style-type: none"> (4) Za zaščito voda in za čim večje zmanjšanje tveganje onesnaženja voda, ki ga povzročajo zanašanje, spiranje ali odtekanje FFS na območjih, ki se rabijo za ozirbo s pitno vodo, ter za zmanjševanje tveganja za vodne organizme, ki ga lahko povzroči zanašanje, spiranje ali odtekanje FFS v površinske in podzemne vode, minister, pristojen za vode, v soglasju z ministrom, določi začitne pasove, kjer je prepovedana ali omejena uporaba FFS. <p>1. odstavek 3. člena, 2. odstavek 7. člena in 1. alinea 2. odstavka Pravilnika o pravnih uporabi fitofarmacevtskih sredstev (Uradni list RS, št. 71/14 in 28/18)</p>	99) Izvajalec varstva rastlin izvaja predpisane ukrepe za varovanje voda na varstvenih in ogroženih območjih ter na območjih s posebnimi zahtevami in sicer: <ul style="list-style-type: none"> - izvajalec varstva rastlin upošteva opozorila o varnostnih pasovih do voda, navedenih na etiketi in navodilih za uporabo. - Na priobalnih zemljiščih v tlotorini širini 15 m od meje brega voda 1. reda in 5 m od voda 2. reda se fitofarmacevtska sredstva ne uporabljajo. 	
(a) območja, ki jih uporablja širša javnost ali ranljive skupine, kakor je opredeljeno v čenu 3 Uredbe (ES) št. 1107/2009, na primer v javnih parkih in vrtovih, na športnih, rekreacijskih, šolskih in otroških igriščih ter v bližini zdravstvenih ustanov;				
(b) zavarovanih območij, kakor so opredeljena v Direktivi 2000/60/ES, ali drugih območjih, določenih za namene oblikovanja potrebnih ohranitvenih ukrepov v skladu z določbami direktiv 79/409/EGS in 92/43/EGS;				
(c) nedavno tretriranih območij, ki jih uporabljajo kmetijski delavci ali imajo dostop do njih.				

(Uradni list RS, št. 29/01, 46/14 – ZON-C in 48/18) 3. člen	V parku je prepovedano izvajati posege, opravljati dejavnosti ali ravnavi na način, ki bi lahko škodljivo vplivali na naravne vrednote in biotsko raznovrstnost v parku in spreminal ali ogrožal njegovo ekološko, biotsko ali krajinsko vrednost, zlasti pa: 15. uporabljati agrokemična sredstva za gojenje in varstvo rastlin.	Člen 13 Ravnanje s pesticidi in njihovo skladisanje ter obdelava njihove embalaže in ostankov 1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da naslednje dejavnosti poklicnih uporabnikov in, kjer je primerno, distributerjev ne ogrožajo zdravju ljudi ali okolja: (a) skladiščenje, rokovanje, priprava škropilne brozge pred nanašanjem; (b) ravnanje z embalažo in ostanki pesticidov; (c) odstranjevanje ostanakov škropilne brozge v rezervoarjih po nanašanju; (d) čiščenje uporabljenih naprav po nanašanju; (e) ponovna uporaba ali odstranitev ostankov pesticidov in njihove embalaže v skladu z zakonodajo Skupnosti o odpadkih. 3. Države članice zagotovijo, da so prostori za skladisanje pesticidov za poklicno uporabo	Direktiva 2009/128/ES Člen 13 (1), (3) Člen 13 Ravnanje s pesticidi in njihovo skladisanje ter obdelava njihove embalaže in ostankov 1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da naslednje dejavnosti poklicnih uporabnikov in, kjer je primerno, distributerjev ne ogrožajo zdravju ljudi ali okolja: (a) skladiščenje, rokovanje, priprava škropilne brozge pred nanašanjem; (b) ravnanje z embalažo in ostanki pesticidov; (c) odstranjevanje ostanakov škropilne brozge v rezervoarjih po nanašanju; (d) čiščenje uporabljenih naprav po nanašanju; (e) ponovna uporaba ali odstranitev ostankov pesticidov in njihove embalaže v skladu z zakonodajo Skupnosti o odpadkih. 3. Države članice zagotovijo, da so prostori za skladisanje pesticidov za poklicno uporabo	3. alineja 2. odstavka 17. člena in 18. člen Zakona o fitofarmacevtskih sredstvih (Uradni list RS, št. 83/12) 5. člen Pravilnika o pravilih uporabi fitofarmacevtskih sredstev (Uradni list RS, št. 71/14 in 28/18) 4. člen Uredbe o ravnanju z odpadnimi fitofarmacevtskimi sredstvi, ki vsebujejo nevarne snovi (Uradni list RS, št. 119/06, 84/18 – ZURKOE in 44/22 - ZVO-2)	17. člen (pravilna uporaba FFS) (1) FFS se morajo pravilno uporabljati. (2) Pravilna uporaba vključuje zlasti: - uporabo FFS v skladu z etiketo in navodilom za uporabo, - ravnanje s FFS, kar poleg tretiranja vključuje tudi priripravo škropilne brozge pred tretiranjem, ravnanje z ostanki škropilne brozge v rezervoarjih naprav po tretirjanju ter čiščenje naprav po uporabljenih pri tretiraju, na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in okolja, - skladisanje oziroma shranjevanje FFS na način, da se prepreči ogrožanje zdravja ljudi in okolja, - upoštevanje posebnih ukrepov za varstvo čebel, - preprečevanje zanašanja FFS, - časovno omejitev dostopa ljudi na nedavno tretiranih površinah, - upoštevanje dobre prakse varstva rastlin in dobre kmetijske prakse pri uporabi s FFS tretiranega semena. (3) Uporabnik FFS mora pri uporabi s FFS upoštevati tudi določbe predpisov, ki urejajo varstvo voda, varstvo okolja, varnost in zdravje pri delu, odpadke ter	101) Fitofarmacevtsko sredstvo je shranjeno v izvirni embalaži, ločeno od živih in drugih predmetov splošne rabe, zunaj dosegta otrok, pri ustrezeni temperaturi, vlagi in svetlobi v skladu z navedbami v navodilu proizvajalca. Odpadna FFS (poteka odločba o registraciji, dovoljenje ali rok uporabe), ostanke FFS in neotričeno embalažo, mora uporabnik FFS odstraniti kot nevarni odpadek v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadnimi FFS. Odpadne FFS je treba do odstranitve hraniti v posebnih pokritih, nevnetljivih in nekorozivnih posodah, izven dosegta otrok, v skladisčih, kjer se tudi sicer hranijo FFS. Temeljito izpraznjeno in očiščeno embalažo v skladu z navodili proizvajalca se, do oddaje v zbirne centre, hrani v suhem prostoru.	1, 3 ali 5

zgrajeni tako, da se preprečijo neželeni izpusti. Posebno pozornost je treba nameniti lokaciji, velikosti in gradbenim materialom.	<p>javni red in mir ter posebne ukrepe iz 31., 32., 33. in 34. člena tega zakona.</p> <p>(4) Uporabnik FFS mora nemudoma obvestiti Upravo ali fitosanitarnega inšpektorja o nezaželenih vplivih FFS, ki jih opazi pri uporabi FFS (npr. o opažanjih v zvezi z možnostjo nevarnega ali neželenega vpliva FFS ali ostankov FFS na zdravje ljudi, živali, okolje, tretirane rastline ali rastline, ki sledijo v kolobarju).</p> <p>(5) Podrobnejši način pravilne uporabe iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.</p>	
	<p>18. člen (ravnanje z embalažo in ostanki FFS)</p> <p>Distributerji in uporabniki FFS morajo ravnati z embalažo in ostanki FFS na način, kot je določen s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, predpisi, ki urejajo embalažo in odpadno embalažo in s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi FFS, če gre za FFS, ki vsebujejo nevarne snovi.</p>	

OBMOČJE: DOBROBIT ŽIVALI

GLAVNA ZADEVA: DOBROBIT ŽIVALI

PZR 9: DOBROBIT TELET

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti	PREDPIS RS ki povzema/jo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanc in preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL zariadi kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
2008/119/ES člen 3	Člen 3 1. Od 1. januarja 1998 se uporabljajo za vsa na novo zgrajena ali obnovljena gospodarstva in za vsa tista, ki se bodo po tem datumu uporabljala prvič, naslednje določbe: (a) teleta, starejša od osem tednov, ne smejo biti nastanjena v individualnih boksih, razen če veterinar potrdi, da je žival zaradi njenega zdravja ali vedenja potreben izolirati, da bi se jo lahko zdravilo. Širina vsakega individualnega boksa, v katerem je nastanjeno tele, je enaka najmanj višini teleta pri vhrhu, merjeni v stoječem položaju, višina pa najmanj telesni dolžini teleta, merjeni od konice nosu do repnega roba tuber ischii (sednična grča), pomnoženo z 1,1. Individualni boksi za teleta (razen tistih, ki se uporabljajo za izolacijo bolehih živali) ne smejo imeti polnih sten, temveč perforirane, ki teletom omogočajo, da lahko drug drugega vidijo in se med seboj dotikajo; Vendar pa se določbe iz prvega pododstavka ne uporabljajo za: (a) gospodarstva z manj kot šestimi teleti; (b) sesna teleta, nastanjena skupaj z materjo.	3. alineja 7. člena Zakon o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno preciščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)	8. člen (svoboda gibanja) (1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerna njihovi vrsti, pasmi, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, ki preprečujejo nepotrebno trpljenje ali poškodbo živali. (2) Če je žival stalno ali redno priverezana ali zaprt, iji je treba zagotoviti dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.	102) Če so teleta do osem tednov starosti nameščena posamezno, imajo posamezni boksi za zdrava teleta take pregrade, da se teleta med seboj vidijo, zaznavajo in dotikajo ter ustrezajo predpisani širini in dolžini. (Ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet, in sesna teleta, ki so ob materi). Teleta, mlajša od osem tednov, so lahko nameščena v skupinah.	1, 3, 5 ali 10

določbe iz prvega odstavka uporabljajo za vsa gospodarstva.	<p>3. alineja 7. člena Zakona o zaščiti živali - (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZnOrg in 92/20 in 159/21)</p> <p>8. in 16. člen Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p>	<p>8. člen (svoboda gibanja)</p> <p>(1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerna njihovi vrsti, pašni, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, ki preprečuje nepotrebitno trpljenje ali poškodbe živali.</p> <p>(2) Če je žival stalno ali redno privezana ali zaprtá, iji je treba zagotoviti dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.</p> <p>16. člen (namestitve telet)</p> <p>(1) Individualni boksi za teleta, razen boksov za bolna teleta, morajo imeti take pregradne stene, da se lahko teleta med seboj vidijo in dotikajo.</p> <p>(2) Širina individualnega boksa mora biti vsaj enaka višini vrha teleta, dolžina individualnega boksa mora biti vsaj enaka dolžini teleta od konice nosu do sednične grče, pomnoženi s faktorjem 1,1.</p> <p>(3) Na gospodarsvih z več kot peti teleti morajo biti teleta, starejša od osem tednov, nameščena v skupinah. Vsa teleta v skupini morajo imeti dovolj prostora, da se brez težav obračajo, vstajajo, legajo in negujejo. Minimalna neovirana taina površina, ki jo mora imeti vsako tele v skupini, je najmanj $1,5 \text{ m}^2$ za vsako tele z manj kot 150 kg žive teže, najmanj $1,7 \text{ m}^2$ za vsako tele od 150 do 220 kg žive teže, ter $1,8 \text{ m}^2$ za vsako tele z 220 kg žive teže ali več.</p> <p>(4) Teleta iz prejšnjega odstavka se lahko namesti v individualne bokse v primerih, kadar veterinar presodi, da je izolacija potrebna zaradi zdravstvenih ali etoloških zahtev.</p> <p>(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za sesna teleta, ki so ob materi.</p>	<p>103) Teleta, starejša od osem tednov, morajo biti nameščena v skupinah. Če so teleta zaradi zdravja ali vedenja izolirana, posamezni boksi ustrezajo predpisani širini in dolžini (Ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet, in sesna teleta, ki so ob materi).</p>	1, 3 ali 5

<p>(b) za teleta, nastanjena v skupinah, meri neovirani prostor, ki je na voljo vsakemu teletu, najmanj 1,5 m² za tele z živo maso pod 150 kilogrami, najmanj 1,7 m² za tele z živo maso 150 kilogramov ali več in manj kakor 220 kilogramov ter najmanj 1,8 m² za tele z živo maso 220 ali več kilogramov.</p> <p>2. Od 31. decembra 2006 se določbe iz prvega odstavka uporabljajo za vsa gospodarstva</p>	<p>3. alineja 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno predčiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg in 92/20 in 159/21)</p> <p>8. člen, 3. in 5. odstavek 16. člena Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>16. člen (nameštitev telet)</p> <p>(1) Individualni boksi za teleta, razen boksov za bojna teleta, morajo imeti take pregradne stene, da se lahko teleta med seboj vidijo in dotikajo.</p> <p>(2) Širina individualnega boksa mora biti vsaj enaka višini vrha teleta, dolžina individualnega boksa mora biti vsaj enaka dolžini teleta od konice nosu do sednične grče, pomnoženi s faktorjem 1,1.</p> <p>(3) Na gospodarstvih z več kot pet teleti morajo biti teleta, starejša od osm tednov, nameščena v skupinah. Vsa teleta v skupini morajo imeti dovolj prostora, da se brez tezav obračajo, vstajajo, legajo in negujejo. Minimalna neovirana taina površina, ki jo mora imeti vsako tele v skupini, je najmanj 1,5 m² za vsako tele z manj kot 150 kg žive teže, najmanj 1,7 m² za vsako tele od 150 do 220 kg žive teže, ter 1,8 m² za vsako tele z 220 kg žive teže ali več.</p> <p>(4) Teleta iz prejšnjega odstavka se lahko namesti v individualne bokse v primerih, kadar v veterinar presodi, da je izolacija potrebna zaradi zdravstvenih ali etoloških zahtev.</p> <p>(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za sesna teleta, ki so ob materi.</p>
<p>8. člen (svoboda gibanja)</p> <p>(1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerena njihovi vrsti, pasmi, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomatčtvu, ki preprečuje nepotrebitno tripljenje ali poškodbe živali.</p> <p>(2) Če je žival stalno ali redno privzeta ali zaprtja, ji je treba zagotoviti dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebnimi.</p>	<p>104) Vsa teleta v skupini imajo dovolj prostora, da se brez tezav obratajo, vstajajo in legajo ter imajo na voljo minimalno neovirano talno površino glede na tezo (1,5 m² za tele z živo maso pod 150 kg, najmanj 1,7 m² za tele z živo maso 150 kg ali več in manj kakor 220 kg ter najmanj 1,8 m² za tele z živo maso 220 ali več kg).</p> <p>(Ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet, in sesna teleta, ki so ob materi).</p>

2008/19/ES	Člen 4 Drižave članice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpoljujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 1. Materiali, ki se uporabljajo za gradnjo prostorov za teleta ter zlasti boksov in opreme, s katero lahko teleta pridejo v stik, ne smejo biti škodljivi za teleta in mogoče jih mora biti povsem očistiti in razkužiti.	<p>9. člen Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>1. odstavek 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVVR in 45/15)</p>	<p>9. člen (objekti)</p> <p>(1) Materiali za gradnjo objektov, prostorov za nastanitev, boksov in opreme, s katerimi pridejo živali v stik, ne smejo biti škodljivi za živali. Biti morajo dovolj odporni in primerni za enostavno čiščenje in razkuževanje.</p> <p>(2) Objekti in oprema morajo biti urejeni tako, da ne poškodujejo živali.</p> <p>(3) Toplota, vlažnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracija plinov, higiena in intenzivnost hrupa v prostorih, kjer so živali, morajo ustrezati njihovi vrsti in stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, fiziološkim in etološkim potrebam ter higienskim pogojem.</p> <p>(4) Živali v objektih ne smejo biti stalno v temi. Kjer ni dovolj naravne svetlobe, mora biti zagotovljena primerna umetna svetloba. V primeru uporabe umetne svetlobe je treba določiti čas za počitek, ko morajo biti živali v temi.</p> <p>(5) Električna napeljava oziroma električno orodje mora biti nameščeno tako, da ne predstavlja nevarnosti za živali.</p> <p>10. člen (ta)</p> <p>(1) Tla morajo biti takšna, da teletom ne povzročajo poškodb, bolezni in neugodja.</p> <p>(2) Teleta morajo imeti ves čas neomejen dostop do ležišča, ki mora biti udobno, čisto, suho in ne sme škodljivo vplivati na teleta.</p>
	Člen 4 Drižave članice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpoljujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 10. Tla morajo biti gladka, toda ne spoika, da se teleta ne poskodujejo, in zasnovana tako, da ne morejo povzročiti poškodb ali bolečin teletom, ki na njih stojijo ali ležijo. Ustrezati morajo velikosti in masi telet ter imeti trdno, ravno in stabilno površino. Ležišče mora biti udobno, čisto in imeti primerne odroke ter ne sme škodljivo vplivati na teleta. Vsem teletom, mlajšim od dveh tednov, je treba zagotoviti primerno steljo.	<p>1. in 2. odstavek 20. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>1. alineja 2. odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVVR in 45/15)</p>	<p>10. člen ne povzročajo poškodb, bolezni in neugodja. Vsa teleta imajo neomejen dostop do ležišča, ki je udobno, čisto, suho in ne vpliva škodljivo na teleta.</p>

Člen 4 Drižave žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 2. Do določitve pravil Skupnosti o tej zadevi morajo biti električna veža in oprema nameščeni v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili, da se preprečijo elektrošok.	5. odstavek 9. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	9. člen (objekti) (5) Električna napeljava oziroma električno orodje mora biti nameščeno tako, da ne predstavlja nevarnosti za živali.	107) Električna napeljava in oprema sta urejeni tako, da preboj elektrike na teletu ni mogoč (preprečeni elektrošoki).
Člen 4 Drižave žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 3. izolacija, ogrevanje in zračenje poslopja morajo zagotavljati, da se kroženje zraka, raven prahu, temperatura, relativna vlažnost zraka in koncentracije plinov ohranljajo v mejah, ki ne škodijo teletom.	4. alinea prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)	9. člen (objekti) (3) Toplota, vlažnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracija plinov, higiena in intenzivnost hrupa v prostorih, kjer so živali, morajo ustrezati njihovi vrsti in stopnji razvoja, prilagoditi v udomačtvu, fiziološkim in etiološkim potrebam ter higieniskim pogojem.	108) Zahtevi po zračenju ustrezajo pogoj, da so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata) ali umetno zračenje, primerno vrsti živali.
Člen 4 Drižave žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 4. Vsa avtomatska ali mehanska oprema, nujna za zdravje in dobro počutje telet, mora biti pregledana vsaj enkrat dnevno. Kjer se ugotovijo nepravilnosti, jih je treba nemudoma odpraviti ali, če je to nemogoče, sprejeti ustrezne ukrepe za varovanje zdravja in dobrega počutja telet, dokler se nepravilnosti ne odpravi, zlasti z uporabo alternativnih metod hranjenja in vzdrževanjem zadovoljivega okolja.	9. člen Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)	11. člen (tehnična oprema) (1) Skrbnik živali mora poskrbeti, da je tehnična oprema v objektih enkrat dnevno pregledana. Morebitne okvare morajo biti odpravljene v najkrajšem času. Do popravila morajo biti zagotovljeni pogoji za zagotavljanje zdravja in dobr obiti živali. (2) V primeru umeitnega prezačevanja objektov mora biti zagotovljen alarmni sistem, ki opozarja skrbnika živali na okvaro v prezačevalnem sistemu. Alarmni sistem mora biti redno vzdrževan in preizkušen v skladu z navodili proizvajalca. Zagotovljen mora biti rezervni sistem zračenja, ki zadošča za ohranitev zdravja in dobrobiti živali do odprave napake na osnovnem sistemu.	109) Vso avtomatsko ali mehansko opremo, nujno za zdravje in dobro počutje telet, je treba pregledati najmanj enkrat na dan. Nepravilnosti se nemudoma odpravijo oziroma se sprejmejo ustreznii ukrepi za varovanje zdravja in dobrega počutja telet. Kadar sta zdrave in dobrobit telet odvisna od umeitnega prezačevanja, je treba zagotoviti alarmni sistem, ki opozarja skrbnika živali na okvaro v prezačevalnem sistemu. Alarmni sistem mora biti redno vzdrževan in preizkušen v skladu z navodili proizvajalca. Zagotovljen mora biti rezervni sistem zračenja, ki zadošča za ohranitev zdravja in dobrobiti živali do odprave napake na osnovnem sistemu.

Alarmni sistem je treba redno preskušati.	<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoji za režo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I</p> <p>5. Teleta ne smejo biti nenehno v temi. Za zadovoljevanje njihovih vedenjskih in fizioloških potreb je treba poskrbeti, ob upoštevanju različnih podnebnih sprememb v državah članicah, za primerno naravno ali umetno osvetlitev; slednja mora delovati najmanj toliko, kolikor trajta obdobje naravne svetlobe, ki je navadno na voljo med 9. in 17. uro. Poleg tega mora biti na voljo dovolj močna primerna osvetlitev (pritijena ali prenosna), ki omogoča preverjanje telet kadar koli.</p>	<p>4. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG , 92/20 in 159/21)</p> <p>5. člen, 4. odstavek 9. člena in 17. člen Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p>	<p>5. člen (pregled) Za vsakodnevni nadzor, ki ga opravlja skrbnik živali, morajo biti zagotovljeni pogoj za potrebne pregledede, vključno z zadostno osvetlitvijo objekta, tako da je možno opraviti pregled živali ob vsakem času.</p> <p>9. člen (objekti)</p> <p>(4) Živali v objektih ne smejo biti stalno v temi. Kjer ni dovolj naravne svetlobe, mora biti zagotovljena primerna umetna svetloba. V primeru uporabe umetne svetlobe je treba določiti čas za počitek, ko morajo biti živali v temi.</p> <p>17. člen (osvetlitev)</p> <p>(1) Teleta v objektih ne smejo biti v stalni temi. Zagotovljena mora biti zadovoljiva naravna ali umetna osvetlitev v jakosti najmanj 80 lux. V primeru umetne osvetlitve mora ta ustrezati najmanj naravnemu osvetlitvu od 9. do 17. ure.</p> <p>(2) Na voljo mora biti dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled telet ob vsakem času.</p>	<p>110) Teleta v objektih ne smejo biti v stalni temi. Pri naravnemu osvetlitvi so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata). Pri umetni osvetlitvi je zagotovljenih 80 luksov. Osvetlitev v slednjem primeru ustreza naravnemu osvetlitvi od 9. do 17. ure. Na voljo je dovolj močan vir svetlobe, ki omogoča pregled telet ob vsakem času.</p>	<p>1, 3, 5 ali 10</p>
---	--	---	--	---	-----------------------

Člen 4 Drižave članice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpoljujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 6. Lastnik ali oseba, ki je odgovorna za živali, vsa teleta v hlevski reji pregleda najmanj dvakrat na dan, teleta pa pašni reji pa najmanj enkrat na dan. Teleta, ki kažejo znake bolezni ali poškodbe, se takoj ustrezno zdravijo, pri čemer se za vsako tele, ki se na oskrbo skrbnika ne odziva, čim prej pokliče veterinarja. Kadar je to potrebno, se bolna ali poškodovanata teleta izolirajo v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem.	8. in 18. člen Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 5. in 6. in 18. člen Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 2. odstavek 13. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – Zurep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVR in 45/15)	5. člen (pregled) Za vsakodnevni nadzor, ki ga opravlja skrbnik živali, morajo biti zagotovljeni pogoji za potrebne preglede, vključno z zadostno osvetlitvijo objekta, tako da je možno opraviti pregled živali ob vsakem času.	111) Vsa teleta v objektu so vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika. Vsa teleta, ki so nameščena zunaj objekta, so vsaj enkrat dnevno pod nadzorom skrbnika.	1, 3, 5 ali 10
Člen 4 Drižave članice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpoljujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 7. Prostori za teleta morajo biti zgrajeni tako, da se lahko v njih vsako tele uleže, leži, vstane in se očisti brez težav.	6. člen (bolne, poškodovane in onemoglane živali) (1) Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodiči, kadar je potrebna, in zagotoviti ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali. (2) Skrbnik živali mora zagotoviti bolnim, poškodovanim in onemoglim živalim, ločeno namestitvev v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem, kadar je potrebno.	111) Teleta v objektu morajo biti vsaj dvakrat dnevno pod kontrolo skrbnika živali. (2) Teleta, ki so nameščena izven objekta, morajo biti vsaj enkrat dnevno pod kontrolo skrbnika živali.	112) Teletom je zagotovljena primerna svoboda gibanja, če so razmere v boksu vsaj take, da nemoteno legajo, vstajajo, se obračajo in opravljajo fiziološke potrebe.	1, 3, 5 ali 10

<p>Člen 4 Drižave žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 8. Telet se ne sme privezati, razen telet v skupni hlevski reji, ki so lahko med prijetjem mleka ali mlečnih nadomestkov privezana za največ eno uro. Priprave za privez na teletih ne smejo povzročati poškodb in se morajo redno pregledovati in po potrebi naravnati, tako da se udobno prilegajo telesu. Vsaka priprava za privez mora biti narejena tak, da se tele ne more zadušiti ali poškodovati in da teletu omogoča gibanje v skladu s točko 7.</p>	<p>15. člen Pravilnika o začrti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) prvi odstavek in 1. alineja drugega odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p>	<p>15. člen (prepoved privezovanja telet) (1) Telet se ne sme privezovati. (2) Ne glede na prejšnji odstavek je dopustno teleta privezati v času napajanja z mlekom ali mlečnim nadomestkom, vendar ne več kot za eno uro. Privezi teletom ne smejo povzročati poškodb in pretiranega zategovanja, dopuščati morajo nemoteno vstajanje, leganje, stanje, ležanje in nego telesa. Priveze je treba redno pregledovati.</p>	<p>113) Teleta se ne privezujejo. Med napajanjem je dovoljeno teleta privezati, vendar ne več kot eno uro. Privezi teletom ne smejo povzročati poškodb in pretiranega zategovanja, dopuščati morajo nemoteno vstajanje, leganje, stanje, ležanje in nego telesa. Priveze je treba redno pregledovati.</p>	<p>1, 3, 5 ali 10</p>
<p>Člen 4 Drižave žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 9. Namestitveni objekti, boksi, oprema in pripomočki za teleta morajo biti ustrezno ščiteni in razkuženi, da se prepreči okužba prek njih in kopitenje organizmov, ki prenašajo bolezni. Iztrebke, urin ter nepojeteno ali raztreseno krmu je treba čim pogosteje odstranjevati, da se čim bolj zmanjša smrad in prepreči zbiranje muh ali glodavcev.</p>	<p>4. alinea prvega odstavka 7. člena Zakona o začrti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 3. odstavek 9. člena in 19. člen Pravilnika o začrti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p>	<p>9. člen (objekti) (3) Toplota, vlažnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracija plinov, higiena in intenzivnost hrupa v prostorih, kjer so živali, morajo ustrezati njihovi vrsti in stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, fiziološkim potrebam ter higieniskim pogojem.</p> <p>1. odstavek 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHWVR in 45/15)</p> <p>19. člen (boksi, oprema, posodo) (1) Boksi, oprema in posodo, ki se uporabljajo za teleta, je treba redno čistiti in razkuževati, da se prepreči prenos bolezni. (2) Blato, urin ter polito, nepoužito ali raztreseno krmu je treba redno odstranjevati, da se prepreči prenos bolezni.</p>	<p>114) Namestitveni objekti, boksi, oprema, pripomočki in posoda, ki se uporabljajo za teleta, se redno čistijo in razkužujejo, da se prepreči prenos bolezni. Blato, urin in polito ali raztresena kрма se redno odstranjujejo, da se čim bolj zmanjša smrad in prepreči zbiranje muh ali glodavcev. Navedeno se izvaja skladno z načinom reje.</p>	<p>1, 3, 5 ali 10</p>

<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I</p> <p>14. Oprema za krmiljenje in napajanje mora biti načrtovana, konstruiранa, nameščena in vzdrževana tako, da se čim bolj zmanjša kontaminacija hrane in vode za teleta.</p>	<p>12. člen (krma, voda in druge snovi)</p> <p>(2) Oprema za napajanje in krmiljenje mora biti oblikovana, grajena in nameščena tako, da se preprečuje kontaminacija vode in hrane ter da so poškodbe zaradi preiravanja za vodo in hrano med živilimi minimalne.</p>	<p>115) Oprema za napajanje in krmiljenje je oblikovana, grajena, nameščena in vzdrževana tako, da je onesnaženje vode in hrane čim manjše in da so možnosti poškodb zaradi preiravanja za vodo in hrano med teleti čim manjše.</p>	<p>1, 3, 5 ali 10</p>	

<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoji za rejo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I</p> <p>11. Z namenom spodbujanja zdravja in dobrega počutja se vsem teletom zagotovi ustrezena prehrana, prilagojena njihovi starosti, telesni masi ter vedenjskim in fiziološkim potrebam. V ta namen krmna za teleta vsebuje zadostne količine železa, ki zagotavlja, da znaša povprečna vrednost krvenega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l, vsakemu teletu, starejšemu od dveh tednov, pa se zagotovi najmanjši dnevni obrok vključnaste krmne, ki se za teleta, stara od osmih do dvajset tednov, poveča za 50 g do 250 g na dan. Teletom se ne sme natikati nagončnikov.</p>	<p>1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o začrtti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)</p> <p>11. Z namenom spodbujanja zdravja in dobrega počutja se vsem teletom zagotovi ustrezena prehrana, prilagojena njihovi starosti, telesni masi ter vedenjskim in fiziološkim potrebam. V ta namen krmna za teleta vsebuje zadostne količine železa, ki zagotavlja, da znaša povprečna vrednost krvenega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l, vsakemu teletu, starejšemu od dveh tednov, pa se zagotovi najmanjši dnevni obrok vključnaste krmne, ki se za teleta, stara od osmih do dvajset tednov, poveča za 50 g do 250 g na dan. Teletom se ne sme natikati nagončnikov.</p>	<p>12. člen (krma, voda in druge snovi) (1) Skrbnik živali mora živalim zagotoviti primerno kakovost in količino ustrezne krme ter primeren način krmiljenja in napajanja za ohranjanje zdravja ter zadovoljevanje etoloških potreb ob krmiljenju.</p> <p>(5) Živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.</p> <p>1. – 4. odstavek 21. člena Pravilnika o začrtti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>2. odstavek 6. člena in 1. odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHWR in 45/15)</p>	<p>11.7) Teletom je treba zagotoviti ustrezeno prehrano, primerno njihovi starosti, telesni teži ter etološkim in fiziološkim potrebam. Krma za teleta mora vsebovati dovolj železa, ki zagotavlja povprečno stopnjo krvenega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l. Teletu od drugolag do teledna starosti imajo na razpolago dovolj strukturne krme glede na starost, težo ter etološke in fiziološke potrebe.</p> <p>Teletom je prepovedano natikati nagončnike.</p> <p>(1) Teletom se mora zagotoviti ustrezna prehrana, primerna njihovi starosti, telesni teži ter etološkim in fiziološkim potrebam.</p> <p>(2) Krmna za teleta mora vsebovati dovolj železa, ki zagotavlja povprečno stopnjo krvenega hemoglobina najmanj 4,5 mmol/l.</p> <p>(3) Teleta, starejša od dveh tednov, morajo imeti ponujeno mrvu primerno kakovosti tako, da jo lahko zauživajo, kadar želijo. V obdobju od osmega do 20. tedna starosti se količina mrve zvišuje od 50 g na 250 g na dan.</p> <p>(4) Teletom je prepovedano natikati nagončnike.</p> <p>1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o začrtti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)</p> <p>5. odstavek 21. člena Pravilnika o začrtti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHWR in 45/15)</p>
<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoji za rejo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I</p> <p>12. Vsa teleta se morajo krmiti najmanj dvakrat na dan. Če so teleta nastanjena v skupinah in se ne krmijo po želji ali prek avtomatskega sistema za krmiljenje, mora imeti vsako tele dostop do krme sočasno kot druga v skupini.</p>	<p>12. Vsa teleta se morajo krmiti najmanj dvakrat na dan. Če so teleta nastanjena v skupinah in se ne krmijo po želji ali prek avtomatskega sistema za krmiljenje, mora imeti vsako tele dostop do krme sočasno kot druga v skupini.</p>	<p>21. člen (napajanje in krmiljenje) (5) Teleta morajo biti krmiljena najmanj dvakrat dnevno. V skupinski rej in pri omejevalnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsa teleta istočasno nemoten dostop do krme.</p>	<p>12. Vsa teleta so krmiljena najmanj dvakrat dnevno. V skupinski rej in pri omejevalnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsa teleta istočasno nemoten dostop do krme.</p>

Člen 4 Države žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 13. Vsa teleta, starejša od dveh tednov, morajo imeti dostop do zadostne količine sveže vode ali pa potrebe po napajanju zadostiti s pitem drugih tekočin. Vendar pa se teletom, ki so izpostavljena visokim temperaturam ali ki so bolna, zagotovi stalen dostop do sveže pitne vode.	1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 3. odstavek 12. člena in 6. ter 7. odstavek 21. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)	12. člen (krma, voda in druge snovi) (3) Živali morajo imeti stalen dostop do primernega vodnega vira ali pa jim mora biti omogočen dostop do napajanja na drug način v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam. 21. člen (napajanje in krmiljenje) (6) Teleta morajo imeti dostop do sveže in čista pitne vode v zadostnih količinah ali pa morajo biti njihove potrebe po tekočini zadovoljene s pomočjo drugih, za napajanje primernih tekočin. (7) V primeru visoke zunanje temperature ali pri bolnih teletih mora biti sveža in čista pitna voda ves čas na razpolago.	119) Vsa teleta, starejša od dveh tednov, imajo dostop do pitne vode v zadostnih količinah ali pa zadostijo potrebe po tekočini z drugimi, za napajanje primernimi tekočinami. Teletom, ki so izpostavljena visokim temperaturam ali so bolna, se zagotovi stalen dostop do sveže pitne vode.	3, 5 ali 10
Člen 4 Države žanice zagotovijo, da pogoj za reijo telet izpolnjujejo splošne določbe iz Priloge I. PRILOGA I 15. Vsa ko tele prejme kolostrum čim prej po rojstvu in v vsakem primeru v prvih šestih urah življenja.	1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 9. odstavek 21. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	21. člen (napajanje in krmiljenje) (9) Tele mora prejeti goveji kolostrum čim prej po rojstvu, ne pozneje kot v prvih šestih urah življenja.	120) Vsa ko tele prejme kolostrum v prvih šestih urah življenja.	3, 5 ali 10

PZR 10: DOBROBIT PRAŠIČEV

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU , ki se upoštevajo pri pogojnosti	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanc in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLĀČIL kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Direktiva 2008/120/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito prasičev, ki je bila zadnjič spremljena z Uredbo (EU) 2017/625 EP in Sveta z dne 15.3.2017	Člen 3 1. Države članice zagotovijo, da vsa gospodarska izpolnitujejo naslednje zahteve: (a) vsakemu tekuču ali pitancu, ki živi v skupini, razen mladincam po osemeniti in svinjam, mora biti na voljo neovirana talna površina, ki meri najmanj: živila masa (kg) m ² do 10 0,15 nad 10 do 20 0,20 nad 20 do 30 0,30 nad 30 do 50 0,40 nad 50 do 85 0,55 nad 85 do 110 0,65 nad 110 1,00	3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 1. odstavek 22. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	22. člen (talna površina in namestitev prašičev v boke) (1) Minimalna neovirana talna površina, ki jo mora imeti vsak tekač ali pitanc v skupini, razen mladice po osemeniti in svinje, je navedena v tabeli 2.1 priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.	121) Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za tekače v skupini. teza (kg) ...m ² do 10 0,15 10–20 0,20 20–30 0,30	1, 3, 5 ali 10
	Člen 3 3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 1. odstavek 22. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	22. člen (talna površina in namestitev prašičev v boke) (1) Minimalna neovirana talna površina, ki jo mora imeti vsak tekač ali pitanc v skupini, razen mladice po osemeniti in svinje, je navedena v tabeli 2.1 priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.	122) Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za pitance v skupini. teza (kg) ...m ² 30–50 0,40 50–85 0,55 85–110 0,65 več kot 110 ... 1,00	122) Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za živali v skupini. 2–5 živali v skupini: 1,80 m ² /mladicu 2,48 m ² /svinjo 6–39 živali v skupini: 1,64 m ² /mladicu 2,25 m ² /svinjo 40 živali in več v skupini: 1,48 m ² /mladicu 2,03 m ² /svinjo	1, 3, 5 ali 10
		3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 2. odstavek 22. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	22. člen (talna površina in namestitev prašičev v boke) (2) Minimalna neovirana talna površina za živali v skupini mora biti na mladice po osemeniti 1,64 m ² , na svinjo pa 2,25 m ² . Če je v skupini pet ali manj živali, mora biti talna površina na žival večja za 10%. Če je v skupini 40 ali več živali, je lahko talna površina na žival manjša za 10%.	123) Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za mladice po osemeniti in svinje v skupini. 2–5 živali v skupini: 1,80 m ² /mladicu 2,48 m ² /svinjo 6–39 živali v skupini: 1,64 m ² /mladicu 2,25 m ² /svinjo 40 živali in več v skupini: 1,48 m ² /mladicu 2,03 m ² /svinjo	1, 3, 5 ali 10

<p>Člen 3</p> <p>2. Džave članice zagotovijo, da površine izpolnjujejo naslednje zahteve:</p> <p>(a) za mladice po osementitvi in brej svinje: na celotnem delu taine površine iz točke (b) odstavka 1, ki meri najmanj 0,95 m² za mladico in najmanj 1,3 m² za svinjo, morajo biti polna tla, pri katerih je lahko največ 15 % namenjenih drenažnim odprtinam;</p>	<p>3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)</p> <p>3. odstavek 22. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p>	<p>22. člen (talna površina in namestitev praščev v bokse)</p> <p>(3) Za breje živali mora biti minimalna površina polnih tal 0,95 m² na mladico in 1,30 m² na svinjo, morajo biti polna tla, pri katerih je lahko največ 15 % namenjenih drenažnim odprtinam.</p>	<p>124) Na celotnem delu predpisane najmanje neovirane talne površine za mladice po osementitvi in svinje, ki meri najmanj 0,95 m² za mladico in 1,30 m² za svinjo, morajo biti polna tla, pri katerih je lahko največ 15 % namenjenih drenažnim odprtinam.</p>
<p>Člen 3</p> <p>2. Džave članice zagotovijo, da površine izpolnjujejo naslednje zahteve:</p> <p>(b) kadar se betonske rešetke uporabljajo za praščje v skupinah,</p> <p>(i) največja širina rež med rešetkami ne sme presegati:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 11 mm za pujiske, – 14 mm za odstavljence, – 18 mm za pitance, – 20 mm za mladice po parjenju in svinje; <p>(ii) mora širina rešetke znasati najmanj:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 20 mm za mladice po parjenju in svinje; – 20 mm za pitance, mladice po parjenju in svinje; – 80 mm za pitance, mladice po osementitvi in svinje. 	<p>4. odstavek 22. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) prvi odstavek in 1. alineja 2. odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-P-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)</p>	<p>22. člen (talna površina in namestitev praščev v bokse)</p> <p>(4) Če se praščje v skupini uporabljajo betonske rešetke, mora maksimalna širina rež med rešetkami ustrezati zahtevam, ki so navedene v tabeli 2.2., minimalna širina rešetk pa zahtevam, ki so navedene v tabeli 2.3 priloge 2 tega pravilnika.</p> <p>odstavki 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-P-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)</p>	<p>125) Kadar se uporabljajo betonske rešetke za prašče v skupini, največja širina rež med rešetkami ne sme presegati:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 11 mm za pujiske, – 14 mm za odstavljence, – 18 mm za pitance, – 20 mm za mladice po parjenju in svinje; <p>in mora širina rešetk znasati najmanj:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 50 mm za pujiske in odstavljence ter – 80 mm za pitance, mladice po osementitvi in svinje.
<p>Člen 3</p> <p>3. Džave članice zagotovijo, da je gradnja ali predelava objektov, v katerih so svinje in mladice privezane, prepovedana. Od 1. januarja 2006 je privezovanje svinj in mladič prepovedano</p>	<p>2. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)</p> <p>3. odstavek 27. in 8. odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p>	<p>27. člen (privez)</p> <p>(3) Prepovedano je privezovanje vseh kategorij praščev, svinj in mladič.</p> <p>33. člen (svinje in mladice)</p> <p>(8) Gradnja in ureditev objektov, v katerih so svinje in mladice privezane, sta prepovedani.</p>	<p>126) Vse kategorije praščev, svinje in mladice niso privezane.</p>

Člen 3 4. Družave članice zagotovijo, da se svinje in mladice v obdobju od štirih tednov po paričenju do enega tedna pred predvideno prasitvijo redijo v skupinah. Stranice boksa, v katerem je nastanjena skupina, morajo biti daljše od 2,8 m. Če je v skupini manj kot šest živali, morajo biti stranice boksa, v kateri je nastanjena skupina, daljše od 2,4 m. Z ostopanjem od prvega pododstavka so lahko svinje in mladice, ki se redijo na gospodarstvih z manj kot desetimi svinjami in omenjenega pododstavka nastanljene individualno, pod pogojem, da se v boljših lahko neovirano obračajo. Določbe iz prvega pododstavka odstavka 4 se ne uporabljajo za gospodarstva z manj kot desetimi svinjami.	3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 1. in 2. odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	33. člen (svinje in mladice) (1) Svine in mladice morajo biti v času od štirih tednov po osemenitvi do enega tedna pred pričakovano prasitvijo nameščene v skupine. Stranice boksa, v katerem je skupina šestih ali več živali, morajo biti daljše od 2,8 m. Stranice boksa, v katerem je nameščenih pet ali manj živali, morajo biti daljše od 2,4 m.	127) Svinje in mladice so od štirih tednov po paričti ali osemenitvi do enega tedna pred pričakovano prasitvijo nameščene v skupine. Stranice boksa, v katerem je skupina šestih ali več živali, morajo biti daljše od 2,8 m. Stranice boksa, v katerem je nameščenih pet ali manj živali, morajo biti daljše od 2,4 m.	1, 3, 5 ali 10
Člen 3 5. Družave članice zagotovijo, da se brez poseganja v zahteve iz Priloge I svinjam in mladicam omogoči trajen dostop do materiala, s katerim se lahko ukvarjajo in ki izpolnjuje vsaj ustrezone zahteve iz navedene priloge.	5. odstavek 29. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)	29. člen (boksi) (5) Prasiči morajo imeti na voljo slamo ali drug ustrezен material za zadostitev njihovih etoloških potreb in s tem za preprecevanje grizanja repov in drugih motenj v obnasanju.	128) Vsi prasiči imajo na voljo primeren material oziroma predmete za zadostitev svojih etoloških potreb skladno z načinom reje.	1, 3 ali 5

<p>Člen 3</p> <p>6. Druge članice zagotovijo, da krmiljenje svinj in mladic v skupinah poteka na način, ki vsaki živali zagotovi zadostno količino krme, tudi če se zanje hkrati potegujejo druge živali.</p>	<p>1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)</p> <p>1. odstavek 30. člena Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>1. odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHWR in 45/15)</p>	<p>30. člen (naspajanje in krmiljenje) (1) Pršiče je treba krmiti najmanj enkrat dnevno. V skupinski reji in pri restriktivnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj morajo imeti vsi živali istocasen dostop do krme.</p>	<p>129) Svinje in mladice v skupini morajo imeti zadostno količino krme, tudi če se zanje hkrati potegujejo druge živali.</p>	<p>3, 5 ali 10</p>
<p>Člen 3</p> <p>7. Druge članice zagotovijo, da vse breje svinje in mladice za potrebe vložitev laktote in potrebe po žvečenju dobijo zadostno količino voluminozne ali visoko vlakninaste krme in visoko energetske krme.</p>	<p>1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21)</p> <p>7. odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 2.</p> <p>odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHWR in 45/15)</p>	<p>33. člen (svinje in mladice)</p> <p>(7) Živalim je treba počakati zadostno količino krme. Breje živali morajo imeti dovolj krme z visokim deležem surove vlaknine kot tudi dovolj močnih krmil, da bi se nastile in zadovoljile potrebo po žvečenju.</p>	<p>130) Vse breje svinje in mladice morajo za potreštev laktote in potrebe po žvečenju ter da bi se nastile dobiti zadostno količino voluminozne ali visoko vlakninaste krme in visokoenergetske krme, glede na obdobje brejosti.</p>	<p>1, 3 ali 5</p>

Člen 3	<p>8. Države članice zagotovijo, da so prasiči, ki morajo živeti v skupinah, močno agresivni, prasiči, ki so jih napadli drugi prasiči, ter bojni ali poškodovani prasiči lahko začasno nastanjeni v individualnih boksih. V tem primeru individualni boki živali omogoča neovirano obračanje, če to ni v nasprotju s posebnimi veterinarskimi nasveti.</p>	<p>5. alineja prvega odstavka 7. člena in 2. odstavek 8. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOg, 92/20 in 159/21)</p> <p>2. odstavek 6. člena in 2. odstavek 26. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>7. člen Skrbnik živali mora živali zagotoviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ločeno nastanitev nezdružljivih živali. <p>8. člen Bojne, poškodovane in onemogle živali morajo biti takoj ustrezno oskrbljene. Zagotovljena mora biti ustrezna lečenja namestitev bojin, poškodovanih ali onemoglih živali.</p> <p>6. člen (bojne, poškodovane in onemogle živali)</p> <p>(2) Skrbnik živali mora zagotoviti bolnim, poškodovanim in onemoglim živalim ločeno namestitev v primerih prostorih s suhim in udobnim nastanjem, kadar je potrebno.</p> <p>26. člen (agresivnost pri prasičih)</p> <p>(2) Prašiče, ki so pretirano agresivni do drugih prasičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prasičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne bokse. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prasič lahko nemoteno obrača, vstaja in lega.</p>	<p>131) Iz skupinske reje je treba individualno namestiti prasiče:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ki so izredno agresivni, - ki jih napadejo drugi prasiči, - ki so bojni ali poškodovani. <p>Pri tem individualni boksi omogočajo neovirano obračanje, če to ni v nasprotju s posebnimi veterinarskimi nasveti.</p>	3 ali 5
Člen 4	<p>Družbe članice zagotovijo, da pogoj za reje prasičev ustreza splošnim določbam, določenim v Prilogi I.</p> <p>1. V objektih, v katerih se redijo prasiči, seje treba izgibati stalnim ravnenim hrupom, ki so enake ali višje od 85 dB. Izgibati se je treba trajnemu ali nenačnemu hrupu.</p>	<p>4. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOg, 92/20 in 159/21)</p> <p>tretji odstavek 9. člena in 24. člen Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>9. člen (objekti)</p> <p>(3) Toplota, vlăžnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracija plinov, higiena in intenzivnost hrupu v prostorih, kjer so živali, morajo ustrezati njihovi vrsti in stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, fiziološkim in etiološkim potrebam ter higieniskim pogojem.</p>	<p>132) V objektu, kjer se redijo prasiči, se je treba izgibati stalnemu hrupu, kjer enak ali višji od 85 dB. Izgibati se je treba trajnemu ali nenačnemu hrupu.</p> <p>24. člen (hrup)</p> <p>V objektih s prasiči stopnja hrupa ne sme biti višja od 85 dB. Izgibati se je treba stalnemu ali nenačnemu hrupu.</p>	3 ali 5
Direktiva 2008/120/ES	<p>Člen 4</p> <p>Družbe članice zagotovijo, da pogoj za reje prasičev ustreza splošnim določbam, določenim v Prilogi I.</p> <p>1. V objektih, v katerih se redijo prasiči, seje treba izgibati stalnim ravnenim hrupom, ki so enake ali višje od 85 dB. Izgibati se je treba trajnemu ali nenačnemu hrupu.</p>	<p>4. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOg, 92/20 in 159/21)</p> <p>tretji odstavek 9. člena in 24. člen Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>9. člen (objekti)</p> <p>(3) Toplota, vlăžnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracija plinov, higiena in intenzivnost hrupu v prostorih, kjer so živali, morajo ustrezati njihovi vrsti in stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, fiziološkim in etiološkim potrebam ter higieniskim pogojem.</p>	<p>132) V objektu, kjer se redijo prasiči, se je treba izgibati stalnemu hrupu, kjer enak ali višji od 85 dB. Izgibati se je treba trajnemu ali nenačnemu hrupu.</p> <p>24. člen (hrup)</p> <p>V objektih s prasiči stopnja hrupa ne sme biti višja od 85 dB. Izgibati se je treba stalnemu ali nenačnemu hrupu.</p>	3 ali 5

Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. 2. Prašiči morajo biti osem ur na dan nastanjeni pri svetlobi z močjo najmanj 40 luksov.	4. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 4. odstavek 9. člena in 1. odstavec 23. člena in 1. Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) prvi odstavec in 2. alineja drugega odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02., 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVV/R in 45/15)	9. člen (objekti)	<p>(4) Živali v objektih ne smejo biti stalno v temi. Kjer ni dovolj naravne svetlobe, mora biti zagotovljena primerna umetna svetloba. V primeru uporabe umetne svetlobe je treba določiti čas za počitek, ko morajo biti živali v temi.</p> <p>23. člen (osvetlitev)</p> <p>(1) Prašiči v objektih ne smejo biti stalno v temi. Zagotovljena mora biti minimalna osvetlitev 40 lux najmanj osem ur dnevno.</p>	<p>(133) Pri naravnih osvetlitvih so 1/40 talne površine odprtine v steni (okna in vrata).</p> <p>Pri umetni osvetlitvi je zagotovljenih 40 luksov najmanj osem ur dnevno.</p>	1, 3, 5 ali 10
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. 3. Prostori za prasiče morajo biti zgrajeni tako, da živalim omogočajo:	<ul style="list-style-type: none"> - dostop do ležišča, ki je primerno glede velikosti in temperature ter čisto in opremljeno z ustreznim sistemom odvajanja, tako da lahko vse živali ležijo istočasno, - da lahko ležijo in normalno vstajajo, - da lahko vidijo druge prasiče, pri čemer so lahko v tednu pred načrtovanom prasitvijo in med prasitvijo svinje in mladice ločene od sovirsnikov. 	29. člen (boksi)	<p>(2) Prašiči morajo imeti dostop do ležišča, ki mora biti udobno, čisto, suho in ne sme škodljivo vplivati na njih.</p> <p>V boksu mora biti prasiči dovolj prostora, da lahko vsi prasiči istočasno ležijo, normalno vstajajo in legajo.</p> <p>(3) V boksu mora biti dovolj prostora, da lahko vsi prasiči istočasno ležijo, normalno vstajajo in legajo.</p> <p>(4) Boksi morajo biti urejeni tako, da se lahko prasiči vidijo med seboj.</p> <p>(6) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena so lahko v zadnjem tednu pred prasitvijo svinje in mladice ločene od ostalih živali</p>	<p>(134) Prašiči morajo imeti dostop do ležišča, ki mora biti udobno, čisto, suho in ne sme škodljivo vplivati na njih.</p> <p>V boksu mora biti prasiči dovolj prostora, da lahko vsi prasiči istočasno ležijo, normalno vstajajo in legajo.</p> <p>Boksi morajo biti urejeni tako, da se lahko prasiči vidijo med seboj.</p> <p>V zadnjem tednu pred prasitvijo in med prasitvijo so lahko svine in mladice ločene od ostalih živali.</p>	1, 3, 5 ali 10
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.	<p>5. Ta morajo biti gladka, toda ne spolzka, da se prasiči ne poškodujejo, in zasnovana, zgrajena in vzdrževana tako, da pri prasičih ne morejo povzročiti poškodb ali bolečin.</p> <p>Ustreznati morajo velikosti in</p>	29. člen (boksi)	<p>(1) Tla v boksih za prasiče morajo biti takšna, da živalim ne povzročajo poškodb, bolezni in neugodja. Ustreznati morajo teži in kategoriji prasičev.</p>	<p>(135) Tla v boksih za prasiče morajo biti takšna, da živalim ne povzročajo poškodb, bolezni in neugodja. Ustreznati morajo teži in kategoriji prasičev.</p>	1, 3, 5 ali 10

teži prasičev ter, če ni na voljo nastila, imeti trdno, ravno in stabilno površino.			
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. 6. Vsi prasiči se morajo krmiti najmanj enkrat na dan. Če se prasiči krmijo v skupinah in ne po želji ali preko avtomatskega sistema za individualno krmiljenje, mora imeti vsak prasič dostop do krme istočasno kot drugi prasiči v skupini.	1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 1. odstavek 30. člena Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	30. člen (napajanje in krmiljenje) (1) Prašiče je treba krmiti najmanj enkrat dnevno. V skupinski režiji in priomejevalnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsi prasiči istočasno nemoten dostop do krme.	136) Vsi prasiči se krmijo najmanj enkrat dnevno. V skupinski režiji in priomejevalnem krmiljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsi prasiči istočasno nemoten dostop do krme.
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. 7. Vsi prasiči, ki so stari več kot dva tedna, morajo imeti stalen dostop do zadostne količine sveže pitne vode ali pa morajo biti njihove potrebe po tekočini zadovoljene s pomočjo drugih, za napajanje primernih tekočin.	1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 2. odstavek 30. člena Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	30. člen (napajanje in krmiljenje) (2) Prašiči morajo imeti ves čas dostop do sveže in čiste pitne vode v zadostni količini ali pa morajo biti njihove potrebe po tekočini zadovoljene s pomočjo drugih, za napajanje primernih tekočin.	137) Vsi prasiči starejši od dveh tednov morajo imeti stalen dostop do zadostne količine sveže pitne vode ali pa morajo biti njihove potrebe po tekočini zadovoljene s pomočjo drugih, za napajanje primernih tekočin.
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. 8. Vsi posegi, ki se ne opravljajo za terapevtske ali diagnostične namene ali ki niso namenjeni označevanju prasičev v skladu z ustrezno zakonodajo, ki pri živalih povzročijo poškodbo ali izgubo občutljivega dela telesa ali spremembu zgradbe kosti, so prepovedani, razen: - enakomernega skrašanja podočnikov z brušenjem ali izgubo ščipanjem pri pujskih, ki niso starci več kot sedem dni, pri čemer se mora oblikovati nepoškodovana gladka površina; pri merjascih se lahko	18. alineja 15. člena, 19. člen in 1., 3. in 5. alineja 1. odstavka ter 4. alineja 2. odstavka 20. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 31. člen Pravilnika o zaščiti režnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 7. odstavek 52. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01, 45/04 – ZdZPKG, 62/04 – odl. US, 93/05 – ZNMS, 90/12 – ZdZPVHVR in 22/18) 2., 4. in 5. alineja prvega odstavka 15. člena Zakona o živinoreji	31. člen (krašanje, krašanje repa in brušenje zob) (1) Krašanje samcev do vključno sedmega dneva starosti lark na način, ki ne vključuje trganja tkiva, opravi veterinar ali druga oseba v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo. (2) Pri prasičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi in kastracijo le veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije. (3) Krašanje dela repa oziroma enakomerno krašanje podočnikov z brušenjem je dovoljeno opravljati samo v primerih, kadar skrbnik živali dokaže, da v nasprotnem primeru lahko pride do hujših poškodb na seskih svinj ali na uhljih oziroma repih drugih prasičev. Pred izvajanjem takšnih posegov mora skrbnik živali	138) Vsi posegi, ki se ne opravljajo za terapevtske ali diagnostične namene ali, ki niso namenjeni označevanju prasičev v skladu z ustrezno zakonodajo, ki pri živalih povzročijo poškodbo ali izgubo občutljivega dela telesa ali spremembu zgradbe kosti, so prepovedani.

<p>čekani skrašajo, kjer je potrebno zaradi preprečevanja poškodb pri drugih živalih ali zaradi varnosti,</p> <ul style="list-style-type: none"> - krašanje dela repa, - kastracije samev na način, ki ne vključuje pretrganja tkiva, - nameščanja nosnih obročev samo pri živalih, ki se redijo na prostem, in v skladu z nacionalno zakonodajo. <p>Krašanje repa in krašanje podočnikov se ne smeta opravljati rutinsko, temveč samo takrat, kadar se lahko dokaze, da so na seskih svinj ali na unihajih ali repih drugih prasičev nastale poškodbe.</p> <p>Pred izvajanjem takšnih poselgov se spremenojo drugi ukrepi za preprečevanje grizenja repov in drugih vedenjskih motenj, pri čemer se upoštevata okolje in gostota živali. Zaradi tega se morajo neprimerne bivalne razmere nastanitve ali sistemi reje spremeniti.</p> <p>Vse zgoraj navedene posege lahko opravi samo veterinar ali oseba, usposobljena v skladu s členom 6. z izkušnjami pri opravljanju takšnih poselgov z ustreznimi sredstvi in pod ustreznimi higieniskimi pogoji.</p> <p>Kastracijo ali krašanje repov pri pujskih, starih več kot sedem dni, lahko opravi samo veterinar z uporabo anestezije ali dodatne dolgotrajne analgezije.</p>	<p>(Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVV in 45/15)</p> <p>- krašanje dela repa in enakomerno krašanje podočnikov do vključno sedmega dneva starosti prašiča lahko opravlja veterinar ali ustrezno usposobljen skrbnik živali v skladu z zakonom, ki ureja živinorejo. Pri prasičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi krašanje repa ali krašanje zob le veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(5) Če se v tem členu našteti posegi opravlajo v nasprutju z določbami tega člena pravilnika, se šteje, da gre za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.</p>	<p>dokazati, da je izvedel druge ukrepe za preprečevanje grizenja repov in drugih vedenjskih motenj, pri čemer upošteva okolje in gostoto naseljenosti.</p> <p>(4) Krašanje dela repa in enakomerno krašanje podočnikov do vključno sedmega dneva starosti prašiča lahko opravlja veterinar ali ustrezno usposobljen skrbnik živali v skladu z zakonom, ki ureja živinorejo. Pri prasičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi krašanje repa ali krašanje zob le veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(5) Če se v tem členu našteti posegi opravlajo v nasprutju z določbami tega člena pravilnika, se šteje, da gre za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.</p>	<p>(139) Kastracija se opravlja do sedmega dneva starosti na način, ki ne vključuje trganja tkiva. Po sedmih dnevu jo opravlja uradni veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p>
<p>18. alineja 15. člena, 19. člen in 3. alineja 1. odstavka ter 4. alineja 2. odstavka 20. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) prvi, drugi in peti odstavek 31. člena</p>	<p>31. člen (kastracija, krašanje repa in brušenje zob)</p> <p>(1) Kastracijo samcev do vključno sedmega dneva starosti lahko na način, ki ne vključuje trganja tkiva, opravlja veterinar ali druga oseba v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo.</p> <p>(2) Pri prasičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi kastracijo le veterinar</p>	<p>1, 3 ali 5</p>	<p>(139) Kastracija se opravlja do sedmega dneva starosti na način, ki ne vključuje trganja tkiva. Po sedmih dnevu jo opravlja uradni veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p>

<p>Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>7. odstavek 52. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/04, 45/04 – ZdZPKG, 62/04 – odl. US, 93/05 – ZNMS, 90/12 – ZdZPVHVVR in 22/18)</p> <p>2. alinea prvega odstavka 15. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVR in 45/15)</p>	<p>z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(5) Če se v tem členu našteti posegi opravljanju v nasprotju z določbami tega člena pravilnika, se šteje, da gre za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.</p> <p>18. alinea 15. člena, 19. člen in 5. alinea 1. odstavka ter 4. alinea 2. odstavka 20. člena</p> <p>Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)</p> <p>treji, četrti in peti odstavek 31. člena</p> <p>Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>7. odstavek 52. člena,</p> <p>4. alinea prvega odstavka 15. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVR in 45/15)</p>	<p>31. člen (kastracija, krajšanje repa in brušenje zob)</p> <p>(3) Krajšanje dela repa ozitoma enakomerno krajšanje podočnikov z brušenjem je dovoljeno opravljati samo v primerih, kadar skrbnik živali dokaze, da v nasprotnem primeru lahko pride do hujših poškodb na seskih svinj ali na uhljih oziroma repih drugih prašičev. Pred izvajanjem takšnih posegov mora skrbnik živali dokazati, da je izvedel druge ukrepe za preprečevanje griznjenja repov in drugih vedenjskih motenj, pri čemer upošteva okolje in gostoto naseljenosti.</p> <p>(4) Krajšanje dela repa in enakomerno krajšanje podočnikov do vključno sedmega dneva starosti prašiča lahko opravlja veterinar ali ustrezno usposobljen skrbnik živali v skladu z zakonom, ki ureja živinorejo. Pri prašičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi krajšanje repa ali krajšanje zob le veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(5) Če se v tem členu našteti posegi opravljanju v nasprotju z določbami tega člena pravilnika, se šteje, da gre za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.</p>

	<p>18. alineja 15. člena, 19. člen in 5. alineja 1. odstavka 20. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZnOrg, 9/20 in 159/21)</p> <p>treji, četrti in peti odstavek 31. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>5. alineja prvega odstavka 15. člena Zakona o živiloreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)</p>	<p>31. člen (kastracija, krašanje repa in brušenje zob)</p> <p>(3) Krašanje dela repa oziroma enakomerno krašanje podočnikov z brušenjem je dovoljeno opravljati samo v primerih, kadar skrbnik živali dokaže, da v nasprotnem primeru lahko pride do hujših poškodb na seskih svinj ali na uhljih oziroma repih drugih prasičev. Pred izvajanjem takšnih posegov mora skrbnik živali dokazati, da je izvedel druge ukrepe za preprečevanje grzenja repov in drugih vedenjskih motenj, pri čemer upošteva okolje in gostoto naseljenosti.</p> <p>(4) Krašanje dela repa in enakomerno krašanje podočnikov do vključno sedmega dneva starosti prasiča lahko opravila veterinar ali ustrezno usposobljen skrbnik živali v skladu z zakonom, ki ureja živilorejo. Pri prasičih, ki so starejši od sedmih dni, lahko opravi krašanje repa ali krašanje zob le veterinar z uporabo anestezije in dodatne dolgotrajne analgezije.</p> <p>(5) Če se v tem členu našteti posejopravljajo v nasprotju z določbami tega člena pravilnika, se šeje, da gre za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.</p>	<p>141) Krašanje podočnikov z brušenjem ali ščipanjem se ne opravlja rutinsko, vendar le kadar so nastale poškodbe.</p> <p>Zobje se pri sesnih pujskih brusiju ali ščipaju do starosti sedem dni. Pri merjasih se lahko zaradi preprečevanja poškodb ali zaradi varnosti, skršajojo čekani.</p>	<p>1, 3 ali 5</p>
--	---	--	---	-------------------

Člen 4 Družave članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. A. Merjasci Boksi za merjase morajo biti postavljeni in zgrajeni tako, da se v njih merjase lahko obrača ter sliši, voha in vidi prasiče. Odraslemu merjascu mora biti na voljo neovirana površina, ki meri najmanj 6 m ² . Če se boksi uporabljajo tudi za pripast, mora površina, ki je na voljo odraslemu merjascu, meriti najmanj 10 m ² , boks pa ne sme imeti ovir.	3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 1. odstavek 32. člena Pravilnika o začrtti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) prvi odstavek in 1. alineja 2. odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZJREP-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)	32. člen (merjasci) (1) Boksi za merjase morajo biti nameščeni in zgrajeni tako, da se lahko merjasci obračajo, slišijo, vohajo in vidijo ostale prasiče. Na voljo morajo imeti čist, suh in udoben prostor za ležanje.	142) Boksi za merjase morajo omogocati, da se v njih merjase lahko obrača ter sliši, voha in vidi druge prasiče.	1, 3 ali 5
Člen 4 Družave članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. B. Svinje in mladice 1. Sprejmejo se ukrepi za zmanjšanje agresivnosti v skupinah.	5. alineja 7. člena Zakona o začrtti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) 26. člen Pravilnika o začrtti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	26. člen (agresivnost pri prasičih) (1) Pri reji prasičev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mero normalnega vedenja. (2) Prasiče, ki so pretirano agresivni do drugih prasičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prasičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne bokse. V tem primeru morajo biti boksi takov veliki, da se prasič lahko nemoteno obrača, vstaja in lega.	144) Nosilec sprejme ukrepe za zmanjšanje agresivnosti pri svinjah in mladičem v skupinah.	1, 3 ali 5

		(3) Uporaba pomirjeval z namenom lajšanja prilagoditve tekačev, in pitancev reji v skupin se uporabila samo izjemoma, če veterinar presodi, da je uporaba pomirjeval upravičena.	
Direktiva 2008/120/ES Člen 4 Družave članice zagotovijo, da pogoji za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. B. Svinje in mladice 2. Če je potrebno, se morajo breje svinje in mladice tretirati pred zunanjimi in notranjimi zajedavci. Če so nastanjene v prasitvenih boksih, je treba breje svinje in mladice temeljito očistiti.	3. in 4. odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)	33. člen (svinje in mladice) (3) Brejim svinjam in mladicam se mora, če je to potrebno, odpraviti zunanje in notranje zajedavce. (4) Breje svinje in mladice je treba pred namestitvijo v prasitvene bokse temeljito očistiti. Na voljo morajo imeti čist, primereno suh in udoben prostor za počitek ter primeren material za gradnjo gnezda, če to ni onemogočeno zaradi sistema perforiranih tal in gnovevke.	145) Če je potrebno, se morajo breje svinje in mladice tretirati pred zunanjimi in notranjimi zajedavci. Breje svinje in mladice je treba pred namestitvijo v prasitvene bokse temeljito očistiti.
Člen 4 Družave članice zagotovijo, da pogoji za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. B. Svinje in mladice 3. V tednu pred predvideno prasitvijo morajo svinje in mladice dobiti na razpolago zadostne količine ustreznega materiala za izdelavo gnezda, razen kadar to zaradi sistema za odvajanje gnovevke, ki se uporablja na obratu, ni tehnično izvedljivo.	Četrти odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	33. člen (svinje in mladice) (4) Breje svinje in mladice je treba pred namestitvijo v prasitvene bokse temeljito očistiti. Na voljo morajo imeti čist, primereno suh in udoben prostor za počitek ter primeren material za gradnjo gnezda, če to ni onemogočeno zaradi sistema perforiranih tal in gnovevke.	146) Svinje in mladice imajo v tednu pred prasitvijo na voljo material za gradnjo gnezda, razen če uporabe materiala ne dopušča način reje (sistem preluknjanih tal in sistem odgnojevanja).
Člen 4 Družave članice zagotovijo, da pogoji za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. B. Svinje in mladice 4. Za svinjo ali mladicu mora biti na voljo neoviran prostor, ki omogoča lažji potek naravne prasitve ali prasitve, pri kateri je potrebna pomoč.	5. odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 3. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)	33. člen (svinje in mladice) (5) Za ležiščem vsake breje svinje ali mladice mora biti na razpolago dovolj velik prostor, ki omogoča nemotenjo prasitve ali pomoč pri prasitvi.	147) Za svinjo ali mladicu v prasitvenem boksu je dovolj prostora, da se omogoči nemotena prasitve ali pomoč pri prasitvi.

<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.</p> <p>B. Svinje in mladice</p> <p>5. Prasitveni boksi, v katerih se svinje lahko prosto gibljejo, morajo omogočati zaščito pujskov, na primer z zaščitnimi rešetkami.</p>	<p>6. odstavek 33. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>B. Svinje in mladice</p> <p>5. Prasitveni boksi, v katerih se svinje lahko prosto gibljejo, morajo omogočati zaščito pujskov, na primer z zaščitnimi rešetkami.</p>	<p>33. člen (svinje in mladice)</p> <p>(6) Prasitveni boksi morajo imeti pregrado, ki ločuje gnezdo od preostalega dela boksa.</p>		<p>148) V prasitvenih boksih je pujski zagotovljena možnost umika.</p>		<p>3, 5 ali 10</p>
<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.</p> <p>C. Sesni pujski</p> <p>1. Del celotne površine tal, ki živalim omogoča, da lahko ležijo istočasno, morajo biti polni ali prekrit z blazino, siamo ali drugim primernim materialom.</p>	<p>1. odstavek 34. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. alinea prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)</p>	<p>34. člen (sesni pujski)</p> <p>(1) Sesni pujski morajo biti v gnezdu zagotovljeno toplotno ugodje. Gnezdo mora biti čisto, suho in udobno ter ločeno od prostora za svinjo. Tla v gnezdu morajo biti polna (neperforirana). Če so tla v gnezdu perforirana, morajo biti pokrita z blazino, siamo ali drugim primernim materialom. Vsi pujski morajo imeti možnost istočasnega počivanja.</p>		<p>149) Vsi pujski imajo možnost istočasnega počivanja.</p> <p>Tla v gnezdu so polna (nepreluknjana), če so preluknjana, so pokrita z blazino, siamo ali drugim primernim materialom.</p>		<p>3 ali 5</p>
<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.</p> <p>C. Sesni pujski</p> <p>2. Kadar se uporablja prasitveni boksi, morajo imeti pujski dovolj prostora, da lahko sesajo brez rezav.</p>	<p>2. odstavek 34. člena Pravilnika o zaščiti rejhin živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 3. alinea prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)</p>	<p>34. člen (sesni pujski)</p> <p>(2) Pri ukleščenih svinjah morajo imeti pujski možnost, da nemoteno sesajo.</p> <p>(3) Pujske je dovoljeno odstavljati po 28. dnevu starosti.</p>		<p>150) Kadar se uporablja prasitveni boksi, morajo imeti pujski dovolj prostora, da lahko sesajo brez rezav.</p> <p>Pri ukleščenih svinjah imajo pujski možnost, da nemoteno sesajo.</p>		<p>5 ali 10</p>

Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.	3. in 4. odstavek 34. člena Pravilnika o zaščiti rejh živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	34. člen (sesni pujski) (3) Pujske je dovoljeno odstavljati po 28. dnevu starosti. (4) Ne glede na določbo prejnjega odstavka je pujske dovoljeno odstaviti tudi do sedem dni prej, če so preseljeni v očiščena in razkužena vzrejališča, ločena od objektov za svinje. Izjemoma je odstavitev dovoljena tudi prej, če je to potrebno zaradi dobrobiti ali zdravja živali.	3 ali 5 151) Pujski se ne odstavljajo pred 28. dнем starosti, razen kadar bi nadaljnje sesanje škodljivo vplivalo na dobro počutje ali zdravje svinje ali pujska. Vendar pa se lahko sesni pujski odstavijo do sedem dni prej, če se premestijo v posebne prostore, ki se pred nastanitvijo nove skupine izpraznijo, temeljito odčistijo in razkužijo ter so ločeni od prostorov, v katerih se nahajajo svinje, z namenom zmanjševanja možnosti prenosa bolezni na pujske.
C. Sesni pujski	3. Sesni pujski, mlajši od 28 dni, ne smejo biti odstavljeni od svinje, razen kadar bi nadaljnje sesanje škodljivo vplivalo na dobro počutje ali zdravje svinje ali pujska. Vendar pa se lahko sesni pujski odstavijo do sedem dni prej, če se premestijo v posebne prostore, ki se pred nastanitvijo nove skupine izpraznijo, temeljito odčistijo in razkužijo ter so ločeni od prostorov, v katerih se nahajajo svinje, z namenom zmanjševanja možnosti prenosa bolezni na pujske.		
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.	D. Tekaci in pitanci 1. Če se prasič redijo v skupinah, se morajo sprejeti ukrepi za preprečevanje medsebojnih spopadov, ki presegajo mero normalnega vedenja.	1. odstavek 26. člena Pravilnika o zaščiti rejh živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	26. člen (agresivnost pri prasičih) (1) Pri reji prasičev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mejo normalnega vedenja.
			152) Pri reji tekačev in pitancev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mejo normalnega vedenja.
			1, 3 ali 5
Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I.	D. Tekaci in pitanci 2. Prašiči morajo biti nastanjeni v skupinah, ki se, kolikor je mogoče, med seboj ne mešajo. Če se morajo prasiči, ki se ne poznajo, združiti v skupino, se mora to zgoditi v kar se da zgodnji starosti, po možnosti najkasneje v enem tednu po odstaviti. Kadar se skupine prasičev mešajo, se jim na primeren način omogočiti, da se lahko umaknejo in skrijejo pred drugimi tekači in pitanci.	35. člen (tekači in pitanci) (1) Tekaci je treba namestiti v skupine čim prej po odstaviti. (2) Tekaci in pitanci morajo biti nameščeni v stabilnih skupinah s čim manj mešanja. Če je treba prasiče, ki se ne poznajo, združiti v skupino, je treba to storiti čim prej, najkasneje v sedmih dneh po odstaviti. Pri združevanju je treba vsem primeren način omogočiti, da se lahko umaknejo in skrijejo pred drugimi prasiči.	1, 3 ali 5 153) Tekaci in pitanci morajo biti nameščeni v stabilnih skupinah s čim manj mešanja. Če je treba tekači in pitancev ne poznajo, združiti v skupino, je treba to storiti čim prej, najkasneje v sedmih dneh po odstaviti. Pri združevanju je treba vsem primeren način omogočiti, da se lahko umaknejo in skrijejo pred drugimi tekači in pitanci.

lahko umaknejo in skrijejo pred drugimi prasiči.		
<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. D. Tekaci in pitanci 3. Ob znakih hudi spopadov med prasiči se nemudoma preučijo vzroki zanje in sprejmejo ustrezeni ukrepi, kot na primer splošno ustrezeni ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mero normalnega vedenja. (2) Prašiče, ki so pretirano agresivni do drugih prasičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prasičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne boške. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prasič lahko nemoteno obraca, vstaja in lega.</p>	<p>1. in 2. odstavek 26. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>D. Tekaci in pitanci 3. Ob znakih hudi spopadov med prasiči se nemudoma preučijo vzroki zanje in sprejmejo ustrezeni ukrepi, kot na primer splošno ustrezeni ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mero normalnega vedenja. (2) Prašiče, ki so pretirano agresivni do drugih prasičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prasičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne boške. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prasič lahko nemoteno obraca, vstaja in lega.</p>	<p>26. člen (agresivnost pri prasičih) (1) Pri reji prasičev v skupinah je treba z ustreznimi ukrepi preprečiti medsebojne spopade, ki presegajo mero normalnega vedenja. (2) Prašiče, ki so pretirano agresivni do drugih prasičev ali so pretirano izpostavljeni agresiji drugih prasičev, je treba odstraniti iz skupine ter jih začasno namestiti v individualne boške. V tem primeru morajo biti boksi tako veliki, da se prasič lahko nemoteno obraca, vstaja in lega.</p>
<p>Člen 4 Države članice zagotovijo, da pogoj za rejo prasičev ustrezajo splošnim določbam, določenim v Prilogi I. D. Tekaci in pitanci 4. Uporaba pomirjeval z namenom lažega prilagajanja živali na življenje v skupini se dovoli samo v izjemnih primerih in po posvetovanju z veterinarjem.</p>	<p>3. odstavek 26. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>D. Tekaci in pitanci 4. Uporaba pomirjeval z namenom lažega prilagajanja živali na življenje v skupini se dovoli samo v izjemnih primerih in po posvetovanju z veterinarjem.</p>	<p>26. člen (agresivnost pri prasičih) (3) Uporaba pomirjeval z namenom lažanja prilagoditve tekacem in pitancev reji v skupini se uporablja samo izjemoma, če veterinar presodi, da je uporaba pomirjevala upravičena.</p>

PZR 11: DOBROBIT REJINIH ŽIVALI

PREDPIS EU	ZAHTEVE IZ PREDPISOV EU ki se upoštevajo pri pogojenosti rejnih živali (UL L št. 221 z dne 8. 8. 1998, str. 23), zadnjic spremenjena z Uredbo (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajajuju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krm, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter fitofarmacevtskih sredstvih	PREDPISI RS ki povzemajo zahteve iz predpisov EU	IZVAJANJE ZAHTEV IZ PREDPISOV RS na ravni kmetijskega gospodarstva	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ZAHTEVE ZA ZAVEZANCA iz predpisov RS, ki jih mora izpolnjevati zavezanec in jih preverja kontrolor	ODSTOTEK ZMANJŠANJA PLAČIL zaradi kršitve zahtev iz predpisov RS, izražene z odstotkom
Direktiva Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 o zaščiti rejnih živali (UL L št. 221 z dne 8. 8. 1998, str. 23), zadnjic spremenjena z Uredbo (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajajuju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krm, pravil o zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih	Člen 4 Države članice zagotovijo, da so pod pogojem, pod katerimi se živali (razen rib, ptazilcev ali dvoživk) ob upoštevanju njihove vrste, stopnje razvoja, prilagoditve in udomačenosti ter fizioloških in etoloških potreb vzrejajo ali redijo v skladu z obstoječo praksjo in znanstvenimi doganjaji, usklajeni z določbami iz te priloge.	2. odstavek 4. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	4. člen (skrbnik živali in osebje) (2) Za živali mora skrbeti primerno število ljudi z ustreznim znanjem, usposobljenostjo ter odgovornim odnosom do živali. 14. člen Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZJrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)	156) Za živali mora skrbeti primerno število ljudi z ustreznim znanjem, usposobljenostjo ter odgovornim odnosom do živali. Število ljudi z ustreznim znanjem, usposobljenostjo ter odgovornim odnosom do živali. Usposobljenost skrbnikov dokazujejo z ustreznimi dokazili.	3 ali 5	

			3 ali 5
3. odstavek 8. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 2/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)	5. člen (pregledi) Za vsakodnevni nadzor, ki ga opravlja skrbnik živali, morajo biti zagotovljeni pogoji za potrebne preglede, vključno z zadostno osvetlitvijo objekta, tako da je možno opraviti pregled živali ob vsakem rejnih živali (Uradni list RS, št. času).	(157) Na kmetijskem gospodarstvu je določena odgovorna oseba za ustrezno oskrbo živali, da vsaj enkrat dnevno opravi redni nadzor nad njimi. Skrbnik živali mora zagotoviti redno preverjanje zdravstvenega stanja in dobrobiti živali, kar mora biti opravljeno tako pogosto, da se prepreči nepotreben tripljenje živali. Skrbnik mora preveriti stanje dobrobiti in zdravja piščancev v objektu najmanj dvakrat dnevno.	
5. člen, 2. odstavek 23. člena in 45. člen Pravilnika o zaščiti živali v takšnih sistemih se pregledajo v drugih časovnih presledkih, da se prepreči vsakiščno tripljenje živali.	Tretji odstavek 13. člena RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVV in 45/15)	(1) Skrbnik mora preveriti stanje dobrobiti in zdravja piščancev v objektu najmanj dvakrat dnevno. (2) Piščance, ki so težje poškodovani ali kažejo očitne klinične znake bolezni in verjetno trpijo (na primer težave pri hoji, huda trebušna vodenica ali hujše oblike deformacij), ostabele ali zahirane živali in podobno), mora skrbnik živali takoj ustrezno zdraviti ali izločiti.	
3. Na voljo je ustrezena razsvetljava Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVV in 45/15)	4. Za vsako žival, ki kaže znake boljeni ali poškodbe, je treba nemudoma ustrezno poskrbeti in če se žival na takšno oskrbo ne odziva, je treba čim prej poiskati nasvet veterinarja. Kadar je to potrebno, se bolne ali poškodovane živali izolirajo v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem.	1. in 2. odstavek 8. člena in 18. člen Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 2/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21) 6. člen Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 2. odstavek 13. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVV in 45/15)	6. člen (bolne, poškodovane in onemogle živali) (bolne, poškodovane in onemogle živali) (1) Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodi, kadar je Skrbnik živali mora pravočasno potrebn, in zagotoviti ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali, oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, (2) Skrbnik živali mora zagotoviti bolnim, poškodovanim in onemoglim živalim, ločeno namestitev v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem, kadar je potrebno.
Vodenje evidence 5. Lastnik ali rejec živali vodi evidenco o zdravljenju in o številu smrtnih primerov, odkritih pri vsakem pregledu.	Če je treba enake podatke hraniti v druge namene, ti prav tako zadočajo za namene te direktive.	1. odstavek 7. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 1. odstavek 15. člena Pravilnika o sledljivosti prometa in uporabe ter shranjevanju veterinarskih zdravil (Uradni list RS, št. 38/09)	7. člen (vodenje evidence) (1) Skrbnik živali mora redno voditi evidenco o poginih živali, ki jih odkrije prizdravil za zdravljenje živali. Vodi tudi vsakem pregledu. Evidenca mora vsebovati najmanj datum pregleda in število poginulih živali oziroma identifikacijsko oznako živali.

<p>2. odstavek 7. člena Pravilnika 7. člen o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)</p> <p>6. Takšni podatki se hranijo vsaj tri leta in so na voljo pristojnemu organu med izvajanjem inšpekcijskega pregleda ali če se jih drugače zahteva.</p>	<p>Svoboda gibanja</p> <p>7. Ob upoštevanju vrste živali in v skladu s pridobljenimi izkušnjami in znanstvenimi dogranji se svobodnega gibanja živali ne sme omejevati na način, pri katerem bi se povzročilo nepotrebno trpijenje rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10).</p> <p>Če je žival stalno ali redno povezana ali zaprta, ji je treba glede na pridobljene izkušnje in znanstvena doganjaja dati dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami</p>	<p>(160) Skrbnik živali hrani dnevnik veterinarskih posegov najmanj tri leta od zadnjega vpisa za potrebe te uredbe, evidenco poginov pa prav tako najmanj tri leta od zadnjega vpisa.</p> <p>(2) Evidenco iz prejšnjega odstavka mora skrbnik živali hrani najmanj tri leta od zadnjega vpisa ter jo je dolžan na zahtevo predložiti uradnemu veterinarju na vpogled.</p> <p>8. člen (svoboda gibanja)</p> <p>(1) Živalim mora biti zagotovljena svoboda gibanja, primerna njihovi vrsti, pasni, starosti, stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, ki preprečuje nepotrebno trpijenje ali poškodbe živali.</p> <p>(2) Če je žival stalno ali redno povezana ali zaprta, ji je treba zagotoviti dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.</p> <p>161) Živalim je zagotovljena primerna svoboda gibanja, če so razmere v boksu vsaj take, da nemoteno legajo, vstajajo, se obračajo in opravljajo fiziološke potrebe v skladu z načinom reje.</p> <p>Če so privezane, privezi omogočajo nemoteno leganje in vstajanje in niso pretesni.</p> <p>162) Objekti, boki in oprema so iz materialov, ki ne povzročajo poškodb in niso škodljivi za živali. Materiali morajo biti dovolj odporni in primerni za enostavno čiščenje in razkuževanje.</p> <p>1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 2/18 – ZNOrg , 92/20 in 159/21),</p> <p>prvi odstavek 9. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)</p> <p>1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 2/18 – ZNOrg , 92/20 in 159/21),</p> <p>prvi odstavek 9. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15), prvi odstavek in prva alinea drugega odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVR in 45/15)</p>
---	--	--

9. Nastanitev in pribor za zavarovanje živali se zgradita in vzdržujeva tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali.	1.3, 5 ali 10 (163) Nastanitev in pribor za zavarovanje živali so zgrajeni in vzdrževani tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali.	9. člen (objekti)	1.3, 5 ali 10 (163) Nastanitev in pribor za zavarovanje živali so zgrajeni in vzdrževani tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali.
1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg , 92/20 in 159/21)	2. odstavek 9. člena Pravilnika o zaščiti rejhinj živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 7/10)	9. člen (objekti)	1.3, 5 ali 10 (164) Zahtevi po zračenju ustreza pogoj, da so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata) ali umetno zračenje, primerno vrsti živali.
10. Kroženje zraka, koncentracijo prahu v zraku, temperaturo, relativno vlažnost zraka in koncentracije plina je treba ohranjati v mejah, ki ne škodijo živalim.	4. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg , 92/20 in 159/21)	9. člen (objekti)	1.3, 5 ali 10 (164) Zahtevi po zračenju ustreza pogoj, da so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata) ali umetno zračenje, primerno vrsti živali.
11. Živali v stavbah ne smejo biti nastanjene niti v stalni temi niti nenemeno pod umetno razsvetljavo brez ustrezne prekinutive. Če narvana svetloba, ki je na voljo, ne 159/21)	4. odstavek 9. člena, 2. in 3. odstavek 37. člena ter točki f in g 44. člena Pravilnika o zaščiti rejhinj žival (Uradni list RS, št. 51/10 in 7/10) pri odstavku in 2. alineja drugega odstavka 18. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPKGVR in 45/15)	9. člen (objekti)	1.3, 5 ali 10 (165) Zahtevi po svetlobi ustreza pogoj, da so 1/20 talne površine odprtine v steni (okna in vrata) ali vir umetne osvetlitve (v jakosti 80 luksov) primerne vrsti živali. Za pitovne piščance in kokoši nesnice veljajo pogoj, zapisani v Pravilniku o zaščiti rejhinj živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10). Živali v objektih ne smejo biti stalno temi. Pri uporabi umetne svetlobe je treba določiti čas za počitek, ko morajo biti živali v temi.
		37. člen	1.3, 5 ali 10 (2) Objekti morajo biti primerno osvetljeni. Če je na voljo narvana svetloba, morajo biti svetlobne odprtine urejene tako, da se svetloba enakomerno porazdeli po prostoru. (3) Prve dni po naseitvi kokoši nesnic mora biti režim osvetlitve tak, da prepreči zdravstvene motnje in motnje v obnašanju. Program osvetlitve mora upoštevati dnevni ritem, v katerem mora biti najmanj osem ur neprekijene

teme, namenjene počitku. Zatemnitve in osvetlitev morata biti postopni. 44. člen (zahteve za objekte na gospodarstvu) Objekti za rejo priščanev za priejelo mesa morajo izpoljevati naslednje pogoje:	f) Osvetlitev v zgradbah mora biti najmanj 20 lux in se meri v višini piščančih oči. Osvetljene mora biti najmanj 80 % uporabne površine za piščance. Kadar je potrebno, se po nasvetu veterinarja lahko dovoli začasno zmanjšanje stopnje osvetlitve. g) V roku sedmih dni po tem, ko so piščanci naseljeni v objekt, in do treh dni pred predvidenim datumom zakola, mora osvetlitev slediti 24-urnemu ritmu in vključevati obdobja teme, ki trajajo skupaj najmanj šest ur, z najmanj enim neprekinitnjim obdobjjem teme, ki trajanje najmanj štiri ure, kar ne vključuje trajanja zatemnitve. Zniževanje ur osvetlitve se izvaja postopno.	166) Vso avtomatsko ali mehansko opremo, nujno za zdravje in dobro počutje živali, je treba pregledati najmanj enkrat na dan. Nepravilnosti se nemudoma odpravijo oziroma se spremljajo ustrezni ukrepi za varovanje zdravja in dobrega počutja živali. Kadar sta zdravje in dobrobit živali odvisna od umetnega prezačevanja, je treba zagotoviti alarmni sistem, ki opozarja skrbnika živali na okvaro v prezačevalnem sistemu. Alarmni sistem mora biti redno vzdrževan in preizkušen v skladu z navodili proizvajalca. Zagotovljen mora biti rezervni sistem zračenja, ki zadostča za obranitev zdravja in dobrobiti živali, tudi če se sistem pokvari, in alarmni sistem za opozarjanje na okvaro. Alarmni sistem je treba redno preizkušati.
4. alinea prvega odstavka 7. člena in 9. člen Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno predčiščeno besedilo, 2/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)	11. člen (tehnična oprema) (1) Skrbnik živali mora poskrbeti, da je tehnična oprema v objektih enkrat dnevno pregledana. Morebitne okvare morajo biti odpravljene v najkrajšem času. Do popravila morajo biti zagotovljeni pogoji za zagotavljanje zdravja in dobrobiti živali. (2) V primeru umetnega prezačevanja objektov mora biti zagotovljen alarmni sistem, ki opozarja skrbnika živali na okvaro v prezačevalnem sistemu. Alarmni sistem mora biti redno vzdrževan in preizkušen v skladu z navodili proizvajalca. Zagotovljen mora biti rezervni sistem zračenja, ki zadostča za obranitev zdravja in dobrobiti živali, tudi če se sistem pokvari, in alarmni sistem za opozarjanje na okvaro. Alarmni sistem je treba redno preizkušati.	1, 3, 5 ali 10

10. člen Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	Živali nastanjene izven objektov 12. Živali, ki niso nastanjene v zgradbah, se, kadar je potrebno in mogoče, zavarujejo pred neugodnimi vremenskimi vplivi, plenici in tveganji za njihovo zdravje.	(167) Živali, nastanjene zunaj objektov, so, kadar je potrebno in mogoče, zavarovane pred neugodnimi vremenskimi razmerami, plenici in drugimi nevarnostmi. V neugodnih vremenskih razmerah morajo imeti na voljo najmanj zaščito pred močnim vetrom ali soncem in suh prostor oziroma suho mesto za počitek.	NBP ali 1
1. alineja prvega odstavka 7.	Krma, voda in druge snovi	12. člen (krma, voda in druge snovi) (1) Skrbnik živali mora živalim zagotoviti primereno kakovost in količino ustreze krme ter primeren način krmiljenja in napajanja za ohranjanje zdruja ter zadovoljevanje etoloških potreb ob krmiljenju. (5) Živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.	3, 5 ali 10
14. živali morajo imeti kakovostno prehrano, ki ustreza njihovi starosti in vrsti in je v zadostnih količinah, za ohranjanje zdravja in da zadostijo svojim potrebam po hranjenju. Živali ne dobivajo hrane ali tekočine na način oziroma hrana ali tekočina ne vsebujeta snovi, ki bi lahko povzročile nepotrebno tripljenje ali poškodbe.	člena in 3. ter 13. alineja prvega odstavka 15. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno preščeno besedilo: 21/18 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)		
15. Vse živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.	odstavek 6. člena in 1. odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPKGVR in 45/15)	1. in 5. odstavek 12. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	
16. Vse živali morajo imeti dostop do ustreznega dovoada vode ali pa lim mora biti omogočeno, da svojeuradno prečiščeno besedilo, potrebe po tekočini zadovolijo na drugične načine.	1. alineja prvega odstavka 7. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – ZNOrg, 92/20 in 159/21)	12. člen (krma, voda in druge snovi) (3) Živali morajo imeti stalen dostop do primernega vodnega vira ali pa jim mora biti omogočen dostop do napajanja na drug način v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.	3, 5 ali 10
		1. odstavek 16. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUrep-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPKGVR in 45/15)	

2. odstavek 12. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (krma, voda in druge snovi) (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	12. člen (2) Oprema za napajanje in krmiljenje mora biti oblikovana, zgrajena in nameščena tako, da so možnost kontaminacije vode in krme in poškodbe zaradi prehranja za vodo in krmo med živalmi čim manjše.	(170) Oprema za krmiljenje in napajanje mora biti načrtovana, zgrajena in nameščena tako, da so možnost kontaminacije vode in krme in poškodbe zaradi prehranja za vodo in krmo med živalmi čim manjše. (2) Oprema za napajanje in krmiljenje mora biti oblikovana, zgrajena in nameščena tako, da se preprečuje kontaminacija vode in krme ter da so poškodbe zaradi prehranja za vodo in krmo med živalmi minimalne.	1, 3, 5 ali 10
17. Opredelitev 12. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (krma, voda in druge snovi)	12. člen (4) Kroma mora izpolnjevati zahteve iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS [1], o zahtevah glede higiene krme (UL št. 35 z dne 8. 2. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekatereih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbе, Sklepu Sveta 1999/468/EZ glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109).	(171) V prehrano živali se smejo vključevati dovoljene snovi le za dovoljene preventivne, terapevtske ali zootehničke namene, kot je določeno v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS [1], razen če so znaništvene študije o dobrem počutju živali ali praktične izkušnje pokazale, da učinki omenjene snovi ne škodujejo zdravju ali dobremu počutju živali.	3 ali 5
18. Živalim ni dovoljeno dajati nobenih drugih snovi, razen tistih za terapevtske ali preventivne namene ali za zootehnično zdravljenje, kot je določeno v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS (1), razen če so znaništvene študije o dobrem počutju živali ali praktične izkušnje pokazale, da učinki omenjene snovi ne škodujejo zdravju ali dobremu počutju živali.	4. odstavek 12. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)		
Pohabljajmo 19. Pred sprejetjem posebnih določb o ponabljajočih v skladu s postopkom iz člena 5 in brez vpliva na Direktivo 91/630/EGS veljajo ustreerne nacionalne določbe v skladu s splošnimi pravili Pogodbе.	3., 4., 15. in 20. člen Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 2/1/18 – ZNORG, 92/20 in 159/21) odstavek 13. člena Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUREP_1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVV R in 45/15)	(172) Prepovedano je brez utemeljenega razloga povzročiti živali trpljenje, bolezni ali smrt ter mučenje živali. Na živalih niso vidne posledice namernega pohabljajanja. Izjema so pašne živali, ki si same poškodujejo dele telesa in poškodbe uhihev zaradi zatrganja učesnih številk.	3, 5 ali 10

			3, 5 ali 10
Postopki reje	13. člen (reja in postopki z živalmi)	(173) Na živalih ni očitnih znakov poškodba zaradi neustreznega sistema reje.	
20. Metode ekstenzivne in intenzivne reje, ki povzročajo ali lahko povzročijo trpljenje ali poškodbjo katere koli zadevne živali, niso dovoljeni. Ta določba ne izključuje uporabe nekaterih postopkov, ki bi lahko povzročili minimalno ali trenutno trpljenje ali poškodo ali ki bi lahko zahtevali posege, ki ne bi povzročili trajne poškodbe, če to dovoljujejo nacionalne določbe.	1. odstavek 13. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (1) Reja in postopki z živalmi (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10) 5. člen in 1. odstavek 6. člena Zakona o živilnem (Uradni list izjemoma je dovoljeno izvajati določene RS, št. 18/02, 110/02 – Zurep-postopke, ki predstavljajo za žival kratkotrajno obremenitev, vendar pa ne povzročajo trajnih poškodb.)	povzročijo živalim nepotrebitno trpljenje ali škodi živo vplivajo na dobrobit živali, vključno z zdravjem, so prepovedani.	
	2. odstavek 13. člena Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10)	(174) Živali se smejo rediti le, če je na podlagi njihovega genotipa ali fenotipa mogoče pričakovati, da to ne šoduje njihovemu zdravju in dobremu počutju.	3 ali 5
	2.1. Nobena žival se ne sme rediti, razen če se na podlagi injenega genotipa ali fenotipa lahko upravičeno pričakuje, da reja ne more škodljivo vplivati na njeno zdravje ali dobro počutje.		